

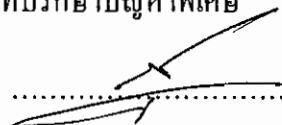
ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา
ตำบลหนองปลาไหล อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

มนัส เกิดบัว

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารทั่วไป
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
ธันวาคม 2556
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

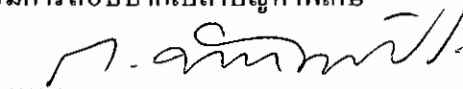
อาจารย์ผู้ควบคุมปัญหาพิเศษและคณะกรรมการสอบปากเปล่าปัญหาพิเศษ ได้พิจารณา
ปัญหาพิเศษของ มนัส เกิดบัว ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

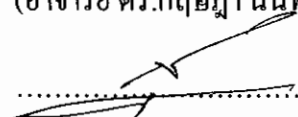
(อาจารย์ ดร.กิจชูเชต ไกรวาส)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปัญหาพิเศษ

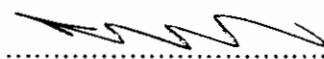
ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.กฤษฎา นันทเพชร)

กรรมการ

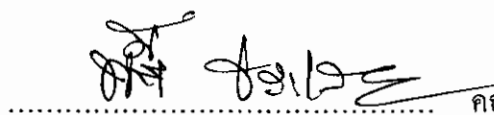
(อาจารย์ ดร.กิจชูเชต ไกรวาส)

กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์พรเทพ นามกร)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับปัญหาพิเศษฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนีย์ ธารเสนา)

วันที่ 30 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2556

ประกาศคุณูปการ

ปัญหาพิเศษฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความร่วมมือ และ ความกรุณาจากบุคคลหลายฝ่าย ซึ่งผู้วิจัย ขอขอบพระคุณบุคคลต่าง ๆ โดยเฉพาะ ดร.กิจฐเขต ไกรवास อาจารย์ที่ปรึกษาจาก วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการวิจัยตลอดจนได้มีการตรวจแก้ไขปัญหาพิเศษ ฉบับนี้ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาของอาจารย์เป็นอย่างยิ่งและใคร่ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ นายสมชาย วิมานศักดิ์ ผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษพัทยา ที่ได้กรุณาสละเวลา ตรวจสอบ และให้คำแนะนำในการปรับปรุง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและขอบคุณ ผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศทั้งชายและหญิง ที่คุมขังในเรือนจำพิเศษพัทยา ที่ได้กรุณาให้ข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึกตามความเป็นจริง จนทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษา

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูด้วยความอบอุ่น มีความห่วงใยและเป็นกำลังใจเสมอมา ขอขอบคุณ ครู-อาจารย์ทุกท่าน ที่กรุณาให้การอบรม สั่งสอน จนทำให้ผู้วิจัยมีความรู้ ความสามารถ ตลอดจนมีสติปัญญาในการที่จะศึกษาเล่าเรียนให้ประสบความสำเร็จมาได้จนถึงทุกวันนี้

ความดีงาม และคุณประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดขึ้นในปัญหาพิเศษฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศให้แก่ทุกท่านที่มีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จดังที่กล่าวแล้วข้างต้น โดยทั่วกัน

มนัส เกิดบัว

54930506: สาขาวิชา: การบริหารทั่วไป; รป.ม. (การบริหารทั่วไป)

คำสำคัญ: พฤติกรรม/ ปัจจัยสาเหตุการกระทำผิดซ้ำ

มนัส เกิดบัว: ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา ตำบลหนองปลาไหล อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี (FACTORS AFFECTING RECIDIVISM OF PRISONERS WITH SEXUAL DEVIATION INCARCERATED IN PATTAYA SPECIAL PRISON, TAMBON NONG PLA LAI, AMPHUR BANG LAMUNG, CHON BURI PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมปัญหาพิเศษ: กิจฐเขต ไกรवास, ปร.ด. 98 หน้า.
ปี พ.ศ. 2556.

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา ตำบลหนองปลาไหล อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาพฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรีและเพื่อศึกษาปัจจัยสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพและศึกษาข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ทั้งชายและหญิง โดยการจำแนกข้อมูล การจัดกลุ่มของข้อมูลและการวิเคราะห์เชื่อมโยงปัจจัยสาเหตุและผลโดยเรียงลำดับตามวัตถุประสงค์

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่าพฤติกรรมมีส่วนในการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่กล้าแสดงออก ความเชื่อมั่นในตนเอง การมีจิตใจที่โอบอ้อมอารีชอบช่วยเหลือเพื่อนส่งผลถึงการกระทำผิดซ้ำ ปัจจัยสภาพแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นด้านครอบครัว การคบเพื่อน สังคม/ ชุมชน เศรษฐกิจ ส่งผลให้เกิดการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ครอบครัวขาดความอบอุ่น การเลี้ยงดูที่ไม่เอาใจใส่ก็ง่ายต่อการถูกชักจูงจากกลุ่มเพื่อนที่ประพฤติไม่ดี รวมถึงสภาพเศรษฐกิจ การคบเพื่อนตลอดจนสภาพของชุมชนและสังคมซึ่งเมื่อต้องพ้นโทษออกมาแล้วต้องประสบกับปัญหาทาง ด้านสภาพจิตใจ ความวิตกกังวลกลัวที่สังคมจะไม่ให้การยอมรับและต้องมาเจอปัญหาการตกงาน ถูกปฏิเสธจากสถานที่ทำงานทำให้ขาดรายได้ที่จะเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัว ส่งผลให้กลับไปกระทำผิดซ้ำ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพทั้ง 4 แบบคือ บุคลิกภาพแบบแสดงออก-อารมณ์อ่อนไหว บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-อารมณ์อ่อนไหว ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำส่วนปัจจัยด้านบุคลิกเฉพาะในด้านของอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ การกำหนดโทษส่งผลให้เกิดการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี

54930506: MAJOR: GENERAL ADMINISTRATION; M.P.A.

(GENERAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: BEHAVIOUR/ FACTORS AFFECTING RECIDIVISM

MANAT KOETBUA: FACTORS AFFECTING RECIDIVISM OF PRISONERS
WITH SEXUAL DEVIATION INCARCERATED IN PATTAYA SPECIAL PRISON,
TAMBON NONG PLA LAI, AMPHUR BANG LAMUNG, CHON BURI PROVINCE.

ADVISOR: KITTAHET KRIVART, Ph.D. 98 P. 2013.

The purposes of this qualitative study were to examine recidivating behaviors of prisoners with sexual deviation incarcerated in Pattaya special prison, Chon Buri Province and to investigate factors influencing their recidivism . An in-depth interview technique was used to collect the data from the subjects who were both male and female prisoners with sexual deviation. The collected data were classified, grouped, and connected to create the relationship between causal factors and effects based on the objectives.

The results of the study revealed that the subjects' demonstrative behavior, overconfidence, kindness and generosity affected their recidivism rates. Also, the factors relating to environment in terms of family, peers, society/ community and economy led to the subjects' recidivism. In addition, lack of warmth in the family and negligence in the way of being brought-up made the subjects vulnerable for being easily influenced by their peers. The factors relating to the economy, conditions of community and society, together with being jobless and rejected by work places also affected these subjects' recidivism rates after being released from the prison. Furthermore, the result was shown that factors relating to four types of human personality, including being demonstrative-sensitive, reserved-sensitive resulted in the recidivism rates of the prisoners. Finally, their personal factors, including age, educational level, occupations, income, and length of incarceration had an influence on the recidivism of prisoners with sexual deviation incarcerated in Pattaya special prison, Chon Buri Province.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำ.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิด.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมต่างบรรทัดฐาน	19
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเรือนจำพิเศษพัทยา.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
วิธีการศึกษา	32
ระยะเวลาการเก็บข้อมูล.....	32
กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	32
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	37
ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศ ในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี	36
ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาหาปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง เบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี.....	42
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	63
สรุปผลการศึกษา.....	63
อภิปรายผลการศึกษา	65
ข้อเสนอแนะ.....	71
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก.....	78
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	99

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3-1 ผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จำนวน 10 คน	33
4-1 รายชื่อนักโทษที่เข้ารับการสัมภาษณ์	40

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
2-1 กลุ่มลักษณะนิสัยตามความคิดของไอแซกส์	15
2-2 แผนที่ตั้งเรือ่นจำพิเศษพิทยา	25

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมืองพัทยาเป็นเมืองที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและแสวงหาความสุขตามสถานบันเทิงเรีงรมย์รวมถึงการแสดงอาคาซ่าร์คาบาเรต์โชว์หรือทิวฟานีโชว์เป็นสังคมนึงที่เปิดกว้างให้ยอมรับผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศหรือสาวประเภทสอง อีกทั้งธุรกิจสถานบันเทิงเรีงรมย์ต่าง ๆ ในเมืองพัทยาเอื้อต่ออาชีพความสามารถความถนัดของสาวประเภทสอง ทำให้ปัจจุบันมีสาวประเภทสองมากมาย เดินทางจากต่างถิ่นมาประกอบอาชีพในเมืองพัทยา ซึ่งก็มีทั้งที่ประกอบอาชีพสุจริตและอาชีพที่ผิดต่อกฎหมาย

จากสภาพความเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของเมืองพัทยาทำให้ผู้คนเข้ามารวมกันอยู่ในบริเวณนี้เป็นจำนวนมาก ซึ่งนอกจากแรงงานที่มารวมตัวกันอยู่แล้ว ยังมีมีิจฉาชีพและอาชญากรที่แฝงตัวเข้ามาอยู่ในพื้นที่นี้ ทำให้เกิดปัญหาการก่ออาชญากรรมและผิดกฎหมายมากขึ้นเป็นเงาตามตัวในพื้นที่นี้ ตัวอย่างเช่น คดีชิงทรัพย์ คดีลักทรัพย์ คดีปล้นทรัพย์ คดีวิ่งราวทรัพย์ และโดยเฉพาะการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น คดีเสพยาเสพติด คดีจำหน่ายยาเสพติด หรือ คดีครอบครอง ยาเสพติด ในการกระทำผิดดังกล่าวนี้ มีกลุ่มผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศรวมอยู่ด้วยเป็นจำนวนมาก เหตุจูงใจและพฤติกรรมในการกระทำผิดนั้น ๆ ก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยและมูลเหตุจูงใจในลักษณะต่าง ๆ ส่วนใหญ่มาจากคดียาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 80 (นิมิตร จันทร์จารุ, 2551, หน้า 35) ของกลุ่มผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศทั้งหมดในการกระทำผิดในคดีต่าง ๆ รวมถึงคดีลักทรัพย์ คดีชิงทรัพย์ คดีวิ่งราวทรัพย์ คดีปล้นทรัพย์ โดยมักกระทำกับชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในประเทศซึ่งกลุ่มที่เบี่ยงเบนทางเพศกลุ่มนี้ก็มีอัตราการกระทำความผิดซ้ำสูงด้วยเช่นกัน โดยมีมูลเหตุจูงใจและปัจจัยการกระทำความผิดซ้ำดังนี้

1. มีทางเลือกในการประกอบอาชีพไม่มากนัก เพราะถึงแม้จะมีอัตราการจ้างงานที่สูงแต่ก็ไม่เพียงพอ และยังมีการแข่งขันแย่งชิงกันเข้าทำงานในแหล่งจ้างงานนั้น ๆ
2. ส่วนใหญ่เป็นอาชีพกลางคืน และเป็นอาชีพที่อยู่ใกล้ชิดกับนักท่องเที่ยว โอกาสในการถูกชักจูงใจ หรือสภาพแวดล้อมที่อาจชักนำไปทางที่ผิดจึงมีสูง
3. เดินทางมาแสวงหาโชคจากต่างจังหวัด หรือหนีออกจากบ้านเพราะครอบครัวหรือสังคมไม่สนับสนุนเรื่องความเบี่ยงเบนทางเพศ ยิ่งถ้าหากเป็นกลุ่มผู้เบี่ยงเบนทางเพศอายุมาก ๆ หรือขาดการศึกษา ขาดความรู้ที่ถูกต้องเมื่อเข้ามาอยู่ในสภาพแวดล้อมผิด ๆ ถูกชักจูงจากคน

รอบข้าง ถูกกดดันจากการต่อสู้ดิ้นรนหาเลี้ยงชีพ เมื่อถูกจับกุมและพ้นโทษไปแล้ว ก็จะคิดอยู่เสมอว่าตนไม่มีทางเลือก ไม่มีโอกาส ไม่สามารถกลับไปเริ่มชีวิตใหม่ ไม่สามารถกลับภูมิลำเนาของตน เพราะไม่มีใครยอมรับ จึงเลือกที่จะยังคงใช้ชีวิตวนเวียนกับสภาพแวดล้อมผิด ๆ เหมือนเดิม เพราะคิดว่าเป็นหนทางเดียวที่ตนจะได้รับการยอมรับ

4. กลุ่มที่เบี่ยงเบนทางเพศส่วนใหญ่ จะมีความทะเยอทะยาน มีความมั่นใจในตัวเองสูง แต่จะขาดความรัก และโหยหาความเข้าใจจากคนรอบข้าง จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ย้ำต่อการถูกชักจูงไปในทางที่ผิด ทั้งเพื่อนฝูง หรืออาจถูกหลอกลวงจากผู้ชาย ฉะนั้นเมื่อผ่านการถูกคุมขังครั้งแรก และได้เข้ามาอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยคนรอบข้างที่เคยทำผิด ก็มีโอกาที่จะถูกชักนำหรือถูกปลุกฝังในเดินตามการกระทำความผิดซ้ำ ๆ ได้ง่าย

5. ต้องต่อสู้ดิ้นรนหาเลี้ยงชีพ เมื่อกระทำความผิด เช่น ลักทรัพย์ หรือคดียาเสพติด ได้รายได้สูง และสามารถหาเลี้ยงชีพตนเองให้อยู่รอดได้ ก็จะมองข้ามความผิดชอบชั่วดี ยังคงคิดอยู่เสมอว่าสังคมไม่ยอมรับ ไม่มีโอกาสดี ๆ ในชีวิต หลายคนจึงยังคงเลือกที่จะเดินทางผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าต่อไป

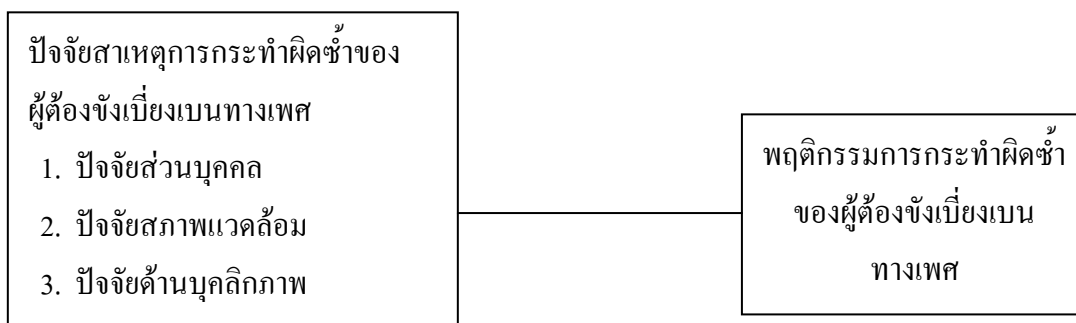
จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้มีความน่าสนใจที่จะทำการศึกษาถึงพฤติกรรม การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี และศึกษาถึง ปัจจัยสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขและป้องกันพฤติกรรม การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรีต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรม การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้อาแนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิด (นุชนานู มุกระ, 2554, หน้า 10-21) มาใช้ในการดำเนินกรอบแนวคิดในการวิจัยและเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประเด็นที่ทำการศึกษาประกอบด้วย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศ ตัวแปรที่นำมาศึกษา ได้แก่ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนบุตร ขนาดของฐานความผิด กำหนดโทษของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศ
2. ปัจจัยสภาพแวดล้อม ตัวแปรที่นำมาศึกษา ได้แก่ ครอบครัว การคบเพื่อน เศรษฐกิจ ชุมชน/ สังคม การประกอบอาชีพ การต้องโทษในครั้งก่อน
3. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ตัวแปรที่นำมาศึกษา ได้แก่ บุคลิกภาพประเภทแสดงออก-อารมณ์อ่อนไหว บุคลิกภาพประเภทแสดงออกอารมณ์มั่นคง บุคลิกภาพประเภทเก็บตัว-อารมณ์อ่อนไหว บุคลิกภาพประเภทเก็บตัว-อารมณ์มั่นคง

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
เพื่อศึกษาพฤติกรรม การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศ เพื่อศึกษาปัจจัยสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี
2. ขอบเขตด้านประชากร
ศึกษาผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำเบี่ยงเบนทางเพศ ที่กระทำผิดซ้ำตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป (ซึ่งรวมถึงคดีต่างกัน และคดีที่กระทำผิดประเภทเดียวกัน) ทั้งผู้ต้องขังหญิงและผู้ต้องขังชาย เบี่ยงเบนทางเพศ ที่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำพิเศษพัทยา
3. ขอบเขตด้านระยะเวลาการศึกษา
การศึกษานี้เริ่มดำเนินการในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 จนถึงเดือน มิถุนายน พ.ศ. 2556 รวมระยะเวลาในการศึกษาทั้งสิ้น 5 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง ผู้ต้องขังกระเทย ทอมและแปลงเพศ (ชายเป็นหญิง) ผู้ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำพิเศษพิทยา โดยคำสั่งของศาลหรือผู้มีอำนาจและให้หมายความรวมถึง นักโทษเด็ดขาด คนต้องขัง คนฝากขัง

นักโทษเด็ดขาด หมายถึง บุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามหมายจำคุกหลังคำพิพากษาถึงที่สุดและ หมายความว่ารวมถึงบุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้ลงโทษด้วย

การกระทำผิดซ้ำ หมายถึง การกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะความผิดต่อ ร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติด การกระทำผิดเพิ่มเติม ขึ้นอีก หลังจากผู้กระทำความผิดถูกจับและถูกลงโทษแล้ว และยังหมายถึง การละเมิดเงื่อนไข ที่ผู้ได้รับการคุมประพฤติหรือผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษกระทำขึ้น การกระทำผิดซ้ำอาจนับ รวมถึง การกระทำผิดครั้งที่ 2 ขึ้นไป

ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง ผู้ต้องขังที่ได้รับการพิพากษาโทษ จำคุกในคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดและคดีทั่วไป ซึ่งเมื่อพ้นโทษออกไปแล้วกลับมากระทำผิดซ้ำในคดี พ.ร.บ. ยาเสพติด (มาตรา 92-93)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง ปัจจัยหรือ องค์ประกอบที่มีผลทำให้ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ส่วนบุคคลที่อาจมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ ของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพิทยา ได้แก่ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนบุตร ประเภทของยาเสพติด ขนาดของฐานความผิด การกำหนดโทษ และจำนวนครั้งที่ กระทำความผิด

ปัจจัยสภาพแวดล้อม หมายถึง ปัจจัยภายนอกของกลุ่มตัวอย่างที่อาจมีอิทธิพลต่อ การกระทำผิดซ้ำเบี่ยงเบนทางเพศ ได้แก่ ครอบครัว การคบเพื่อน เศรษฐกิจ ชุมชน การประกอบ อาชีพ การต้องโทษครั้งก่อน

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ความจำเพาะ เจาะจง หรือที่เรียกว่าบุคลิกภาพ ซึ่งมีความ เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด บุคลิกภาพ เป็นลักษณะเด่นเฉพาะคน ๆ หนึ่ง ซึ่งหมายรวมถึง พฤติกรรมการกระทำ อารมณ์ ความคิดและการปรับตัวเกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ ในสภาพแวดล้อม ที่หลากหลาย ดังนั้นคนที่ได้ชื่อว่าเป็นอาชญากร กระทำความผิดขึ้นจึงควรศึกษาบุคลิกภาพ รายละเอียดกับคน ๆ นั้น บุคคลจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ประพฤติผิดหรือไม่ก็ย่อมได้รับผลมาจาก บุคลิกภาพนั้น ๆ จะเห็นได้ว่าผู้ต้องขังมีบุคลิกภาพแตกต่างจากคนธรรมดา (นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล,

2548, หน้า 37 อ้างถึงใน นุชนาฏ มุกระ, 2554, หน้า 10-27) โดยในงานวิจัยนี้วัดบุคลิกภาพเป็น 4 แบบ ได้แก่

1. บุคลิกภาพประเภทแสดงออก-อารมณ์อ่อนไหว (Extraversion-Neuroticism)
2. บุคลิกภาพประเภทแสดงออก-อารมณ์มั่นคง (Extraversion-Stability)
3. บุคลิกภาพประเภทเก็บตัว-อารมณ์อ่อนไหว (Introversion-Neuroticism)
4. บุคลิกภาพประเภทเก็บตัว-อารมณ์มั่นคง (Introversion-Stability)

เรือนจำ หมายถึง ที่ซึ่งใช้ควบคุมกักขังผู้ต้องขัง กับทั้งสิ่งที่ใช้ต่อเนื่องกัน และให้หมายความรวมถึงที่อื่นใดที่รัฐมนตรีได้กำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา วางอาณาเขตไว้โดยชัดเจน

เรือนจำพิเศษพิษยา หมายถึง เรือนจำที่ควบคุมนักโทษเด็ดขาด ที่มีกำหนดโทษซึ่งอยู่ในอำนาจการควบคุมที่กำหนด และผู้ต้องขังอื่น ๆ ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งตามกฎหมาย เรือนจำพิเศษพิษยา รับผิดชอบผู้ต้องขังชายและหญิงที่มีกำหนดโทษจำคุกสูงสุดไม่เกิน 15 ปี โดยการดำเนินงานคือปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเปียงเบนทางเพศ เรือนจำพิเศษพิษยา
2. ทำให้ทราบถึงแนวทางการแก้ไขและป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเปียงเบนทางเพศ
3. ผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐ เช่น กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม องค์การบริหารส่วนตำบล ในการแก้ไขหรือป้องกันปัญหาการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเปียงเบนทางเพศ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเป็ยงเบนทางเพศ
กรณีศึกษาเรือนจำพิเศษพัทยาผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัย
ที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุให้การกระทำผิดซ้ำดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำ
2. แนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิด
 - 2.1 ทฤษฎีกระบวนการทางสังคม (Social Process Theories)
 - 2.2 ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Different Association Theory)
 - 2.3 ทฤษฎีประคับประคอง
 - 2.4 ทฤษฎีบุคลิกภาพ (Personality Theory)
3. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมต่างบรรทัดฐาน
 - 3.1 ความหมายพฤติกรรมต่างบรรทัดฐาน
 - 3.2 แนวคิดความเป็ยงเบนในทฤษฎีหน้าที่นิยม (Functionalist) และปฏิสัมพันธ์ใน
ความขัดแย้ง (Interactionist-conflict)
 - 3.3 แนวคิดความต่างบรรทัดฐานในทฤษฎีภาวะวิสัยและอัตวิสัย
 - 3.4 กระบวนการของสังคมในการประคับประคองพฤติกรรมต่างบรรทัดฐาน
 - 3.5 แนวคิดพื้นฐานทางสังคมกับความต่างบรรทัดฐาน
4. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเรือนจำพิเศษพัทยา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำ

ความหมายของการกระทำผิดซ้ำ

ปุระชัย เป็ยงสมบุรณ์ (2531, หน้า 157) ได้ให้ความหมายของคำว่า “กระทำผิดซ้ำ”
(Recidivism) เป็นศัพท์ที่ใช้ในสาขาวิชาอาชญวิทยา หรืออาจเรียกว่าการกระทำผิดซ้ำซ้อนหมายถึง
การกระทำผิดเพิ่มเติมขึ้นอีกหลังจากผู้กระทำความผิดถูกจับและถูกลงโทษแล้วและยังหมายถึง
การละเมิดเงื่อนไขที่ผู้ได้รับการคุมประพฤติหรือผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษกระทำขึ้นการกระทำ
ผิดซ้ำอาจนับรวมถึงการกระทำผิดครั้งที่ 2 ขึ้นไป อาจเรียกได้ว่าเป็นการกระทำผิดที่ติดเป็นนิสัย

และยากต่อการแก้ไขพฤติกรรมที่ติดนิสัยให้กลับคืนสู่สังคมปกติได้ นับว่าเป็นการก่อปัญหาอาชญากรรมให้กับสังคมเพิ่มมากขึ้น ทั้งที่ผู้กระทำซ้ำได้ผ่านขั้นตอนการขังและการแก้ไขจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมโดยเฉพาะในการแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมในเรือนจำมาแล้ว

สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้อาชญากรรมไม่สามารถลดลงได้มาจากผู้ต้องขังที่ได้กระทำความคิดซ้ำ อาชญากรบางคนได้กระทำผิดมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดแม้ว่าหน่วยงานภาครัฐจะพยายามเร่งดำเนินการโดยใช้กลวิธีทุกรูปแบบเพื่อให้ปัญหาอาชญากรรมลดลงแล้วก็ตามแต่ในข้อเท็จจริงยังปรากฏว่าปริมาณการก่ออาชญากรรมกลับเพิ่มสูงขึ้นทั้งในด้านรูปแบบและวิธีการที่ลับซับซ้อนยิ่งขึ้น จะเห็นได้จากจำนวนผู้ต้องขังที่เพิ่มขึ้นซึ่งเกินกว่าความจุของเรือนจำต่าง ๆ ในสังกัดกรมราชทัณฑ์ที่จะรองรับได้ผลที่ตามมาคือปัญหาด้านการควบคุมเพื่อรักษาความเรียบร้อยภายในเรือนจำหรือทัณฑสถาน ตลอดจนการปรับปรุงบุคลิกภาพของผู้ต้องขังและปัญหาด้านการแก้ไขฟื้นฟูพัฒนาผู้ต้องขังที่ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรการจัดสวัสดิการให้กับผู้ต้องขังเป็นไปอย่างมีข้อจำกัด

มีข้อสังเกตที่ควรพิจารณาเกี่ยวกับการที่บุคคลกระทำความผิดเข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรมโดยได้รับการจำคุกมาระยะหนึ่ง ซึ่งผ่านการอบรมบำบัดแก้ไขฟื้นฟูทางด้านจิตใจตลอดจนได้รับการฝึกวิชาชีพตามหลักทฤษฎีอาชญาวิทยาใหม่มาแล้ว ก็น่าที่จะดำเนินชีวิตอย่างปกติสุขในสังคมได้แต่ข้อเท็จจริงแล้วยังมีผู้ต้องขังอีกจำนวนมากที่ต้องกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จที่มีข้อจำกัดและความเหมาะสมของกลยุทธ์ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดของกรมราชทัณฑ์ เรือนจำหรือทัณฑสถานว่ามีประสิทธิภาพมากนักน้อยเพียงใดสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องเหมาะสมตามหลักวิชาการและสภาพความเป็นจริงหรือไม่ผลสำเร็จของงานราชทัณฑ์คือ การทำให้ผู้ต้องขังที่พ้นโทษไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีกดังกระแสพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ว่า “หากอบรมผู้ต้องขังให้ประพฤติดีขึ้นไม่ได้พ้นโทษออกไปกลับไปเป็นคนอันธพาลเป็นภัยสังคมอีก” ดังนั้นการป้องกันและการแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำที่จะประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องทราบถึงสาเหตุการกระทำความผิดของผู้ต้องขังอย่างชัดเจนเสียก่อนเพื่อนำไปสู่การวางแผนทางการป้องกันแก้ไขและฟื้นฟูรวมทั้งปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดอย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป

ประเภทของการกระทำผิดซ้ำ

ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำ สามารถแยกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภท ดังนี้

(นันทิ จิตสว่าง, 2540, หน้า 227-234 อ้างถึงใน นิมิตร จันทร์จรัส, 2551, หน้า 29)

1. ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำที่เป็นอาชญากรอาชีพ
2. ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำที่มีจิตบกพร่อง

3. ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในคดีเล็กน้อย

วิธีการจำแนกผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำ มีอยู่ 2 แนวทางกว้าง ๆ คือ การจำแนกประเภทเรือนจำและทัณฑสถาน เพื่อแยกผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำออกจากผู้ต้องขังอื่น ๆ กับการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำเป็นรายบุคคล

วัตถุประสงค์ของการแยกปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำ ก็เพื่อประโยชน์ในด้านการควบคุม การอบรมแก้ไข การป้องกันการถ่ายทอดนิสัย การป้องกันการรังแกและเพื่อประโยชน์ต่อการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง

ลักษณะพฤติกรรมและแนวทางในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำ

ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำที่เป็นอาชญากรอาชีพจะมีพฤติกรรมที่ไม่ก้าวร้าวโดยพยายามปฏิบัติตนให้ถูกระเบียบของเรือนจำ เพื่อคอยวันเวลาที่ จะได้รับการปลดปล่อย แต่จะใช้เวลาในการหาเครือข่ายและถ่ายทอดเทคนิคในการประกอบอาชญากรรมให้ผู้ต้องขังอื่น ๆ

แนวทางในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำที่เป็นอาชญากรอาชีพต้องใช้มาตรการในการควบคุมตัวไว้ระยะเวลานาน ให้ความสำคัญทำลายศักยภาพในการประกอบอาชญากรรมของเขา การจำแนกลักษณะการให้การบำบัดรักษาทางจิต การให้การศึกษาและฝึกอาชีพ การจัดสวัสดิการและการเตรียมการปลดปล่อย

ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำที่มีจิตบกพร่องจะมีพฤติกรรมที่ปกปิดพฤติกรรมผิดปกติของตนเองโดยจะปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัยแต่พร้อมที่จะกระทำผิดขึ้นอีกเมื่อมีโอกาสดังไรก็ตาม มีผู้ต้องขังที่มีความบกพร่องทางจิตบางพวกที่กระทำไปโดยไม่ยอมรับรู้กฎเกณฑ์ของสังคม โดยจะกระทำผิดซ้ำซาก ไม่รับรู้ข้อห้ามปรามของเจ้าหน้าที่

แนวทางในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำที่มีจิตบกพร่องต้องเน้นการบำบัดทางจิต และการใช้มาตรการควบคุมตัวไว้ระยะยาว การจำแนกลักษณะการฝึกอาชีพ การจัดสวัสดิการและการเตรียมการปลดปล่อยผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในคดีเล็กน้อยจะมีพฤติกรรมสร้างปัญหาในเรือนจำ เพราะเป็นที่ถูกส่งเข้าในเรือนจำบ่อยครั้งและมีความเชี่ยวชาญในการใช้ชีวิตในเรือนจำจนเรียกว่าพวก (เก๋าคูก)

แนวทางในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในคดีเล็กน้อยจะเน้นดำเนินการฝึกอาชีพ และการปรับพฤติกรรม ค่านิยม และการบำบัดทางจิตเป็นหลัก โดยมีการจำแนกลักษณะการฝึกอาชีพและการเตรียมการปลดปล่อย

แนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิด

ประธาน วัฒนวานิชย์ (2546, หน้า 179-221 อ้างถึงใน นุชนาฏ มุกระ, 2554, หน้า 16-17) ได้อธิบายสาเหตุแห่งอาชญากรรมและการกระทำผิดซ้ำประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. สาเหตุด้านบุคคล สาเหตุทางด้านบุคคลได้มีนักทฤษฎีต่าง ๆ ที่มีแนวคิดวาอาชญากรรมและผู้กระทำความผิดเป็นความผิดปกติทางร่างกายระบบต่อมไร้ท่อลักษณะทางกายภาพโดยมีความเชื่อว่า “ปัจจัยทางด้านร่างกายมีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของมนุษย์” และได้ศึกษาถึงสาเหตุของการกระทำความผิดของมนุษย์และแสวงหาข้อพิสูจน์ว่าปัจจัยในทางชีววิทยาเป็นผู้กำหนดการกระทำความผิดของมนุษย์และสามารถจำแนกออกจากคนปกติได้ เช่น การศึกษาของ ซีซาร์-ลอมโบโรโซ (Cesare-Lombroso) ที่ศึกษาโครงสร้างกะโหลกศีรษะการศึกษาของ เอเนสต์ อัลเบิร์ต ฮูตัน (Ernest Albert Hueton) ที่ศึกษาลักษณะประเภทของร่างกาย การศึกษาความผิดปกติของต่อมไร้ท่อ (Endocrine-Abnormality) การศึกษาความผิดปกติของโครโมโซม (Chromosome Abnormality) การศึกษาถึงความบกพร่องทางจิตที่มาจากกำเนิด (Crime and Mental Deficiency) เพราะมีความเชื่อว่าอาชญากรรมเป็นผู้ที่มีความผิดปกติหรือความบกพร่องทางร่างกายและต่อมาได้มีผู้พิสูจน์ว่าทฤษฎีต่าง ๆ นั้นไม่เป็นความจริง

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรคจิตกับอาชญากรรม ซีมัวร์ ฮาเล็ก กล่าววา โรคจิตและการกระทำผิดหรืออาชญากรรมมีความสัมพันธ์ดังนี้ โรคจิตและอาชญากรรมเป็นการปรับตัวของบุคคลเนื่องจากความกดดันความกดดันที่ทำให้เกิดอาการทางจิตมักเป็นความกดดันที่นำไปสู่การประกอบอาชญากรรมและมักเกิดจากการปรับตัวที่บกพร่อง อย่างไรก็ตามนักจิตเวชก็ยังไม่สามารถแยกแยะได้ว่าเหตุใดบุคคลซึ่งกระทำความผิดหรือไม่กระทำความผิดมีบุคลิกลักษณะหรืออุปนิสัยอย่างเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน

2. สาเหตุทางด้านสังคม นักสังคมศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาสาเหตุของอาชญากรรมมี 2 แนวทาง คือ

แนวทางแรก พิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชญากรรมกับ โครงสร้างหรือองค์กรทางสังคมและอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กับระบบสังคมอย่างไร

แนวทางที่สอง จะพิจารณาทางด้านกระบวนการของสังคมซึ่งบุคคลมีแนวโน้มในการประกอบอาชญากรรมมากกว่าการเป็นผู้เคารพหรือปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมือง

นักสังคมศาสตร์มิได้พิจารณาเฉพาะตัวบุคคลแต่พิจารณาที่แบบแผนแห่งความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและพยายามแสวงหาคำตอบว่า เหตุใดพลเมืองที่ซึ่งเคารพกฎหมายจึงกลับกลายเป็นผู้ไม่เคารพกฎหมายหรือกระทำผิด

ในการศึกษาพฤติกรรมฝ่าฝืนระเบียบของสังคมมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ ค้นหาสาเหตุแห่งการกระทำความคิดและแสวงหาแนวทางในการกำหนดนโยบายทางอาญาและการควบคุมอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ ยังมีแนวคิดและทฤษฎีที่อธิบายสาเหตุของการกระทำความคิด ดังนี้
(สุดสงวน สุธีสร, 2546, หน้า 83-86)

ทฤษฎีกระบวนการทางสังคม (Social Process Theories)

กระบวนการทางสังคม (นุชนาฏ มุกระ, 2554, หน้า 17-27) มองว่าคนที่ได้ถูกขัดเกลา (Socialization) จากสถาบันต่าง ๆ ในสังคม ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน เพื่อน ที่ทำงาน เป็นต้น ซึ่งถ้าหากเป็นความสัมพันธ์ในทางบวกและได้รับการสนับสนุนคนจะปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมเป็นอย่างดี ในทางตรงกันข้ามหากความสัมพันธ์เป็นไปในทางลบคนก็จะฝ่าฝืนกฎระเบียบนำไปสู่การกระทำความคิด ทฤษฎีกระบวนการทางสังคมนี้เชื่อว่า คนไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติ ชนชั้นหรือเพศใดก็ตามต่างมีศักยภาพที่จะเป็นอาชญากรได้ทั้งสิ้น คนจนหรือคนชั้นต่ำมีปัญหาทางเศรษฐกิจมีเพื่อนที่เป็นที่ยอมรับของสังคมจึงมีโอกาสหรือความสามารถในการกระทำผิดน้อยแต่อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ชนชั้นกลางหรือกลุ่มที่มีความพร้อมจะไม่กระทำความผิดเลยสิ่งนี้จะขึ้นอยู่กับ การขัดเกลาทางสังคมเป็นสำคัญ เช่น ชนชั้นกลางที่มีฐานะดีเลี้ยงลูกแบบตามใจไม่ฝึกให้มีความอดทน ต้องการอะไรก็จะได้รับเสมอ ๆ ก็อาจจะกลายเป็นคนที่มีโอกาสในการกระทำผิดหรือก่ออาชญากรรมได้เช่นกัน

ความสัมพันธ์ในครอบครัว (Family Relations) เป็นสิ่งสำคัญและมีบทบาทอย่างมากต่อพฤติกรรมของมนุษย์การสื่อสารที่สร้างความเข้าใจภายในครอบครัว การฝึกให้วินัยที่ถูกต้องสามารถกำหนดพฤติกรรมของสมาชิกของครอบครัวได้ทั้งสิ้น

ความสัมพันธ์ของเพื่อน (Pee Relations) นักจิตวิทยาเชื่อว่า เพื่อมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมของมนุษย์และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการเลือกที่จะมีประพฤติกรรมต่าง ๆ เด็กในแต่ละช่วงเพื่อนจะมีอิทธิพลที่แตกต่างกันนอกจากนี้ยังมีสถาบันทางสังคมอื่น ๆ เช่น สถาบันศาสนาที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคน เป็นต้น

ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Different Association Theory)

ซัทเทอร์แลนด์ และเคลซี่ (Sutherland & Cressey, 1978) ได้พยายามอธิบายพฤติกรรมของกลุ่มอาชญากรอาชีพ (Career Criminal) เช่น อาชญากรปลกขาว และหัวขโมยมืออาชีพการกระทำผิดจากการเรียนรู้ทางสังคม การเรียนรู้ทักษะ และแรงจูงใจซึ่งเป็นผลจากการติดต่อกับคนที่เป็นอาชญากรจึงได้เรียนรู้ค่านิยมทัศนคติและรูปแบบของการประกอบอาชญากรรมหลักการของทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง มีดังนี้

1. พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้เช่นเดียวกับการเรียนรู้พฤติกรรมปกติ
2. พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้ในการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและเกิดในกลุ่มที่มีความสนิทสนมกันเช่นครอบครัวและเพื่อน
3. การเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมรวมถึงการเรียนรู้เทคนิคการประกอบอาชญากรรมด้วยบางครั้งยากบางครั้งง่าย
4. แนวทางเฉพาะของแรงจูงใจและแรงผลักดันจะเรียนรู้จากการรับรู้หลายด้านเกี่ยวกับข้อกำหนดและสังคมไม่ได้เป็นรูปแบบเดียวกันทั่วไป จึงเกิดความขัดแย้งระหว่างทัศนคติของสังคมและบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมของสังคม
5. การที่คนกลายเป็นอาชญากรรมเพราะเห็นผลจากการกระทำผิดทำให้เขาพอใจ
6. บุคคลกลับกลายเป็นผู้กระทำความผิด เพราะการนิยามความหมายในทางที่พอใจ ผ่าฝืนกฎหมายมีมากกว่าการนิยามความหมายในทางที่ไม่พอใจจะฝ่าฝืนกฎหมาย
7. ผลต่างของการสมาคมอาจจะแตกต่างกันด้านความถี่ ระยะเวลา ลำดับความสำคัญ และความแรงหมายความว่าการติดต่อกับสมาคมกับพฤติกรรมอาชญาและพฤติกรรมต่อต้าน มีความแตกต่างกันดังกล่าวขึ้นอยู่กับความถี่ ระยะเวลา ลำดับความสำคัญอันหมายถึงพัฒนาการ ตั้งแต่เด็กและคงทนถึงตลอดชีวิต
8. กระบวนการเรียนรู้กระทำความผิดโดยการติดต่อกับสมาคมกับแบบแผนอาชญากรรม และการต่อต้านอาชญากรรมจะเกี่ยวข้องกับกลไกทั้งหมด รวมทั้งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้อื่น หรือการเรียนรู้การกระทำผิดไม่จำกัดเฉพาะการเลียนแบบเท่านั้น
9. แม้ว่าพฤติกรรมอาชญากรรมแสดงให้เห็นถึงความต้องการและค่านิยมทั่วไป แต่ไม่ได้แปลว่าค่านิยมและความต้องการของอาชญากรต้องแตกต่างจากคนทั่วไป เพราะอาชญากร และคนทั่วไปต่างก็มีความต้องการค่านิยมที่ต่างกัน

ทฤษฎีประทับุตรา

ในทฤษฎีดังกล่าวนี้เชื่อว่าการกระทำผิดที่เกิดขึ้นเพราะสังคมเป็นผู้กำหนดหรือเป็นผู้ประทับุตราการประทับุตรานั้นจะเกิดขึ้นเมื่อมีการกระทำผิดครั้งแรกและผู้กระทำผิดได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานอื่น ๆ ในสังคมสถาบันเหล่านี้เป็นผู้กำหนดว่าเขามีพฤติกรรมเป็นอาชญากรเมื่อเป็นเช่นนี้ผู้กระทำผิดก็ต้องยอมรับการประทับุตราและเริ่มต้นกำหนดทิศทางความประพฤติของตนในอนาคตให้สอดคล้องกับการรับรู้ของสังคมหรืออาจกล่าวได้ว่า การกระทำผิดเกิดขึ้นเพราะปฏิกริยาระหว่างบุคคลในสังคมหากกล่าวถึงเรื่องของความเกี่ยวพันทฤษฎีประทับุตราจะมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง เพราะเมื่อผู้ต้องขังถูกจับในการกระทำผิดครั้งแรกแล้วหลังจากนั้นก็ถูกกระบวนการยุติธรรมตัดสินว่า

เป็นการกระทำที่จริงจังและต้องเข้ารับโทษซึ่งถือเป็นการประทัประแล้วภายหลังเมื่อพ้นโทษ สังคมกลับไม่ให้การยอมรับแม้ว่าจะได้ผ่านกระบวนการแก้ไขพฤติกรรมเสียเรียบร้อยแล้ว กรมราชทัณฑ์หรือหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรงในการแก้ไขฟื้นฟู ตลอดจนพัฒนาพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดให้ มีพฤติกรรมที่ดีขึ้นกว่าเดิม (พรชัย ชันดี และคณะ, 2543, หน้า 45 อ้างถึงใน นุชนาฏ มุกระ, 2554, หน้า 17-27)

ดังนั้นการที่สังคมไม่ยอมรับจึงเป็นอีกเหตุผลที่สนับสนุนให้ผู้ต้องขังกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก โดยเฉพาะผู้ต้องขังคดีอาชญากรรมที่มีปัจจัยชักจูงหลายด้านที่ส่งเสริมให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ

นอกจากนั้น สุพัตรา สุภาพ (2523, หน้า 123-126) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการกระทำผิดของการใช้ยาเสพติดให้โทษ โดยแบ่งสาเหตุมาจากปัญหาด้านต่าง ๆ ซึ่งอาจแยกพิจารณาได้ดังนี้

1. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ความยากจน ความเสื่อมโทรม ครอบครัวไม่ปกติสุขหรือโครงสร้างของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จะเป็นต้นเหตุของการติดยาเสพติดและมีข้อสังเกตคือ

1.1 สาเหตุเหล่านี้มักเกิดในอาณานิคมที่มีการขยายตัวมากแม้ว่าจะมีบุคคลผู้ติดยาเสพติดในบริเวณนี้มิได้รับการบีบคั้นทางสังคม และบริเวณที่มีความเป็นอยู่ทางสังคมและเศรษฐกิจดีก็ตาม

1.2 จำนวนผู้ที่ไม่ติดยาเสพติดมีมากและตามปกติจะมากกว่าจำนวนผู้ติดยาเสพติด แม้จะเป็นที่บริเวณบีบคั้นทางเศรษฐกิจ สังคม และเศรษฐกิจอย่างมากก็ตาม

1.3 บริเวณที่มีสภาพเศรษฐกิจ สังคมตกต่ำอาจจะไม่มีผู้ติดยาเสพติดเลย ยาเสพติดมักจะมีในบริเวณที่มีชายอยู่อย่างหนาแน่นที่ที่ไม่มีการควบคุม ที่มีอาชญากรรมมาก ที่มีพวกโรคสุราเรื้อรังมาก ที่ที่มีการฆ่าตัวตายมาก ชาแมนสกาย และคลอสเซน (Shamansky & Clausen, 1980) กล่าวว่าบริเวณที่มีการติดยาเสพติดมากเป็นบริเวณที่มีอาชญากรรมรุนแรง อัตราโสเภณีสูง อัตราครอบครัวแตกแยกสูงและบริเวณที่ไม่มีความเป็นระเบียบในครอบครัว

2. ด้านวัฒนธรรม โดยเฉพาะในกลุ่มที่ยึดประเพณีวัฒนธรรมของตนเองบางแห่งก็นิยมใช้ยาเสพติดบางประเภทเป็นการทั่วไป ที่เสพเพราะไม่ใช่เพราะติดยาหรือเพราะมีความทุกข์ใจ แต่เสพเพราะกลุ่มเสพหรือทำตามค่านิยมของกลุ่ม เช่น พวกชิปปี้

3. อารมณ์และจิตใจอ่อนไหว

3.1 ช่วยปลดปล่อยความทุกข์ใจ อึดอัดใจ ความเจ็บปวดต่าง ๆ

3.2 ทดลองของใหม่ เช่น อยากสนุก อยากรู้ อยากทดลอง ในที่สุดเสียด

3.3 ทำตัวเป็นพวกเดียวกันหรือให้กลุ่มยอมรับตนเช่นในกลุ่มที่เสพยาเสพติด
 คนต้องการเข้าร่วมกับกลุ่มถ้าไม่เสพก็เข้าไม่ได้เช่น Hell's Angels ซึ่งเป็นแก๊งมอเตอร์ไซค์และฮิปปี้
 ในสหรัฐอเมริกาที่ชอบใช้ยาเสพติด เป็นต้น

3.4 เป็นปฏิกิริยาต่อต้านไม่ได้ทำตามกฎหมายที่คนส่วนใหญ่ทำอาจจะโดยรู้ตัว
 หรือไม่ก็ตามซึ่งบางกรณีจากการทดสอบทางจิตจะพบว่าอารมณ์และจิตใจผันแปรและพบว่ามักจะ
 เกิดขึ้นก่อนหน้ายาเสพติดมากกว่าเกิดขึ้นภายหลัง ซึ่งก็มีนักวิชาการสนับสนุน เช่น ออสซูเบล
 (Ausubel, 1968) กล่าวว่าผู้ที่มีความบกพร่องทางจิตมักจะเป็นผู้ติดยาเสพติด

ส่วนลินเดสมิท, สทริตส์ และเอทเดนซัน (Lindesmith, Strauss, & Et Denzin, 1977)
 อ้างว่า จากการศึกษาผู้ติดยาเสพติด พบว่า 86% ของผู้ติดยาเสพติดเป็นพวกที่ไม่มีความวิตกกังวล
 โดยอุทิศตัวเองให้หมกมุ่นอยู่กับความสุข ความตื่นเต้นความอยากรอง อยากร่วมเพศก่อนพวกนี้จะ
 ติดยาเสพติด ประสาทมักจะอ่อน เขาย้ำว่าส่วนใหญ่แล้วมักจะเกิดความพึงพอใจในการเสพยาและ
 ไม่สนใจจะเลิกบางคนเสพเพราะจากความเชื่อมั่นใจตัวเองบางคนเสพเพราะแรงกระตุ้นที่อยากหา
 ความสุขใส่ตัว

มีข้อสังเกตว่า พวกติดยาจะอยู่ในที่ที่ล้อมโถม ที่มีคนอยู่หนาแน่น ที่มีสภาพ
 การครองชีพต่ำ และมีสถานภาพเป็นชนกลุ่มน้อยในสังคมและจากการศึกษา ปรากฏว่าประมาณ
 97% มีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ราบรื่น เช่น บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือหย่าร้าง หรือผู้ปกครอง
 ทารุณเด็กขาดความอบอุ่น เป็นต้น

โดยสรุปแล้วสาเหตุของการกระทำความผิดในการใช้ยาเสพติดให้โทษนั้นเกิดจากการที่
 ถูกชักชวนซึ่งอาจจะมาจากเพื่อนที่ติดยาเสพติดแล้วชักชวนให้เสพ บางคนเกิดความอยากรู้อยาก
 ลองหรือคึกคะนองว่าถ้าเสพแล้วจะเป็นอย่างไร แต่บางคนอาจจะถูกหลอกลวงเนื่องจาก
 ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทั้งนี้สาเหตุเกิดมาจากเหตุผลทางกายที่นำยาเสพติดมารักษาอาการเจ็บปวด
 ทางกายเพื่อช่วยระงับอาการปวดชั่วคราวหนึ่งและอาจจะเกิดสาเหตุทางจิตใจมีความกดดัน
 กังวลใจ หวาดกลัว ผิดหวัง มีปัญหาในครอบครัว ขาดความเอาใจใส่กันในครอบครัว
 เป็นเด็กบ้านแตก (Broken Home) เมื่อขาดความสุขจึงเสพยาให้สบายใจขึ้น ทั้งนี้สภาพแวดล้อม
 รอบตัวเช่น ละแวกรอบบ้านมีแต่ผู้ค้ายาเสพติดตลอดจนญาติพี่น้องเพื่อนฝูงก็ติดยา แม้ว่าจะรักษา
 บำบัดให้หายหรือได้รับการปล่อยตัวจากการลงโทษแต่สภาพแวดล้อมไม่เปลี่ยนบุคคลนั้นก็
 กลับไปกระทำผิดอีกเช่นเดิม

ทฤษฎีบุคลิกภาพ (Personality Theory)

ความหมายของบุคลิกภาพ

กันยา สุวรรณแสง (2533, หน้า 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง การรับรู้พฤติกรรม รวมทั้งหมดของบุคคลใดบุคคลหนึ่งทั้งในสิ่งที่มองเห็นเช่นพฤติกรรม และสิ่งที่มองไม่เห็น เช่น ความวิตกกังวลซึ่งจะทำให้คนอื่นสามารถที่จะเข้าใจและแยกแยะความแตกต่างของบุคคลนั้นจากคนทั่วไปได้

ศรีเรือน แก้วกังวาน (2544, หน้า 320) ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่าเป็นการผสมผสานระบบต่าง ๆ ภายในตัวบุคคลที่ส่วนที่มองเห็นได้ชัดเจนเช่น การแต่งกาย รูปร่างหน้าตา ลักษณะการพูด ฯลฯ และระบบภายในที่เห็นได้ไม่ชัดเจน เช่น ลักษณะอารมณ์ จิตใต้สำนึก วิถีคิด และค่านิยม บุคลิกภาพเป็นส่วนที่เป็น โครงสร้าง (Construct) ซึ่งเป็นบุคลิกภาพของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง สามารถสังเกตได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมบุคคลแต่ละบุคคลมีลักษณะบุคลิกภาพตัว บางประการค่อนข้างคงรูป เขาจะแสดงบุคลิกภาพเฉพาะด้านนั้นออกมาในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่นความเพ้อฝัน ถือดี เห็นแก่ตัว เป็นต้น เมื่อเรารู้จักแบบของบุคลิกภาพเราสามารถอธิบายเข้าใจ และทำนายพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

สุชา จันทร์เอม (2540, หน้า 84) ได้ให้ความหมายว่าเป็นลักษณะส่วนรวมของพฤติกรรมของบุคคลในด้านชีวิตส่วนตัว ในด้านกิจการงาน ในสังคมทั่วไป ไม่เจาะจงเกี่ยวกับรูปร่างหรือนิสัยหรือจิตใจแต่จะเป็นลักษณะเด่น ๆ เช่นรูปร่าง การแต่งกาย ความสามารถ ฯลฯ

เมอร์ฟี และเมอร์ฟี (Murphy & Murphy, 1976 อ้างถึงใน สุชา จันทร์เอม, 2540, หน้า 85) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพคือ ความเด่นประจำตัวของบุคคลซึ่งจะบอกความแตกต่างกับบุคคลอื่น ๆ รูปของปริมาณและคุณภาพในลักษณะเด่นนั้น ๆ

ทฤษฎีบุคลิกภาพของไอแซนค์ (Eysenck)

ไอแซนค์ และอาโนลด์ (Eysenck & Arnold, 1972) ได้อธิบายบุคลิกภาพโดยจัดกลุ่มลักษณะนิสัย (Trait) ด้วยวิธี Factor Analysis เช่นเดียวกับ แคทเทลล์ (Cattell, 1950) วิธีการของเขาแตกต่างจาก แคทเทลล์โดยที่ตัวเขาแบ่งกลุ่มลักษณะนิสัยออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

1. เก็บตัว (Introverted) แสดงตัว (Extraverted)
2. แนวโน้มโรคประสาท (Neuroticism) ความมั่นคงทางใจ (Stability) แต่ละกลุ่มประกอบด้วยลักษณะนิสัย (Trait) อื่น ๆ อีกหลายลักษณะ ดังนั้นจะแบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

2.1 Extraversion คือบุคคลที่ชอบเข้าสังคม แสดงพฤติกรรมที่ไม่ใคร่จะระมัดระวัง ชอบสนุกสนาน ร่าเริงไม่จำเจ มองโลกในแง่ดี แสดงความรู้สึกอย่างเปิดเผย

2.2 Introversion คือ บุคคลที่ชอบเก็บตัว แสดงพฤติกรรมที่เต็มไปด้วยความระมัดระวังมักมีแผนการล่วงหน้าอาจจริงจัง เจ้าระเบียบ ไม่แสดงอารมณ์ไม่ชอบดูวาม อาจมองโลกในแง่ร้ายไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

2.3 Neuroticism คือ บุคคลที่มีความอ่อนไหวง่าย คิดมาก มักมีความโน้มเอียงที่จะเป็นโรคประสาทได้ง่ายเมื่อมีปัญหาสะท้อนอารมณ์มีการบ่นของอาการทางกาย (คิดว่าตนเองเป็นโน้นเป็นนี่)

2.4 Stability คือ บุคคลที่มีความหนักแน่น ตรงข้ามกับ Neuroticism

ภาพที่ 2-1 กลุ่มลักษณะนิสัยตามความคิดของไอแซกส์

กลุ่มลักษณะนิสัยตามความคิดของไอแซก (จิราภา เต็งไตรรัตน์, 2543, หน้า 330)

เมื่อนำเอาทั้งสองมิติมารวมกันจึงแบ่งชนิดของบุคลิกภาพออกเป็น 8 ประเภท คือ (Park, 1986 อ้างถึงใน จิตภา พวงเพชร, 2541; นุชนาฏ มุกระ, 2554, หน้า 17-27)

1. บุคลิกภาพประเภทแสดงออก-อารมณ์อ่อนไหว (Extraversion-Neuroticism) บุคคลที่มีลักษณะเช่นนี้ ชอบเข้าสังคม ชอบร่วมกิจกรรมของกลุ่มหรือของสังคม เป็นคนสนุกสนานร่าเริง แต่มีการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ได้ง่าย ใจระแวง กระทบกระชวย ก้าวร้าว เปลี่ยนแปลงบ่อย ทำตามอารมณ์ ตื่นเต้นหงุดหงิดง่าย หรืออาจเรียกว่ามีลักษณะนิสัยโกรธง่าย (Choleric)

2. บุคลิกภาพประเภทแสดงออก-อารมณ์มั่นคง (Extraversion-Stability) บุคคลที่มีบุคลิกลักษณะนี้จะมีความเป็นผู้นำ อย่างไรก็ได้ ช่างพูด พร้อมจะโต้ตอบว่องไวรวดเร็ว ชอบคบหา มีอารมณ์แจ่มใส มีชีวิตชีวา (Sanguine)

3. บุคลิกภาพประเภทเก็บตัว-อารมณ์อ่อนไหว (Introversion-Neuroticism) บุคคลที่มีบุคลิกลักษณะนี้ไม่ชอบการแสดงออก เข้มงวดกับกฎระเบียบ ไม่ชอบคบหา ก่อนข้างเงียบ มีความระมัดระวังตัว กระด้าง หงุดหงิดง่าย มักมองโลกในแง่ร้าย เจ้าอารมณ์ มีนิสัยวิตกกังวล (Melancholic)

4. บุคลิกภาพประเภทเก็บตัว-อารมณ์มั่นคง (Introversion-Stability) บุคคลที่มีบุคลิกลักษณะนี้ชอบคิดมากกว่าทำ มักคิดในสิ่งที่เป็นไปได้ ช่างไตร่ตรอง รักสงบ ควบคุมตัวเองได้ดี อารมณ์เยือกเย็น สุขุม ไม่ชอบการแสดงออก มีลักษณะนิสัยเฉื่อยชา (Phlegmatic)

ทฤษฎีบุคลิกภาพ มีแนวความคิดที่ว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้นเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่ง ที่อาจจะแสดงให้เห็นถึงปัญหาภายในตัวบุคคลนั้น ดังนั้นการนำทฤษฎีนี้ไปประยุกต์ใช้ก็จะมุ่งเน้นในการบำบัดรักษาเพื่อแก้ไขบุคคลมากกว่าการลงโทษ ซึ่งอิทธิพลของทฤษฎีบุคลิกภาพนั้นจะพบเห็นทั่วไปในนโยบายของหน่วยงานของกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะในการดำเนินคดีกับเด็ก และเยาวชนที่มุ่งเน้นการแก้ไขเด็กหรือเยาวชนมากกว่าการลงโทษหรือการมีหน่วยงานให้การบำบัดรักษานักโทษที่มีความผิดปกติทางจิต

ทฤษฎีบุคลิกภาพนี้ไม่ได้ให้ความสำคัญกับแรงกระตุ้นภายในจิตได้สำนึกหรือสัญชาตญาณของมนุษย์ว่าเป็นสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรม หากมุ่งเน้นไปที่บุคลิกภาพของบุคคลว่าเป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมอาชญากรรมสมมติฐานของทฤษฎีแนวนี้มีอยู่ว่า “อาชญากรรมมีบุคลิกภาพที่ผิดปกติแตกต่างจากบุคคลธรรมดา ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากพันธุกรรมก็ได้” หนึ่งในทฤษฎีแนวนี้อธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมเป็นการแสดงออกของบุคลิกภาพที่แตกต่างจากบุคคลปกติ เช่น การขาดความสามารถในการระงับอารมณ์ความก้าวร้าว การชอบหา

เรื่องใส่ตัวเองการชอบ เป็นศัตรูกับผู้อื่น การมองโลกในร้าย หรือการไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม เป็นต้น (พรชัย ชันดี และคณะ, 2543, หน้า 65-66 อ้างถึงใน นุชนาฏ มุกระ, 2554, หน้า 17-27)

บุคลิกภาพของผู้กระทำความผิด (Criminal Personality)

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2548, หน้า 62-65 อ้างถึงใน นุชนาฏ มุกระ, 2554, หน้า 17-27)

กล่าวถึง บุคลิกภาพของผู้กระทำความผิดว่าการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องบุคลิกภาพเป็นสิ่งที่น่าสนใจ

เรื่องจากวิชาอาชญาวิทยาจะศึกษาถึงสาเหตุการกระทำความผิด บุคลิกภาพ

เป็นการกล่าวถึงความคิด อารมณ์ ทศนคติ และการกระทำประเด็นที่ควรศึกษาคือเราต้องการศึกษาให้เห็นว่าบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดอย่างไร จึงสรุปบุคลิกภาพของผู้กระทำความผิดไว้ ดังนี้

1. การไม่มีการศึกษา ซึ่งนวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2548, หน้า 62-65 อ้างถึงใน นุชนาฏ มุกระ, 2554, หน้า 17-27) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างนักโทษเด็ดขาดกับเจ้าหน้าที่กระบวนการยุติธรรม พบว่า ผู้ต้องขังส่วนมากเรียนหนังสือน้อยบางครั้งออกกลางคัน บางคนไม่ได้เรียน พวกเขาจึงมีความรู้ที่น้อย ความรู้ความคิดอยู่ในระดับต่ำทำผิดไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์และตกเป็นเครื่องมือของการกระทำความผิดได้ง่าย

2. บิดามารดาขาดการศึกษา การที่บิดามารดาขาดการศึกษาจึงไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ไม่สนับสนุนให้ทุนการศึกษาแก่ลูก เมื่อบิดามารดามีการศึกษาต่ำจึงไม่สามารถอบรมสั่งสอนลูกให้ดำเนินชีวิตไปในทางที่ถูกต้อง รู้จักคิดและเลือกทางออกที่เหมาะสมกับตนเอง เมื่อเกิดปัญหา

3. ครอบครัวมีปัญหาแตกแยก ครอบครัวของผู้กระทำความผิดมักเป็นครอบครัวที่มีปัญหา เช่น ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ปัญหาความแตกแยกในครอบครัว บิดามารดาหย่าขาดกัน หรือแยกกันอยู่ บางคนบิดามารดาตายจากกันไป ชีวิตในวัยเด็กจึงต้องอยู่กับญาติ วัด หรือคนอื่น เด็กเหล่านี้ก็เป็นผู้ต้องขัง ในปัจจุบันจึงมีชีวิตแรกเริ่มที่ขาดความรัก ความอบอุ่น เป็นที่ยอมรับกันว่าไม่มีบุคคลใดจะรักลูกเท่าบิดามารดา ชีวิตในเบื้องต้นจะถูกเลี้ยงอย่างไร่อมเป็นรากฐานของบุคลิกภาพในวัยผู้ใหญ่

4. ฐานะทางเศรษฐกิจยากจนหรือรายได้ต่ำหรือว่างงานไม่มีรายได้ บิดามารดาส่วนใหญ่ที่ประกอบอาชีพเกษตรกร รายได้ไม่แน่นอน หรือมีรายได้ต่ำ ครอบครัวขาดแคลน ภาวะเศรษฐกิจที่ฝืดเคืองที่ขัดสนนับว่าเป็นข้อบกพร่องของครอบครัวที่ไม่สามารถหาสิ่งจำเป็นแก่ชีวิตมาให้ลูกได้ ทางออกที่เกิดขึ้นเพื่อการอยู่รอด อาจจะเป็นการกระทำความผิด เช่น กรณีอาหาร ถ้าครอบครัวยากจนเด็กก็มีปัญหาความหิวโหยด้วยการขโมย ถ้าอยู่ในวัยผู้ใหญ่ก็อาจหาทางออกด้วยการลักขโมย หรือฉกฉวยวิ่งราวซึ่งก็ขึ้นอยู่กับสถานะแวดล้อมและสิ่งกระตุ้นในขณะนั้น

5. บุคลิกภาพที่ไม่สนใจกับอะไรเลย บุคลิกภาพของผู้ที่กระทำผิดที่เห็นได้อีกประการหนึ่งคือ ผู้กระทำผิดจะเฉยเมย ไม่สนใจกับสิ่งรอบตัว คนรอบข้าง และแม้แต่คนใกล้ชิด บางทีบิดามารดาก็ไม่สนใจ เช่น ไม่รู้วันเกิด ชื่อปู่ย่าตายาย และแม่แต่บ้านเลขที่ที่อยู่อาศัย ในปัจจุบันลักษณะเช่นนี้แสดงว่าผู้กระทำผิดตัดสังคมนอกคนอื่นออกหมด จะมุ่งมองแต่ตนเองทำอะไรเพื่อตนเอง ไม่นึกถึงคนอื่นคือมีความเห็นแก่ตัวมากจนไม่มองไปถึงคนอื่นเลย

6. การใช้กลไกกลการป้องกันตนเอง (Defense-Mechanism) การดำเนินชีวิตประจำวัน บางครั้งก็จะมีปัญหาทำให้ไม่สบายใจ เกิดความวิตกกังวล ดังนั้นคนจะหาทางให้ตนเองสบายใจ ด้วยการป้องกันตนเอง โดยอาจจะปฏิเสธหรือหาทางแก้ตัว ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ลดความวิตกกังวลลงได้

7. อารมณ์และจิตใจมีความแปรปรวน (Emotional-Immaturity) คนที่กระทำผิดมักมีวุฒิภาวะเป็นผู้ใหญ่ไม่เพียงพอ จิตใจสงบ ใจร้อน หงุดหงิดง่าย ชอบหาเรื่อง มีความก้าวร้าว แสดงออกมาให้เห็น ชอบใช้อารมณ์หุนหัน และขาดเหตุผลไตร่ตรองอย่างรอบคอบ

8. ในการมองตนเองในทางลบ (Self-concept of Worthlessness) ผู้ที่กระทำผิดคิดว่าตนเองไม่มีค่า ไม่มีคุณค่า เกิดความรู้สึกว่าตัวเองต่ำต้อย ไม่มีศักดิ์ศรี ไม่มีประโยชน์แก่คนอื่น ๆ ความคิดต่อมากคือ ไม่มีใครรัก ที่สำคัญความคิดต่อตัวเองในทางลบ คุณสมบัติที่มีอยู่ในตัวตามสถานภาพไม่มีอะไรที่น่าชื่นชมด้วยเหตุที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ คนกลุ่มนี้จึงกล้าจะกระทำผิดไม่ได้ง่าย เพราะคิดว่าตัวเองไม่มีคุณค่า ความคิดใคร่ครวญอย่างรอบคอบก่อนลงมือกระทำผิดจึงไม่เกิด กลุ่มคนกลุ่มนี้จึงตัดสินใจกระทำผิดได้อย่างรวดเร็ว

9. ชอบแสดงออกถึงความเป็นลูกผู้ชาย (Manliness) คนที่กระทำผิดจะมีค่านิยมว่าใช้กำลังเป็นลักษณะชายชาติตรี พฤติกรรมที่ชอบแสดงถึงความเก่งเป็นผู้นำชอบใช้อำนาจ เสียงดัง ลักษณะการแสดงออกมีศักดิ์ศรี ชอบมีบริวารให้มายอมรับ เกรงกลัวในพักพวกและจะร่วมแสดงถึงความมีพลังกำลัง ชอบการต่อสู้ คนพวกนี้จะไม่กลัวใครและอิทธิพลใด ๆ กฎหมายระเบียบและกติกาสังคมก็ไม่สนใจจะปฏิบัติตาม

การวัดบุคลิกภาพ

สตีต วงศ์สุวรรณ (2540, หน้า 138-171) แบ่งการวัดบุคลิกภาพ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ประเภทที่ไม่จัดอยู่ในทางวิทยาศาสตร์ วิธีนี้พยายามแสวงหาและรวบรวมข้อนึกคิดและอธิบายที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพของบุคคลโดยการสังเกตรูปกะโหลกศีรษะ รูปพรรณสัณฐานลายมือทำนายทางโหราศาสตร์ ฯลฯ

2. ประเภทวิธีการเชิงวิทยาศาสตร์วิธีนี้จะมีเครื่องมือในการวัดบุคลิกภาพมากมายดังนี้

2.1 ใช้รายการสำรวจบุคลิกภาพ (Personality-Inventories) หรือแบบสำรวจ

บุคลิกภาพผู้ถูกแบบสำรวจต้องสร้างคำถามที่สัมพันธ์กับเรื่องที่ต้องการศึกษา คือ มีข้อความหรือ

คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านต่าง ๆ และให้ผู้ตอบสำรวจตนเองว่าตัวเขามีลักษณะด้านต่าง ๆ อย่างไร โดยตอบข้อความไปตามความรู้สึกที่เป็นจริง เลือกตอบว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” หรืออาจเพิ่มตัวเลือก “ไม่แน่ใจ” เข้าไปอีกหนึ่งตัวก็ได้

2.2 ประเมินบุคลิกภาพโดยวิธีฉายภาพจิตหรือเทคนิคการฉายออก (Projective Technique) เป็นวิธีที่กำหนดให้ผู้รับการทดสอบต้องเผชิญกับสถานการณ์อย่างหนึ่งซึ่งอาจใช้วัตถุที่มองเห็นได้หรือรูปภาพ และสิ่งเร้านี้จะทำให้ผู้รับการทดสอบเปิดเผยลักษณะนิสัยทางบุคลิกภาพของตนเองออกมาอย่างไม่รู้สึกตัวโดยนำตัวเองเข้าไปในสถานการณ์

2.3 มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) เป็นเครื่องมือที่เหมาะสมที่จะใช้ในการวัดลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นนามธรรมของบุคคล เช่น ความรับผิดชอบ ความคิดริเริ่ม ความขยันหมั่นเพียร การตรงต่อเวลา ความร่าเริงแจ่มใส ความร่วมมือร่วมใจ โดยเอาสิ่งเหล่านี้มาจัดว่า ใครควรอยู่อันดับใด ดีเลวแค่ไหน รูปแบบของแบบทดสอบนี้จะประกอบด้วย คำถามและคำตอบที่แสดงความเข้มของพฤติกรรม โดยมากนิยมใช้ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2.4 การสังเกต (Observation) เป็นการเฝ้ามองดูสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีจุดหมาย การสังเกตเป็นการยากที่จะสังเกตได้ตลอดเวลา จึงจำเป็นจะต้องวางแผนการสังเกตเป็นบางเวลา

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมต่างบรรทัดฐาน

อันที่จริงแล้วพฤติกรรมมนุษย์เป็นอะไรบางอย่างที่ไม่อาจคาดเดาได้ ถูกต้องทุกครั้งไป แต่สิ่งที่มีความหลากหลายซับซ้อนอันยากแก่การคาดเดานั้น ก็มีใช้สิ่งเลวร้ายเสมอไป เมื่อมีผู้หนึ่งผู้ใดในสังคมประพฤติปฏิบัติในลักษณะที่ไม่อาจคาดเดาได้และไม่อาจยอมรับได้ จึงเป็นเรื่องที่สังคมจะต้องทำความเข้าใจกันกำหนดกฎเกณฑ์มาตรฐานให้แก่พฤติกรรมปกติของสังคมซึ่งกฎเกณฑ์ที่ครอบงำหรือมีอิทธิพลเหลือความสัมพันธ์ของมนุษย์นี้นักสังคมวิทยาเรียกว่า บรรทัดฐาน และให้คำนิยามว่าเป็นมาตรฐานของส่วนใหญ่ในสังคมที่คาดหวังให้สมาชิกประพฤติปฏิบัติตาม

ความหมายของพฤติกรรมต่างบรรทัดฐาน

การศึกษาวิเคราะห์เรื่องพฤติกรรมต่างบรรทัดฐานปรากฏครั้งแรกในงานเขียนของอิมมิล เดอร์ไคม์ (Emile Durkheim) นักสังคมวิทยาชาวฝรั่งเศส (Zeitlin, 1981, p. 294 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551, หน้า 233) เดอร์ไคม์เป็นคนแรกที่นำเสนอความคิดว่าความเบี่ยงเบนจากบรรทัดฐานมิได้ฝังรากลึกในสังคมน้อยไปกว่าระเบียบแบบแผนของสังคม และยืนยันต่อไปว่าความเบี่ยงเบนมิได้เป็นทั้งสิ่งผิดปกติที่น่าสะพรึงกลัว หรือเป็นพยาธิทางสังคมแต่อย่างใด แต่เป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะปกติธรรมดาต่างหาก ในทุกสังคมจะปรากฏว่ามีการกระทำหรือความประพฤติของ

มนุษย์ที่มีความหลากหลายเกิดขึ้นเสมออย่างหลีกเลี่ยงมิได้เช่นเดียวกับค่านิยม จริยธรรม และ มาตรฐานทางศีลธรรมซึ่งมีความหลากหลายในสังคมในทำนองเดียวกัน ที่สำคัญคือจะแยกแยะ ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมปกติและพฤติกรรมต่างบรรทัดฐานได้อย่างไร

จากแนวความคิดข้างต้น เดอร์ไคม์ได้กำหนดนิยามของความเบี่ยงเบน โดยเทียบเคียงกับ บรรทัดฐานของสังคมว่า “บรรทัดฐานของสังคมประกอบขึ้นจากรูปแบบพฤติกรรมส่วนใหญ่ ที่ทำซ้ำ ๆ คล้าย ๆ กัน” ดังนั้นรูปแบบพฤติกรรมส่วนน้อยที่กระทำแตกต่างไปจากบรรทัดฐานคือ “ความเบี่ยงเบน” มีข้อสังเกตว่า เดอร์ไคม์กำหนดความหมายของความเบี่ยงเบนไว้ในลักษณะที่ ก่อนข้างจะเป็นกลางให้ความเป็นธรรมต่อทั้งฝ่ายที่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานและไม่ปฏิบัติตามบรรทัด ฐานโดยมิได้ให้ค่าในทางบวกหรือทางลบต่อทั้งสองขั้วแต่อย่างใด

ขณะที่โคเฮน และออร์มูช (Cohen & Orbach, 1988, pp. 61-61) กล่าวว่า พฤติกรรม เบี่ยงเบน หมายถึงพฤติกรรมที่หันเหออกไปจากบรรทัดฐานไม่ว่าจะกระทำโดยคน ๆ เดียวหรือ กระทำเป็นกลุ่มก็ตามซึ่งทั้งสองอธิบายต่อไปว่าที่จริงแล้วบุคคลย่อมเรียนรู้และได้รับการอบรมสั่ง สอนขัดเกลาทางสังคมมาแล้วว่าพฤติกรรมใดที่ได้ชื่อว่าเป็นกริตนอกรอยผิดแผกไปจากระเบียบ แบบแผนที่สังคมคาดหวังไว้ หรือที่กลุ่มผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบกำหนดไว้แต่บุคคลก็ยังเลือกที่ จะกระทำพฤติกรรมต่างบรรทัดฐานดังกล่าว อย่างไรก็ตามทั้งสองได้ใช้บรรทัดฐานของสังคมและ วัฒนธรรมเป็นเครื่องชี้วัดความเบี่ยงเบนเช่นเดียวกัน

จากงานวิจัยกล่าวจะเห็นได้ว่าข้อตกลงที่ว่าอะไรคือพฤติกรรมต่างบรรทัดฐานของสังคม หนึ่ง ๆ ในช่วงเวลาหรือยุคสมัยหนึ่ง ๆ นั้น มีมากมายหลายรูปแบบที่จะสรุปเป็นกฎเกณฑ์ได้ชัดเจน โดยเฉพาะกลุ่มที่ยึดถือบรรทัดฐานของวัฒนธรรมย่อยที่แตกต่างกันแต่อาศัยร่วมอยู่ในสังคม เดียวกันดังนั้นความรู้และความจริงเกี่ยวกับเรื่องของความเบี่ยงเบนก็คือพฤติกรรมเบี่ยงเบน ในสังคมหนึ่ง ๆ จึงอาจมิใช่พฤติกรรมเบี่ยงเบนในอีกสังคมหนึ่งแต่อย่างไรก็ตามมีพฤติกรรม บางอย่างที่เกือบทุกสังคมมองเห็นคล้าย ๆ กันว่าเป็นพฤติกรรมต่างบรรทัดฐานนั่นคือ “พฤติกรรม อาชญากร” มีผู้ตั้งคำถามว่า “เพราะเหตุไรอาชญากรจึงได้ประพฤตินไปในวิถีทางซึ่งส่วนใหญ่ เห็นพ้องต้องกันว่าเลวร้ายต่อต้านสังคมน่ารังเกียจ ฯลฯ” เมื่ออธิบายพฤติกรรมอาชญากรโดยใช้ แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมต่างบรรทัดฐานที่มีลักษณะเฉพาะร่วมกันบางประการที่แตกต่างจาก พฤติกรรมปกติของสังคม

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ในการตัดสินใจว่าอะไรคือพฤติกรรมต่างบรรทัดฐานนั้นควรพิจารณา จากมาตรฐานหรือเกณฑ์ที่นำมาชี้วัด ระดับของการวัดและประเภทของการวัดประกอบกัน โดย นักสังคมวิทยาเชื่อว่าถ้ามองสังคมระดับใหญ่ให้ยึดบรรทัดฐานของสังคมและวัฒนธรรมเป็นเกณฑ์ แต่ถ้ามองสังคมในระดับย่อยลงมาให้นำเกณฑ์มาตรฐานสังคมนั้นเป็นเกณฑ์ชี้วัด

แนวคิดความเบี่ยงเบนในทฤษฎีหน้าที่นิยมและปฏิสัมพันธ์ในความขัดแย้ง

เนื่องจาก “ความต่างบรรทัดฐาน” เป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งของการศึกษาระเบียบสังคม นักสังคมวิทยาจึงให้ความสนใจต่อสิ่งนี้เป็นอย่างมาก โดยในการศึกษาวิเคราะห์จะใช้กรอบแนวคิดที่แตกต่างกัน 2 แนวทาง คือ ศึกษาความเบี่ยงเบนในกรอบทฤษฎีหน้าที่นิยม (Functionalist) และแบบปฏิสัมพันธ์ในความขัดแย้ง (Interactionist-conflict) นักคิดแนวหน้าที่นิยม ความเบี่ยงเบนว่าเป็นสิ่งที่คุกคามต่อบรรทัดฐานสังคมทำให้ระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคมสั่นคลอน และสนใจศึกษาถึงผลลัพธ์ที่เกิดตามมาภายหลังจากที่เกิดความเบี่ยงเบนขึ้นแล้วว่ามีผลกระทบต่อ สังคมและสถาบันต่าง ๆ ของสังคมอย่างไรบ้าง ซึ่งที่ผ่านมาพบว่า ความเบี่ยงเบนทำให้รากฐานของ สังคมที่เป็นปกติเกิดความหวั่นไหว ระบบหน้าที่ต่าง ๆ แปรปรวนไป ขณะเดียวกันก็พบว่า ความเบี่ยงเบนมิใช่จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ในทางลบแต่เพียงด้านเดียว

ในทางตรงกันข้ามนักคิดแนวปฏิสัมพันธ์ในความขัดแย้งกลับแสดงความชื่นชมต่อ ความเบี่ยงเบนว่าเป็นปฏิกริยาของสังคมที่แสดงออกเป็นการตอบโต้ต่อต้านผู้มีอิทธิพล ในการกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์หรือการกระทำบางอย่างตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ต่อสังคม โดยนักคิดแนวนี้มีได้ชื่นชมต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบน แต่ให้ความสำคัญกับปฏิกริยาหรือการโต้ตอบ ต่อความขัดแย้งซึ่งเราเรียกกันในตอนต้นว่า ความเบี่ยงเบนหรือความต่างบรรทัดฐานมากกว่า

แนวคิดความต่างบรรทัดฐานในทฤษฎีภววิสัยและอัตวิสัย

การศึกษาพฤติกรรมต่างบรรทัดฐานตามแนวคิดดังกล่าวมองว่าพฤติกรรมต่างบรรทัด ฐานเป็นเรื่องของแบบแผนชีวิตผู้คนในสังคมและรูปแบบการใช้ชีวิตที่เขาจัดการกันเองในส่วนที่ เป็นงามมีัดซึ่งกระทำการศึกษาได้ 2 แนวทาง คือ

1. แนวทางการมองพฤติกรรมต่างบรรทัดฐานว่าเป็นภววิสัย (Objectively Given)

เป็นการมองแบบนักสังคมวิทยาซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติต่อพฤติกรรมต่างบรรทัดฐานโดยถือว่าเป็น พฤติกรรมที่มีการยึดถือบรรทัดฐานแตกต่างไปจากบรรทัดฐานและค่านิยมกระแสหลักของสังคม บนสมมติฐาน 3 ประการ คือ

1.1 เป็นพฤติกรรมที่แพร่หลายอย่างกว้างขวางในสังคมควบคู่กับขอบเขตของบรรทัด ฐานและค่านิยมในสังคมที่ครอบคลุมถึง

1.2 รูปแบบเบี่ยงเบนทั่ว ๆ ไป ปรากฏผลกระทบในรูปของการแข่งขันเชิงลบ เช่น การนิทาการตอบโต้ด้วยกริยาทางกฎหมาย เป็นต้น

1.3 การลงโทษเป็นส่วนหนึ่งที่สังคมส่วนรวมตอบโต้พฤติกรรมที่ยึดถือบรรทัดฐาน แตกต่างไปจากค่านิยมและบรรทัดฐานซึ่งคนส่วนใหญ่ของสังคมยึดถือ

2. แนวทางการมองพฤติกรรมต่างบรรทัดฐานว่าเป็นปัญหาแบบอัตวิสัย (Subjectively Problematic) มองว่า

- 2.1 เมื่อประชาชนและกลุ่มคนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันผ่านทางสัญลักษณ์ เช่น ภาษา ท่าทาง แบบแผนการแต่งกาย ฯลฯ ทำให้คนในสังคม ได้เรียนรู้และเลียนแบบซึ่งกันและกัน
- 2.2 พฤติกรรมต่างบรรทัดฐานเป็นการตราหน้ากลุ่มสังคมโดยผ่านทางสัญลักษณ์
- 2.3 ผู้ถูกตราหน้าจะเกิดปฏิกิริยาตอบโต้ต่อกฎเกณฑ์และสังคมส่วนรวม กระบวนการของสังคมในการประทับตราพฤติกรรมต่างบรรทัดฐาน กระบวนการของสังคมในการให้ตราประทับพฤติกรรมต่างบรรทัดฐานมีขั้นตอนต่าง ๆ

(Rubington & Weinberg, 1981, pp. 5-6 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551, หน้า 237) ดังนี้

1. เริ่มจากกลุ่มคนที่เริ่มเข้าใจว่านิยามของพฤติกรรมต่างบรรทัดฐานในสังคม ที่เขาอยู่นั้นเป็นอย่างไร โดยกระบวนการสร้างอาชญากรคือกระบวนการที่ทำการตามลำดับดังนี้

- 1.1 ปิดป้ายประจาน (Tagging)
- 1.2 กำหนดนิยาม (Defining)
- 1.3 พิสูจน์/ ชี้ตัว (Identifying)
- 1.4 แยกออกจากส่วนรวม (Segregating)
- 1.5 พรรณนาภาพลักษณ์ (Describing)
- 1.6 ตอกย้ำให้ชัดเจน (Emphasizing)
- 1.7 ขนนานนามให้ปรากฏ (Evoking)

กระบวนการดังกล่าวจะสร้างภาพให้ผู้คนกลายเป็นสิ่งที่เขาถูกบรรยายว่าเขาถูก ตอกย้ำและขนานนามซ้ำแล้วซ้ำเล่าจากสังคมจนกระทั่งเขากลายเป็น “อาชญากร” ตามที่สังคม ประทับตราให้เช่นเดียวกับ “เยาวชนกระทำผิด” ที่กลายเป็นคนเลวเพราะเขาถูกให้นิยามว่า “เลว” และเพราะเขาไม่ได้รับการเชื่อถือถ้าเขาจะเกิดทำความดีขึ้นมา

2. การปิดป้ายประจานดังกล่าวได้รับความเชื่อถือมากขึ้นเพราะกระทำผู้มีอำนาจของ รัฐและบุคคลต่างตอกย้ำเช่นนั้น

3. การเบี่ยงเบนจะมีผลมากขึ้นเมื่อมีการเบี่ยงเบนที่มีผลกระทบเสียหายต่อบรรทัดฐาน สำคัญหรือบรรทัดฐานที่สมาชิกสังคมยกย่องเชื่อถืออย่างสูง

4. เป็นเรื่องปกติที่การปิดป้ายประจานพฤติกรรมเชิงลบต่อสังคมจะได้รับการยอมรับ มากกว่าการกระทำพฤติกรรมเชิงบวก (คือเชิดชูสรรเสริญ) เพราะผู้คนที่กระทำพฤติกรรมเชิงลบ เป็นผู้ที่มีสถานภาพต่ำต่อยกกว่าสมาชิกสังคมเหยียบย่ำซ้ำเติมได้

5. การปิดป้ายประกาศจะได้ผลอย่างรวดเร็วถ้าคนส่วนใหญ่ได้รับผลดีจากการตราหน้า เพราะทำให้ผู้ร่วมรับฟังกลายเป็นพวกที่อยู่ในกลุ่มพฤติกรรมवादโดยอัตโนมัติเมื่อกระบวนการประทับตราพฤติกรรมเบี่ยงเบนพระสพผลสำเร็จจะเกิดสิ่งต่าง ๆ ตามมา 3 ประการ คือ

5.1 รู้สึกว่าตนเป็นไปตามภาพลักษณ์ที่ถูกกำหนดอย่างเต็มตัว (Self-fulfilling prophecy)

5.2 เป็นคนที่ถูกทิ้งขว้างเด็ดจันท์ (Typecasting)

5.3 มีการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ไปจากเดิม (Recasting)

แนวคิดพื้นฐานทางสังคมกับความต่างบรรทัดฐาน

ถึงแม้ว่าบางครั้งสังคมจะเลือกใช้ทางเลือกหนึ่งในการมองความเบี่ยงเบนในมิติของเจตจำนงอิสระที่แต่ละบุคคลจะเลือกกระทำพฤติกรรมใด ๆ ได้ก็ตามแต่ไม่ว่าจะมองในมิติใดปรากฏว่าไม่แต่เฉพาะพฤติกรรมต่างบรรทัดฐานเท่านั้นพฤติกรรมอื่น ๆ ในสังคมต่างก็ถูกกำหนดโดยสังคมทั้งสิ้นแนวคิดพื้นฐานทางสังคมที่ใช้กับพฤติกรรมเบี่ยงเบนมี 2 ประการ (Macdonis, 1995, pp. 21-211 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551, หน้า 239) ดังนี้

แนวคิดที่ว่าความต่างบรรทัดฐานผันแปรไปตามบรรทัดฐานวัฒนธรรม แนวคิดดังกล่าวเชื่อว่าไม่มีความคิดใดหรือการกระทำใดที่เบี่ยงเบนมาตั้งแต่กำเนิดแต่สิ่งเหล่านั้นจะกลายเป็นความต่างบรรทัดฐานก็เมื่อนำไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับบรรทัดฐานหลักของสังคมนั้น ๆ วิถีชีวิตในรูปแบบของสังคมชนบทเมืองเล็ก ๆ กับเมืองใหญ่ ๆ เช่น กรุงเทพมหานครมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดด้วยเหตุนี้คุณภาพชีวิตและสิ่งน่ารังเกียจเด็ดจันท์ของแต่ละสังคมนั้นแตกต่างกันไปตามบรรทัดฐานของประชาชนในแต่ละชนชั้น รวมทั้งกฎหมาย ระเบียบ กฎเกณฑ์ของท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย ดังเช่น ในมลรัฐเท็กซัสผู้คนอาจดื่มสุราในรถยนต์ได้โดยไม่ผิดกฎหมายขณะที่มลรัฐอื่น ๆ ห้ามดื่มสุราในรถยนต์ การเปิดบ่อนการพนันสามารถกระทำได้อย่างถูกกฎหมายในแอตแลนต้าดีคิซี นิวเจอร์ซี ลาสเวกัส เนวาด้า ฯลฯ ขณะที่การพนันเป็นสิ่งผิดกฎหมายสำหรับมลรัฐอื่น ๆ หรือ ตัวอย่างเช่น สาวดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ในประเทศไทยเคยมีค่านิยมความเชื่อที่ว่า การที่ลูกสาวขายตัวเพื่อหาเงินส่งให้บิดามารดาเป็นการแสดงความกตัญญูเพื่อทดแทนพระคุณที่นำยกย่องสรรเสริญ ขณะที่ชาวไทยส่วนใหญ่ยังมีค่านิยมในการรักษาพรหมจารีไว้จนกว่าจะแต่งงาน เป็นต้น

แนวคิดที่ว่าผู้คนกลายเป็น “ผู้ปฏิบัติต่างบรรทัดฐาน” เพราะ “ผู้อื่น” กำหนด อันที่จริงแล้วจะมีใครสักกี่คนที่ยืนยันได้อย่างมั่นใจว่าเขามาลักขโมยหรือหยิบฉวยสิ่งของของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่เคยขับรถฝ่าไฟแดง หรือไม่เคยพูดเท็จเลยเราต่างคนก็เคยคิดที่จะทำอะไรบางอย่างอันเป็นการฝ่าฝืนบรรทัดฐานและวัฒนธรรมของสังคมอยู่บ้างไม่มากก็น้อยและ

บางครั้งอาจถึงขั้นคิดอยากจะกระทำผิดกฎหมายด้วยซ้ำไปเช่นบางครั้งอาจนำปากกา ดินสอ หรือ กระดาษจากที่ทำงาน ไปใช้ที่บ้าน โดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นต้น ดังนั้นพฤติกรรมบางอย่างที่เรียกว่า อาชญากรรมจึงขึ้นอยู่กับ การรับรู้ของแต่ละบุคคลอื่นว่าจะรับรู้อย่างไร จะตีความอย่างไร และ ตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างไรเป็นสำคัญ

ข้อมูลทั่วไปของเรือนจำพิเศษพัทยา

เรือนจำพิเศษพัทยา ได้ก่อกำเนิดขึ้นเพื่อรองรับผู้ต้องขังจากศาลจังหวัดพัทยา เริ่มก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2539 เสร็จสิ้นเมื่อปี พ.ศ. 2542 ใช้งบประมาณ จำนวนประมาณ 172,000,000 บาท บนที่ดินสาธารณะประโยชน์ สำนักตันท้าว หมู่ที่ 4 บ้านแกรก ตำบลหนองปลาไหล อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี แต่เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ ประกอบกับ ไม่ได้รับอัตรากำลังสำหรับเรือนจำพิเศษพัทยา ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการแห่งใหม่ กรมราชทัณฑ์ได้ เกลี้ยอัตรากำลังเจ้าหน้าที่จากเรือนจำและทัณฑสถานต่าง ๆ ทั่วประเทศ จำนวน 42 นาย มาเพื่อ เตรียมการดำเนินการ โดยสามารถเปิดดำเนินการได้เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2544 จวบจนทุกวันนี้

หน้าที่ความรับผิดชอบ

1. มีฐานะเป็นเรือนจำพิเศษมีหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังชายและหญิง คดีระหว่าง การสอบสวน พิจารณาไต่สวน และอุทธรณ์ฎีกา ทุกคดีความผิดที่เกิดขึ้นในเขตอำนาจศาล จังหวัดพัทยา
2. มีหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังเด็ดขาดชายและหญิงที่มีกำหนดโทษจำคุกไม่เกิน 7 ปี
3. ดำเนินการพัฒนาผู้ต้องขังเพื่อแก้ไขพฤติกรรม โดยให้การศึกษาสายสามัญ สายอาชีพ และการพัฒนาจิตใจ
4. ดำเนินการด้านทัณฑปฏิบัติตลอดจนให้การสงเคราะห์และพัฒนาสุขภาพอนามัย ตลอดจนการสุขภาพิบาลเรือนจำ

นอกจากนี้ เรือนจำพิเศษพัทยา มีอำนาจในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้เป็นไปจามคำ พิพากษาของศาลและคำสั่งของผู้มีอำนาจตามกฎหมาย การดำเนินการเป็นไปตามขั้นตอนและ วิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมาย เช่น

1. ประมวลกฎหมายอาญา
2. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
3. พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2479
4. อื่น ๆ เช่น พระราชบัญญัติ มติคณะรัฐมนตรี กฎหมาย ระเบียบและคำสั่งอื่น

ที่เกี่ยวข้อง

สถานที่ตั้ง

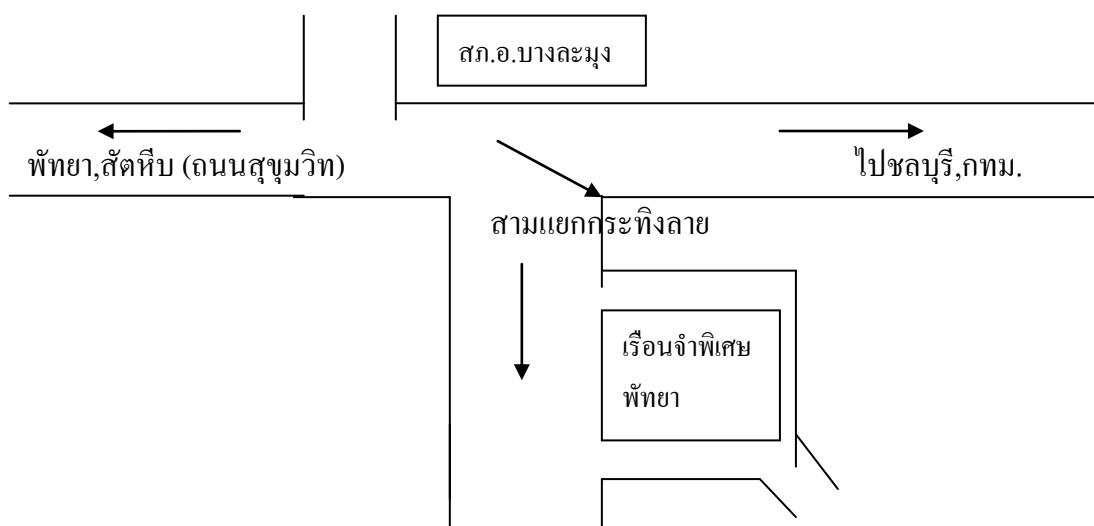
ตั้งอยู่เลขที่ 57 หมู่ที่ 4 บ้านแกรก ตำบลหนองปลาไหล อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ห่างจากศาลากลางจังหวัดชลบุรี ประมาณ 50 กิโลเมตร ห่างจากที่ว่าการอำเภอบางละมุงและสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางละมุง ประมาณ 5 กิโลเมตร และห่างจากศาลจังหวัดพัทยา ประมาณ 23 กิโลเมตร

อัตรากำลังเจ้าหน้าที่

เรือนจำพิเศษพัทยา มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตามแผนอัตรากำลัง จำนวน 90 นาย มีกำลังเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ ณ เรือนจำพิเศษพัทยา จำนวน 69 นาย พนักงานราชการ จำนวน 11 นาย ลูกจ้าง 2 นาย รวมอัตรากำลังทั้งสิ้น จำนวน 82 นาย (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2555)

แผนที่ ที่ตั้งเรือนจำพิเศษพัทยา

ตั้งอยู่เลขที่ 57 หมู่ที่ 4 บ้านแกรก ตำบลหนองปลาไหล อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ห่างจากศาลากลางจังหวัดชลบุรี ประมาณ 50 กิโลเมตร ห่างจากที่ว่าการอำเภอบางละมุงและสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางละมุง ประมาณ 5 กิโลเมตร และห่างจากศาลจังหวัดพัทยา ประมาณ 23 กิโลเมตร

ภาพที่ 2-2 แผนที่ตั้งเรือนจำพิเศษพัทยา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิมิตร จันทร์จารุ (2551) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรีและ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ต้องขังปัจจัยทางจิตวิทยาของผู้ต้องขังปัจจัยแวดล้อมภายในเรือนจำของผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษครั้งล่าสุดและปัจจัยแวดล้อมภายนอกเรือนจำของผู้ต้องขังก่อนต้องโทษครั้งล่าสุดกับพฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง

ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้อยู่ในเรือนจำพิเศษพัทยาทั้งหมด ทั้งผู้ต้องขังชายและผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป จำนวน 420 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบวัดมาตรฐานประมาณรวมค่าจำนวน 6 ส่วน ค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.62 ถึง 0.71 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงความถี่สำหรับการทดสอบสมมติฐานใช้ค่าสถิติ ไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ต้องขัง ลักษณะทั่วไปและลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังมีเพียงเพศเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ปัจจัยทางจิตวิทยาของผู้ต้องขังมีระดับความประพฤติปฏิบัติตามวิถีทางศาสนาอยู่ในระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ปัจจัยแวดล้อมภายในเรือนจำก่อนพ้นโทษครั้งล่าสุดผู้ต้องขังที่เคยรับผิดทางวินัยภายในเรือนจำมาก่อนมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) ปัจจัยแวดล้อมภายนอกเรือนจำความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มนตรี รักษ์ศรี (2553) การศึกษาเรื่อง การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรีมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรีและเพื่อแสวงหาทางป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี กลุ่มประชากรคือผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2552 ซึ่งจากการสำรวจผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำมีจำนวน 283 คนวิธีการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ผลการศึกษาอายุพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 41 ปีขึ้นไป มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา สมรสแล้วมีอาชีพรับจ้างมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีสมาชิกในบ้านจำนวน 3 คน กระทำผิดเป็นครั้งที่ 2 กระทำความผิดคดีพระราชบัญญัติยาเสพติดได้รับการปล่อยตัวโดยได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อคำนิยามในการกระทำความผิดปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายได้ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าสังคมยกย่อง

นับถือผู้มีฐานะร่ำรวยมากกว่าคนคมีคุณธรรมแต่ยากจนและสังคมในปัจจุบันเป็นแบบวัตถุนิยม ฟุ้งเฟ้อทะเยอทะยานในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสัมพันธภาพในครอบครัวในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นต่อการคบเพื่อนในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า เพื่อนของตนเคยกระทำความผิดในคดีอาเสพติด ผู้ศึกษาได้สรุป ผลการศึกษาพบว่า กระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรีในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการกระทำผิดซ้ำในระดับปานกลาง

จากผลการศึกษา ผู้ศึกษาขอเสนอแนะคือ ฝ่ายการศึกษาและพัฒนาพฤตินิสัยของเรือนจำ ควรอบรมพัฒนาจิตใจของผู้ต้องขังเพื่อให้ผู้ต้องขังปรับเปลี่ยนทัศนคติหรือค่านิยมต่อสังคม ในทางที่ดีขึ้นกรุงเทพมหานครความปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในชุมชนต่าง ๆ โดยการสร้าง สถานที่ออกกำลังกายสถานที่สำหรับนันทนาการเพื่อให้เด็กได้มีกิจกรรมร่วมกันและไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้นำท้องถิ่นควรเข้ามามีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นสาธารณะประโยชน์ให้กับเด็กและเยาวชนเพื่อป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชน เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเจ้าหน้าที่ตำรวจเร่งปราบปรามยาเสพติดควบคู่กับมาตรการในการ ป้องกันยาเสพติดในชุมชนต่าง ๆ อย่างจริงจังนักสังคมสงเคราะห์ควร ไปให้คำปรึกษาแก่ ผู้ปกครองของผู้ต้องขัง โดยพยายามให้ผู้ปกครองเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองเพื่อสร้าง ความอบอุ่นความเข้าใจภายในครอบครัวให้มากขึ้นรวมทั้งปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่เยาวชน สถาบันการศึกษาควรมีบทบาทในการให้ความรู้และช่วยครอบครัวขัดเกลาเด็กโดยการสร้าง สถานศึกษาหรือสถานที่สำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเองในชุมชนให้มากขึ้นและกระทรวงแรงงาน ควรให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำแก่ผู้ต้องขังกู้ยืม ไปประกอบอาชีพซึ่งนอกจากผู้ต้องขังมีอาชีพภายหลัง ปลดปล่อยตัวพ้นโทษยังเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำในอีกทางหนึ่งด้วย เป็นต้น

นุชนาฏ มุกระ (2554) การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดีอาเสพ ติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำ ผิดซ้ำในคดีอาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่โดยจำแนกวิเคราะห์เป็นรายด้าน ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและปัจจัยด้านบุคลิกภาพ 2) ศึกษาข้อเสนอแนะและ แนวทางแก้ไขปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดีอาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลาง เชียงใหม่ประชากร คือนักโทษเด็ดขาดชายที่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษซึ่งกระทำ ผิดซ้ำตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป และถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำกลางเชียงใหม่และได้ทำการสุ่มตัวอย่าง จากผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในคดีอาเสพติดจากจำนวน 470 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 30 เมษายน 2553) ใช้วิธีการคำนวณ โดยใช้สูตรยามานะ (Yamane) เพื่อกำหนดกลุ่มตัวอย่างได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 216 ตัวอย่าง

จากการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและปัจจัยด้านบุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่หรือไม่นั้นพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่มีมา จากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมไม่ว่าจะเป็น ด้านครอบครัวสังคมและชุมชนการคบเพื่อนเศรษฐกิจก็ตามล้วนส่งผลให้เกิดการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดถ้าครอบครัวขาดความอบอุ่นขาดการอบรมเลี้ยงดูที่เอาใจใส่ง่ายต่อการถูกชักจูงจากกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดรวมถึงสภาพเศรษฐกิจการคบเพื่อนตลอดจนสภาพของสังคมและชุมชนซึ่งเมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษออกมาแล้วต้องประสบกับปัญหาทั้งด้านของสภาพจิตใจความวิตกกังวลกลัวที่สังคมจะไม่ให้การยอมรับ และต้องเจอกับปัญหาการตกงานถูกปฏิเสธจากสถานที่ทำงานทำให้ขาดรายได้ที่จะเลี้ยงดูตัวเอง และครอบครัวส่งผลให้ต้องกลับไปทำผิดซ้ำนั่นเองปัจจัยด้านบุคลิกภาพก็มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดเช่นกันทั้งบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงออกต่างก็มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำเช่นกัน ด้านปัจจัยส่วนบุคคลเฉพาะการศึกษาอาชีพและรายได้เท่านั้น ที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุจำนวนบุตรไม่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่

กลุ่มงานพัฒนาระบบด้านทัณฑวิทยาสำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์

กรมราชทัณฑ์ (2549) “การเฝ้าระวังผู้ต้องขังคดียาเสพติดมิให้กระทำผิดซ้ำ”

ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดใน 2 ลักษณะ คือ 1) ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดครั้งแรก ได้แก่ ธรรมชาติแห่งช่วงวัยของวัยรุ่น คือ ความกึกก้องของการอยากรู้ อยากเห็น สาเหตุอันเนื่องมาจากเพื่อนปัญหาความกดดันจากครอบครัว สาเหตุความจำเป็นด้านอาชีพและปากท้องเกิดและเติบโตขึ้นในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยยาเสพติดและ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 คือ ความอ่อนแอภายในจิตใจของตนเอง การกลับสู่สิ่งแวดล้อมทางสังคมเดิมเรื่องเกี่ยวกับการเงินและการอยู่รอดระยะเวลาที่ถูกคุมขังในครั้งแรกส่วนใหญ่ไม่รุนแรงทำให้ผู้ต้องขังบางคนไม่เกรงกลัวต่อการกระทำผิดอีก ส่วนปัญหา/ ข้อจำกัดในการป้องกันและแก้ไขมิให้ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดพบว่า 1) กระบวนการบำบัดฟื้นฟูด้วยโปรแกรมแก้ไขพื้นฐานต่าง ๆ อาทิ การให้บริการ ด้านการศึกษาการฝึกอบรมวิชาชีพซึ่งเป็นอาชีพบำบัด ตลอดจนการอบรมศีลธรรม จริยธรรมต่าง ๆ เป็นปัญหาข้อจำกัดการจัดให้มีการฝึกอาชีพที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ต้องขังและตรงตามบริบททางสังคมเศรษฐกิจที่แท้จริง 2) จำนวนผู้ต้องขังที่เพิ่มขึ้นเจ้าหน้าที่เรือนจำและ ทัณฑสถานไม่สามารถดำเนินการควบคุมแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมและให้สวัสดิการต่าง ๆ กับผู้ต้องขังได้อย่างมีประสิทธิภาพงบประมาณมีจำกัด

3) เมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษออกไปจากเรือนจำ/ ทัณฑสถานแล้วกระบวนการติดตามดูแลพฤติกรรม เป็นไปได้ยาก 4) สังคมโดยภาพรวมมีความเลื่อมโทรมอ่อนแอไม่ว่าจะเป็นความล้มเหลวของระบบ ก่อกันแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในประเทศ ข้อเสนอแนะต่อระบบเฝ้าระวังปัญหา: แนวทาง ในการป้องกันแก้ไขปัญหาผู้ต้องขังวัยหนุ่ม-สาวคดียาเสพติดมิให้กระทำผิดซ้ำ 1) การสร้างและ พัฒนาให้เกิดระบบ/ โครงการ/ กิจกรรมที่เสริมสร้างความแข็งแกร่งภายในจิตใจแก่ผู้ต้องขัง ที่กระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดที่มีประสิทธิภาพ 2) ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการในการบำบัดฟื้นฟู ผู้ต้องขังต้องอยู่บนฐานของความเป็นจริงรวมทั้งการสร้างและพัฒนาโปรแกรมที่เฉพาะเจาะจง ในการแก้ไขปัญหาคriminalกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง 3) สร้างและพัฒนาระบบที่ช่วยให้มีการ ประคับประคอง/ หนุนช่วยผู้ต้องขังที่พ้นโทษ เช่น การสร้างศูนย์รับเรื่องตามจังหวัดต่าง ๆ 4) การให้ความสำคัญกับการถอดบทเรียนการทำงานของเรือนจำ/ ทัณฑสถานที่มีผลงานโดดเด่นใน การสร้างระบบกลไกที่สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาคriminalกระทำผิดซ้ำได้อย่างเป็นรูปธรรมใน ฐานะนวัตกรรมใหม่ 5) พัฒนาให้มีระบบวัดและประเมินผลสำเร็จในการอบรมแก้ไขผู้กระทำผิด ด้านการเฝ้าระวังปัญหาในระดับสังคม คือ 1) ช่วงวัยที่ต้องเฝ้าระวังเป็นอย่างมากคือ ช่วงอายุ 12 ปี เป็นต้นไป การเฝ้าระวังจำเป็นต้องสร้างให้เกิดกิจกรรมที่ช่วยสร้างและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนา ทางด้านความคิดและจิตใจแก่เด็ก โดยการให้การศึกษาแบบทางเลือกซึ่งเปิดโอกาสให้เด็กและ เยาวชนได้พัฒนากระบวนการทางความคิด 2) ควรมีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและ พิษภัยของยาเสพติดตลอดจนองค์ความรู้เกี่ยวกับโทษทางกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กลุ่มงาน พัฒนาระบบการพัฒนาพฤตินิสัย สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์ (2549) การศึกษาวิจัยแบบแผนการดำเนินชีวิตผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ สาเหตุของ การกระทำผิดซ้ำ มูลเหตุ ของการกระทำผิดซ้ำเนื่องจาก 1) เกิดจากทักษะความชำนาญเมื่อทำได้สำเร็จครั้งหนึ่งก็กล้าที่จะ กระทำครั้งต่อไป 2) เกิดจากอารมณ์อันมีความกดดันทางจิตใจ 3) เนื่องจากโอกาสและสิ่งแวดล้อม อำนวยโดยเฉพาะเกิดจากสภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ 4) เนื่องจากความผิดปกติทาง ร่างกายโดยเฉพาะเป็นสันดานของอาชญากรเอง 5) เกิดจากโครงสร้างทางสังคมคือสังคมไม่ยอมรับ ไม่ให้โอกาสอยู่ในสังคมภายหลังพ้นโทษ

ข้อเสนอแนะในการป้องกันควบคุมการเกิดของอาชญากรรมการป้องกันอาชญากรรม อาจแบ่งได้ 3 แนวทาง ดังนี้ 1) แนวทางแรกการป้องกันอาชญากรรมโดยการแก้ไขสภาพของสังคม ที่สัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมคือการป้องกันมิให้เกิด “ตัวอาชญากร” โดยสร้างความเข้มแข็ง ให้ครอบครัว ให้การศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจและอบรมเยาวชน ฯลฯ แนวทางที่สองการป้องกัน อาชญากรรม โดยเน้นการบังคับใช้กฎหมาย คือ กำหนดคน โยบายแห่งรัฐให้มีการลงโทษที่รวดเร็ว แน่นนอนและมีโทษที่เหมาะสมทำให้เกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะเสี่ยงกระทำผิดอีกและมีผล

ให้คนทั่วไปเกิดความยับยั้งชั่งใจที่จะกระทำผิดหรือไม่ แนวทางที่สามารถป้องกันอาชญากรรม โดยตัดช่องโอกาสในการกระทำผิดแนวทางนี้มีได้เน้นที่การป้องกันมิให้เกิดตัวอาชญากรไม่สนใจว่าสังคมจะลงโทษอย่างไร ให้อาชญากรประทุษร้ายต่อเหยื่อมากยิ่งขึ้น โดยวิธีการสร้างสิ่งป้องกันภัยทั้งเชิงรูปธรรมหรือในลักษณะที่เป็นกายภาพเช่นการติดตั้งลูกกรงสัญญาณเตือนภัยการให้อุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ รวมทั้งการป้องกันมิให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เช่น หลีกเลี่ยงการเดินทางในที่เปลี่ยวคนเดียวในเวลากลางคืน แต่งตัวยั่ววนให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ฯลฯ ทั้งในระดับเมืองระดับอาคารสถานที่และระดับบุคคลและเชิงนามธรรม คือ ใช้ความสัมพันธ์ในชุมชนที่จะรวมตัวต่อต้านอาชญากรรม การจัด โปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูเพื่อปรับพฤติกรรม ทักษะคิด ความเชื่อของผู้กระทำผิด ต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับปัจจัยเสี่ยงปัญหาที่เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิด โดยเลือกรูปแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพวกกระทำผิดคนเราจะเรียนรู้ได้ดีด้วยวิธีการที่แตกต่างกันและวิธีนั้นต้องเลือกให้ถูกต้องกับผู้กระทำผิดแต่ละคนต้องฝึกให้ผู้กระทำผิดรู้จักเฝ้าตรวจสอบวิเคราะห์พฤติกรรมของตนเองที่เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิดหากเป็นไปได้ ควรให้ผู้กระทำผิดมีส่วนในการกำหนดวัตถุประสงค์และการค้นหาแนวทางในการแก้ปัญหาด้วยตนเองการบอกกล่าวสิ่งใดแก่ผู้ใดจะไม่ได้ผลดีที่สุดยิ่งไปกว่าการให้เขาค้นพบสิ่งนั้นด้วยตนเอง

จำเนียร ชูณหโสภาค และอภิรัชศักดิ์ รัชนิวงศ์ (2551) การศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำ ในคดียาเสพติดมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดและคดีฐานความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและเพื่อหาแนวทางป้องกันปัญหาที่เกิดจากปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำรวมทั้งเพื่อกำหนดรูปแบบที่ใช้เป็นแนวทางในการป้องกัน ปัญหาที่เกิดจากการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ 1) กลุ่มผู้กระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดที่อยู่ระหว่างคุมขังจำนวน 169 คน 2) กลุ่มผู้กระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดที่พ้นโทษแล้วหรืออยู่ระหว่างคุมประพฤติที่อาศัยอยู่ในชุมชน จำนวน 82 คน และ 3) กลุ่มผู้แทนหน่วยงานที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ 17 จังหวัด ๆ ละ 8-10 คน

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดและคดีฐานความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นตรงกันว่าสาเหตุสำคัญที่สุดของการกระทำผิดในคดียาเสพติดครั้งแรกมาจากเพื่อนชักชวน ส่วนสาเหตุการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดครั้งสุดท้ายเป็นเพราะต้องการเงินไม่มีเงินใช้/ รายได้ไม่พอใช้จ่ายและจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโทษที่ได้รับจากการกระทำผิดครั้งแรกกับจำนวนครั้งที่กระทำความผิดในคดียาเสพติดพบว่าหากการกระทำผิดครั้งแรกมีจำนวนปีที่ได้รับโทษจำคุกมากจะส่งผลให้มีการกระทำผิดน้อยครั้งลง แนวทางป้องกันปัญหาที่เกิดจากปัจจัยที่

เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดและคดีฐานความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด กลุ่มผู้กระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดที่อยู่ระหว่างถูกคุมขังเสนอแนะทางว่าควรดูแลเยาวชนไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเรือนจำ ควรเปิดโรงงานขึ้นเอง เพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้ให้ชุมชน รวมทั้งสร้างสังคมที่เข้าใจและ โอกาสแก่ผู้กระทำความผิดที่ตั้งใจกลับตัวเป็นคนดี กลุ่มผู้กระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดที่พ้นโทษแล้วหรืออยู่ระหว่างคุมประพฤติที่อาศัยอยู่ในชุมชนเสนอแนะทางว่า เมื่อพ้นโทษแล้ว ควรมีงานรองรับหรือทำงานได้ทันที และเป็นงานที่มั่นคง สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพหรือกู้ยืมในการประกอบอาชีพอิสระ ควรอบรมให้ประชาชนมีความรู้เรื่องโทษและบทลงโทษของยาเสพติดให้มากขึ้น พร้อมทั้งสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธยาเสพติด โดยจัดทำอย่างต่อเนื่องควรพัฒนาแหล่งชุมชนแออัดให้เป็นที่พักอาศัยที่มั่นคงและปลอดภัย สร้างอาชีพให้คนมีงานทำและ เพิ่มโทษให้มากขึ้นตามฐานความผิดและจำนวนครั้งของการกระทำความผิดกลุ่มผู้แทนหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่เสนอแนะทางว่าควรสร้างแรงจูงใจให้เยาวชนมุ่งสร้างสรรค์ความดี มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง สร้างชุมชนที่เข้มแข็งและปลูกจิตสำนึกในการร่วมกันแก้ไขปัญหายาเสพติดมีนโยบายชัดเจนและต่อเนื่องและมีมาตรการที่ดีที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นพิษภัยของยาเสพติดประสานการทำงานอย่างครบวงจรร่วมกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีหน่วยงานหลักรับผิดชอบโดยตรงในระดับจังหวัดและอำเภอควรจัดหน่วยงานเฉพาะในการติดตามดูแลบุคคลที่พ้นโทษและกลับคืนสู่สังคมปฏิรูปหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม

รูปแบบที่ใช้เป็นแนวทางการป้องกันปัญหาที่เกิดจากการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดประกอบด้วย 1) รูปแบบแนวทางสำหรับการป้องกันในกลุ่มเด็กและเยาวชน โดยมีแผนการณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อพิษภัยของยาเสพติดจัดกิจกรรมเสริมแรงทางบวกให้กับเด็กและเยาวชนและปฏิรูปหลักสูตรการเรียนการสอน 2) รูปแบบแนวทางสำหรับการเตรียมการกลับสู่สังคมของผู้กระทำความผิด โดยจัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อสร้างงานอาชีพภายหลังพ้นโทษและปรับบทบาทองค์กรท้องถิ่น 3) รูปแบบแนวทางกฎหมาย โดยการปรับปรุงบทลงโทษและข้อกำหนดในกฎหมายการบังคับใช้กฎหมายและมีมาตรการการลงโทษที่เด็ดขาดและ 4) รูปแบบแนวทางด้านการปฏิบัติงานในระดับจังหวัด โดยการจัดตั้งหน่วยงานหลักรับผิดชอบโดยตรงทั้งในระดับจังหวัดและอำเภอ สร้างระบบฐานข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานและจัดเวทีและเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในพื้นที่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในประเด็นปัญหาครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำเป็ยงเบนทางเพศ: ศึกษากรณีเรือนจำพิเศษพัทยา โดยจะมี ขั้นตอนในการดำเนินวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. วิธีการศึกษา
2. ระยะเวลาการเก็บข้อมูล
3. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการศึกษา

ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) ข้อมูลจากประชากรทั้งหมดที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จากข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา

ระยะเวลาการเก็บข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาการเก็บข้อมูล ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์-ตุลาคม พ.ศ. 2556

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จำนวน 10 คน จากผู้ต้องขัง 120 คน ประกอบด้วย

ตารางที่ 3-1 ผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จำนวน 10 คน

ลำดับที่	ชื่อ	ประเภทการเบี่ยงเบนทางเพศ
1	น.ญ.เอ (นามสมมติ)	ร่างกายเป็นหญิง จิตใจเป็นชาย (ทอม)
2	น.ช.บี (นามสมมติ)	ร่างกายเป็นชาย จิตใจเป็นหญิง (ยังไม่แปลงเพศ, กระเทย)
3	น.ช.ซี (นามสมมติ)	ร่างกายเป็นชาย จิตใจเป็นหญิง (ยังไม่แปลงเพศ, กระเทย)
4	น.ญ.ดี (นามสมมติ)	ร่างกายเป็นหญิง จิตใจเป็นชาย (ทอม)
5	น.ญ.อี (นามสมมติ)	ร่างกายเป็นหญิง จิตใจเป็นชาย (ทอม)
6	น.ญ.เอฟ (นามสมมติ)	ร่างกายเป็นชาย จิตใจเป็นหญิง (แปลงเพศ, กระเทย)
7	น.ญ.จี (นามสมมติ)	ร่างกายเป็นชาย จิตใจเป็นหญิง (แปลงเพศ, กระเทย)
8	น.ญ.เอช (นามสมมติ)	ร่างกายเป็นหญิง จิตใจเป็นชาย (ทอม)
9	น.ช.ไอ (นามสมมติ)	ร่างกายเป็นชาย จิตใจเป็นหญิง (ยังไม่แปลงเพศ, กระเทย)
10	น.ช.เจ (นามสมมติ)	ร่างกายเป็นชาย จิตใจเป็นหญิง (ยังไม่แปลงเพศ, กระเทย)

หมายเหตุ: ข้อมูล ณ เมษายน พ.ศ. 2556

หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศกระทำความคิดซ้ำตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป (ซึ่งรวมถึงคดีต่างกัน และคดีที่กระทำผิดประเภทเดียวกัน) ทั้งผู้ต้องขังหญิงและผู้ต้องขังชายเบี่ยงเบนทางเพศ ที่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำพิเศษพัทยา

2. ผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศกระทำความคิดซ้ำมีจิตใจชายเป็นหญิง (กระเทย) ผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศกระทำความคิดซ้ำมีจิตใจหญิงเป็นชาย (ทอม)

3. ผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศกระทำความคิดซ้ำช่วงอายุ วัยเด็ก และผู้ใหญ่

4. ผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศกระทำความคิดซ้ำโดยมีพฤติกรรมกระทำผิด

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการศึกษารั้งนี้ผู้ศึกษาได้คิดแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยอาศัยข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) การสร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์, การทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบสัมภาษณ์ให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านตรวจสอบ คือ

1. ดร.วัลลภ ศัพท์พันธุ์
2. ดร.กฤษฎา นันทเพชร
3. นายสมชาย วิมานศักดิ์

ผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษพัทยา เพื่อปรับปรุงให้ได้เครื่องมือที่เหมาะสมถูกต้องยิ่งขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือวัดตัวแปรเป็นแบบสัมภาษณ์ซึ่งแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศ ได้แก่ การต้องโทษครั้งสุดท้าย การกระทำผิดครั้งที่ การกระทำผิดในคดี จุดเริ่มต้นและกระบวนการกระทำผิด การถูกจับกุม ขั้นตอนในกระบวนการยุติธรรม

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพรายได้ จำนวนบุตร การกำหนดโทษ

ส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลปัจจัยสภาพแวดล้อม ได้แก่ ครอบครัว การคบเพื่อน เศรษฐกิจชุมชน/สังคม การประกอบอาชีพ การต้องโทษครั้งก่อน

ส่วนที่ 4 เป็นข้อมูลปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ บุคลิกภาพแบบแสดงออก-อารมณ์อ่อนไหว บุคลิกภาพแบบแสดงออก-อารมณ์มั่นคง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-อารมณ์อ่อนไหว บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-อารมณ์มั่นคง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษานี้ผู้ศึกษาใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เป็นแนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก (Interview Guide) ประกอบไปด้วยข้อคำถามทั้งหมด 5 ข้อ โดยตั้งกรอบคำถามในประเด็นทั้ง 4 ประเด็น อันประกอบด้วย สาเหตุการกระทำผิด พฤติกรรม ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ตามตัวอย่างแบบสัมภาษณ์

ข้อที่ 1 การต้องโทษครั้งสุดท้ายของท่านเกิดขึ้นเมื่อใด เป็นการกระทำความผิดครั้งที่เท่าไรและเป็นการกระทำความผิดในคดีใด

ข้อที่ 2 รายละเอียดของกระบวนการกระทำความผิดในการต้องโทษครั้งสุดท้าย (จุดเริ่มต้น, กระบวนการของการกระทำความผิด, การถูกจับกุมและขั้นตอนในกระบวนการยุติธรรม)

ข้อที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคลต่อไปนี้มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของท่านหรือไม่ อย่างไร

1. อายุ (ผู้ใหญ่, เด็ก)
2. สถานภาพ (โสด, สมรส, หย่าร้าง)
3. ระดับการศึกษา (สูง, ต่ำ)
4. อาชีพ (อาชีพมั่นคง, อาชีพไม่มั่นคง)

5. รายได้ (สูง, ต่ำ)
6. จำนวนบุตร (หลายคน, 1-2 คน, ไม่มี)
7. กำหนดโทษ (รุนแรง, ไม่รุนแรง)

ข้อที่ 4 ปัจจัยสภาพแวดล้อมต่อไปนี้มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของท่านหรือไม่ อย่างไร

1. ครอบครัว (อบอุ่น, ไม่อบอุ่น)
2. การคบเพื่อน (ดี, ไม่ดี)
3. เศรษฐกิจ (ดี, ฝืดเคือง)
4. ชุมชน/ สังคม (เมือง, ชนบท)
5. การประกอบอาชีพ (มีงานทำ, ไม่มีงานทำ)
6. การต้องโทษครั้งก่อน (มี, ไม่มี)

ข้อที่ 5 บุคลิกภาพส่วนใหญ่ของท่านเป็นแบบใด และบุคลิกภาพดังกล่าวมีผลต่อการกระทำผิดของท่านหรือไม่ อย่างไร

1. แสดงออก-อารมณ์อ่อนไหว
2. แสดงออก-อารมณ์มั่นคง
3. เก็บตัว-อารมณ์อ่อนไหว
4. เก็บตัว-อารมณ์มั่นคง

โดยที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระและข้อความสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามบริบท ณ ปัจจุบัน โดยใช้อุปกรณ์เครื่องบันทึกเสียงสนทนาในการสัมภาษณ์เชิงลึก

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาคั้งนี้ผู้ศึกษา ใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเป็นรายบุคคลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยการขออนุญาตผู้บัญชาการเรือนจำ เข้ามาทำการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศดังกล่าว 12.00 น.-13.00 น. ภายในเรือนจำพิเศษพัทยา (บริเวณห้องทำงาน) สัมภาษณ์รายละเอียดประมาณ 15-20 นาที ทำการจดบันทึกตามแบบสัมภาษณ์พร้อมบันทึกเทปการให้สัมภาษณ์ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่าง เสร็จภายในเดือน สิงหาคม พ.ศ. 2556

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 10 คน จนครบถ้วนแล้วผู้วิจัยจะนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data

Analysis) ด้วยการจำแนกประเภทของข้อมูล การจัดกลุ่มของข้อมูลและการวิเคราะห์เชื่อมโยงปัจจัยสาเหตุและผลโดยเรียงลำดับตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. บรรยายข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และปัจจัยด้านบุคลิกภาพของผู้ต้องขังเป็ยงเบนทางเพศกระทำคามผิดซ้ำ

2. วิเคราะห์ปัจจัยสาเหตุของการกระทำคามผิดซ้ำของผู้ต้องขังเป็ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัตยา

3. บรรยายลักษณะของพฤติกรรม การกระทำคามผิดซ้ำของผู้ต้องขังเป็ยงเบนทางเพศ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศ ในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อศึกษาหาปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศ เรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยวิธีการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร วารสาร บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีผู้ศึกษาไว้ในแง่มุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำเพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาและประกอบการอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ (Interview) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 10 คน โดยเป็นผู้ต้องขังที่เบี่ยงเบนทางเพศ ได้แก่ กระเทย 4 คน (ที่ยังไม่แปลงเพศ) กระเทย 2 คน (แปลงเพศ) ทอม 4 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาหาปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศ

ในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี

ผลการวิจัยในประเด็นนี้พบว่า

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่าภูมิหลังของผู้ต้องขังเหล่านั้นส่วนมากผู้ต้องขังที่เบี่ยงเบนทางเพศจะเคยต้องโทษมาก่อนทั้งสิ้น โดยเฉลี่ยเป็นการต้องโทษครั้งที่ 2 ในคดี พ.ร.บ. ยาเสพติด ประมาณ 90 เปอร์เซ็นต์ และที่เหลืออีก 10 เปอร์เซ็นต์ เป็นคดีลักทรัพย์ และคดีทั่วไปการต้องโทษครั้งหลังสุดจะห่างกันประมาณ 2 ปี โดยการต้องโทษดังกล่าวมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำคือ ทุกคนมีปัญหาเรื่องรายได้ซึ่งไม่เหมาะสมกับการดำรงชีวิต การคบเพื่อนได้เพื่อนที่ไม่ดีนำไปให้เราอยากลองหรือกระทำในสิ่งที่ผิดกฎหมาย เช่น การเสพยา การค้ายาเสพติด หรือการลักทรัพย์โดยมิได้ตั้งใจ รักเพื่อนชอบเป็นผู้นำในกลุ่มยอมเสียสละให้กับเพื่อน ได้รับการช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหามาจากเพื่อนในกลุ่ม

ที่เบียงเบนทางเพศนอกเหนือจากนี้สภาพแวดล้อมจากสังคมที่อยู่ผู้ที่เบียงเบนทางเพศส่วนมาก มักจะอาศัยอยู่ในแหล่งผู้คนหนาแน่นมีเครื่องอำนวยความสะดวกที่สบายมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยใช้ ซึ่งสภาพแวดล้อมดังกล่าวมีผลต่อการทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบียงเบนทางเพศ ผู้ที่เบียงเบนทางเพศมีพฤติกรรมที่กล้าแสดงออก มีความเชื่อมั่นสูง มีใจที่โอบอ้อมอารีช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม ชอบใช้ชีวิตโดดเดี่ยว รายละเอียดตั้งข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต่อไปนี้

“การต้องโทษครั้งสุดท้ายสุดประมาณเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2554 เป็นครั้งที่ 2 ในคดี พ.ร.บ. ยาเสพติด โดยต้องการเงินเพื่อไปประกันตัวเพื่อนที่ถูกต้องโทษกักขังอยู่จึงคิดที่จะหาเงินให้ เพียงพอและได้เงินมาไวจริงได้ของงานจากเพื่อนสนิทคือการขายยาไอซ์” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)”

“การต้องโทษครั้งสุดท้ายสุดประมาณวันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2554 เป็นครั้งที่ 2 ในคดี พ.ร.บ. ยาเสพติด โดยเริ่มจากการออกหางานทำแต่งานที่ทำรายได้ต่ำไม่เพียงพอจึงต้องทำงานขาย บริการทางเพศและสุดท้ายถูกเพื่อนชักชวนให้ลองเสพยา” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“การต้องโทษครั้งสุดท้ายสุดประมาณวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2554 เป็นครั้งที่ 2 ในคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดเรื่องมีอยู่ว่าเข้ามาเรียนหนังสือที่กรุงเทพ และมีเพื่อนในกลุ่มที่เสพยาก็คิดที่จะอยากลอง เสพและพี่ชายเป็นคนค้าขายด้วยสุดท้ายก็ถูกจับ” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“การต้องโทษครั้งสุดท้ายสุดประมาณวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 เป็นครั้งที่ 2 คดีขี้กขออก ทรัพย์ ต้องการมีเพื่อนไม่ต้องการอยู่อย่างโดดเดี่ยว ชอบสนุก ร่าเริง ชอบเที่ยว เงินไม่พอใช้ทำให้ ต้องขี้กขออกทรัพย์ในร้านสะดวกซื้อที่ไปทำงานชั่วคราวเพื่อให้ได้เงินมาใช้” (น.ญ. เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“การต้องโทษครั้งสุดท้ายสุดประมาณวันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2553 เป็นครั้งที่ 6 คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด ชีวิตครอบครัวแยกทางกัน (มารดาไปทำงานต่างประเทศ) นาน ๆ ครั้งจะกลับมาชีวิตไม่มี ใครก็ต้องหันเหกลับไปหาเพื่อนกลุ่มเก่า ๆ ซึ่งได้รับความช่วยเหลือทางด้านอาหาร, ที่พัก แต่เราต้อง ทำงานให้กับเพื่อนคือ การค้าขายเสพติด” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“การต้องโทษครั้งสุดท้ายสุดประมาณวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2554 เป็นครั้งที่ 2 ในคดี พ.ร.บ. ยาเสพติด เรื่องมีอยู่ว่าตนเองเป็นสาวประเภท 2 และแปลงเพศแล้วทำงานขายบริการทางเพศอยู่ แถวพัทยาซึ่งเจอแต่กลุ่มลูกค้าชาวต่างชาติ บางครั้งลูกค้าชวนไปนอนและชวนเสพยาก็ทำให้ติดและ ต้องเสพก่อนไปทำงานทุกครั้ง เพื่อทำให้มีความกล้าตนเองไม่อยากไปซื้อบ่อย ๆ ก็ตัดสินใจซื้อยา มาจำนวนหนึ่งเพื่อเสพและขาย” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“การต้องโทษครั้งหลังสุดประมาณวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2555 เป็นครั้งที่ 3 ในคดี พ.ร.บ. ยาเสพติด กลับบ้านต่างจังหวัดไปพบครอบครัวแต่ได้รับการต้อนรับที่ไม่ดีทำให้รู้สึกน้อยใจ ไม่มีใครรักตัดสินใจไปคบหาเพื่อนเก่า ๆ ที่เคยเสพยาด้วยกัน และประสบกับยังไม่มียานทำจากกาเสพอย่างเดี๋ยวก็กกลายเป็นการค้าขายยาด้วย” (น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“การต้องโทษครั้งหลังสุดประมาณวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 เป็นครั้งที่ 2 คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด ไปทำงานอยู่ต่างประเทศคือการไปขายบริการทางเพศเพราะเป็นสาวประเภท 2 ที่แปลงเพศแล้วเก็บเงินมาได้จำนวนหนึ่งก็กลับประเทศ และกลับมาทำงานที่พ่อก็ทำงานอาชีพขายบริการทางเพศเช่นเดียวกันตามคำชักชวนของเพื่อน และได้เจอเพื่อนกลุ่มที่เสพยาก็เลยลองเสพกับเพื่อนและบางครั้งลูกค้าที่มาใช้บริการก็ชวนเสพ” (น.ญ.เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“การต้องโทษครั้งหลังสุดประมาณวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2556 เป็นโทษครั้งที่ 4 คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด เป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศหรือสังคมเรียกว่าทอมมีคนรักแต่จะอย่างไรที่จะให้คนรักของเราเหมือนกับคู่ทอมดี (เครื่องประดับ ของใช้ ความหรูหรา อื่น ๆ) ก็เลยไปขงงานเพื่อนที่รู้จักมาทำการค้ายา (ยาไอซ์และยาบ้า) เพื่อให้ได้เงินมาครั้งละมาก ๆ ” (น.ญ.เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“การต้องโทษครั้งหลังสุดประมาณวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2555 เป็นครั้งที่ 2 ในคดี ยักขอกทรัพย์ เข้ามาอาศัย และเช่าห้องอยู่กับเพื่อนอยู่มาคืนหนึ่งเพื่อนมาขอยืมรถจักรยานยนต์ไปเพื่อไปลักขโมยทองแดงจากโรงงานที่ทำงาน” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

จากสภาพการณ์ทั้งหมดของพฤติกรรมของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทลุง จังหวัดชลบุรี หลังจากที่มีสาเหตุจากการกระทำผิดแล้วก็ถูกจับกุมและส่งไปยังกระบวนการยุติธรรมโดยทางกระบวนการยุติธรรมได้พิจารณาตัดสินโทษของผู้ถูกสัมภาษณ์ (ผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทลุง) ส่วนใหญ่ถ้าเป็นคดียาเสพติดจะต้องโทษ 2 ปี 6 เดือน และมีค่าปรับ ส่วนการยักขอกทรัพย์อยู่ที่มูลค่าของทรัพย์สิน ตามรายละเอียดข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญต่อไป

ตารางที่ 4-1 รายชื่อนักโทษที่เข้ารับการสัมภาษณ์

ชื่อ	ต้องโทษในคดี	การถูกจับกุมกักขัง (สถานีตำรวจ)	การถูกขัง (ในเรือนจำ)	พิจารณาต้องโทษ (กระบวนการยุติธรรม)
น.ช.บี (นามสมมติ)	คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด	เป็นเวลา 2 วัน	เป็นเวลา 84 วัน	ต้องโทษเป็นเวลา 6 ปี ปรับ 300,000 บาท
น.ช.ซี (นามสมมติ)	คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด	เป็นเวลา 2 วัน	เป็นเวลา 84 วัน	ต้องโทษเป็นเวลา 2 ปี 6 เดือน
น.ช.ไอ (นามสมมติ)	คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด	เป็นเวลา 1 วัน	เป็นเวลา 72 วัน	ต้องโทษเป็นเวลา 2 ปี ปรับ 150,00 บาท
น.ญ.เอช (นามสมมติ)	คดี ยักยอกทรัพย์	เป็นเวลา 2 วัน	เป็นเวลา 48 วัน	ต้องโทษเป็นเวลา 1 ปี
น.ช.เจ (นามสมมติ)	คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด	เป็นเวลา 1 วัน	เป็นเวลา 84 วัน	ต้องโทษเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน
น.ญ.จี (นามสมมติ)	คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด	เป็นเวลา 1 วัน	เป็นเวลา 84 วัน	ต้องโทษเป็นเวลา 2 ปี 6 เดือน ปรับ 200,000 บาท
น.ญ.ดี (นามสมมติ)	คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด	เป็นเวลา 2 วัน	เป็นเวลา 84 วัน	ต้องโทษเป็นเวลา 2 ปี 6 เดือน ปรับ 200,000 บาท
น.ญ.เอฟ (นามสมมติ)	คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด	เป็นเวลา 1 วัน	เป็นเวลา 84 วัน	ต้องโทษเป็นเวลา 2 ปี 6 เดือน
น.ญ.เอ (นามสมมติ)	คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด	เป็นเวลา 2 วัน	เป็นเวลา 84 วัน	ต้องโทษเป็นเวลา 5 ปี
น.ญ.อี (นามสมมติ)	คดี ลักทรัพย์	เป็นเวลา 2 วัน	เป็นเวลา 48 วัน	ต้องโทษเป็นเวลา 3 ปี

“หลังถูกควบคุมตัวเป็นเวลา 2 วัน ถูกส่งตัวมายังศาลเพื่อฝากขังอยู่ที่ เรือนจำทั้งหมด 84 วัน ศาลพิจารณาโทษ 6 ปี ปรับ 300,000 บาท” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“หลังจากถูกควบคุมตัวได้ 1 วันทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ส่งเรื่องฟ้องศาลและศาลได้พิจารณาต้องโทษ จำคุก 2 ปี 6 เดือน” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“หลังจากที่ถูกจับกุมเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำเรื่องฝากขังอยู่ในเรือนจำ จำนวน 72 วัน และถูกส่งไปขังศาล ศาลพิจารณาจำคุก 2 ปี ปรับ 150,000 บาท แต่ได้ยื่นอุทธรณ์ทางศาลอุทธรณ์ ได้ยื่นกลางตามศาลชั้นต้น” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“หลังจากถูกจับกุมได้ถูกกักขังตัวไว้ 2 วัน ที่สถานีตำรวจจากนั้นส่งมายังศาลและฝากขังที่เรือนจำ 48 วัน ศาลพิจารณาโทษจำคุก 1 ปี” (น.ช. เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“หลังจากที่ถูกจับกุมแล้วได้ส่งตัวเข้าเรือนจำถูกกักขังที่เรือนจำ 84 วัน และถูกศาลพิพากษาตัดสินจำคุก 1 ปี 6 เดือน” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“หลังจากที่ถูกจับกุมถูกกักขังที่สถานีตำรวจ 1 วัน และถูกฝากขังที่เรือนจำ จำนวน 84 วัน ศาลพิจารณา 2 ปี 6 เดือน ปรับ 200,000 บาท” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“หลังจากที่ถูกจับกุมแล้วถูกกักขังตัวไว้ที่สถานีตำรวจ 2 วัน และถูกส่งตัวมายังเรือนจำถูกฝากขังจำนวน 84 วัน ศาลพิจารณาต้องโทษ 2 ปี 6 เดือน ปรับ 200,000 บาท” (น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“หลังจากที่ถูกจับกุมแล้วและส่งตัวฝากขังที่เรือนจำจำนวน 84 วัน ศาลพิจารณาต้องโทษ 2 ปี 6 เดือน” (น.ญ.เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“หลังจากที่กระทำผิดและถูกจับกุมถูกกักขังที่สถานีตำรวจ 2 วัน และถูกส่งตัวมายังศาลฝากขังที่เรือนจำ จำนวน 84 วัน ศาลพิจารณาต้องโทษจำคุก 5 ปี” (น.ญ.เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“หลังจากที่ถูกจับกุมได้รับสารภาพถูกกักขังที่สถานีตำรวจ 2 วัน และถูกส่งตัวฝากขังที่เรือนจำ จำนวน 48 วัน ศาลได้พิจารณาต้องโทษ 3 ปี” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาหาปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง เบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษานี้ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ส่วน ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิจัยศึกษา ปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศ
เรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านปัจจัยส่วนบุคคลมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง
เบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี เพราะจากผู้ถูกสัมภาษณ์ทั้งหมด 10 คน
ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มอายุตั้งแต่ 18-30 ปี ซึ่งอยู่ในวัยเด็กเสียส่วนมากถึงจะบรรลุนิติภาวะ แล้วยัง
ตามแต่ก็ยังขาดประสบการณ์หรือถ้ามีแต่น้อยทั้งแนวความคิดก็ยังอยู่ในวัยซุกซนอง, ขาดความรัก
ความอบอุ่นจากครอบครัว, ขาดการไตร่ตรองที่ดีชอบสนุกสนานตามเพื่อนชอบหลงในสิ่งที่
แปลกใหม่, ขาดการแยกแยะที่ดีชอบเที่ยวเตร่เตร่รายละเอียดข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
ต่อไปนี้

“ขณะที่ทำความผิดอายุเพียง 25 ปี อยู่ในวัยเบญจเพสจะคิดทำอะไรก็อยู่ที่ตัวเรา”
(น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ขณะที่ทำความผิดมีอายุเพียง 22 ย่าง 23 ปี อยู่ในวัยรุ่นก็ชอบหาสิ่งใหม่ ๆ
และแปลก ๆ ทำอยู่เสมอ” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ขณะที่ทำความผิดอายุได้เพียง 19 ปีอยู่ในวัยเด็กต้องหาเงินเป็นค่าเล่าเรียนเองและ
ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ อีกทั้งเป็นคนที่มีเพื่อนมากที่เป็นสาวประเภทสอง” (น.ช.ไอ (นามสมมติ),
สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ขณะที่ทำความผิดอายุเพียง 19 ปี อยู่ในวัยเด็กแนวความคิดยังเป็นแบบเด็ก ๆ ไม่มี
ประสบการณ์ชอบตามเพื่อน” (น.ญ.เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“ขณะที่ทำความผิดอยู่ในวัยเด็กเพราะขาดความอบอุ่นจากครอบครัวและเป็นผู้เบี่ยงเบน
ทางเพศและมีสังคมที่แคบกว่าสังคมอื่น ๆ” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม
2556)

“ขณะที่ทำความผิดอายุเพียง 23 ย่าง 24 ปี ยังอยู่ในวัยเด็กยังไม่มี การปรับตัวที่ดีความคิด
การอ่านยังเหมือนเด็ก ๆ ชอบเที่ยวเตร่เตร่” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม
2556)

“ขณะทำความผิดอายุ 28 ปี อยู่ในวัยผู้ใหญ่ตามความคิดแต่ไม่ว่าอยู่ในวัยใดถ้าตัวเองไม่รู้จักแยกแยะหรือว่าสิ่งไหนดีหรือไม่ดีถูกต้องหรือไม่ถูกต้องก็จะกระทำผิดซ้ำได้”

(น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ขณะทำความผิดอายุได้เพียง 18 ปี อยู่ในวัยเด็กชอบตามเพื่อนคล้อยตามถูกชักจูงจากเพื่อนได้ง่ายชอบเที่ยวเตร่เตร่ คึกคะนอง อยากรอง” (น.ญ.เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“ขณะทำความผิดอายุได้เพียง 38 ปี อยู่ในวัยผู้ใหญ่แต่เพราะความต้องการเงินใช้ครั้งละมาก ๆ เพื่อต้องการให้คนที่เรารักมีความสุขจึงหลงผิดทำสิ่งที่ผิดกฎหมายเช่นการค้ายาเสพติด” (น.ญ.เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ขณะทำความผิดอายุได้เพียง 22 ปี ยังอยู่ในวัยเด็กชอบตามเพื่อนไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัวใช้ชีวิตอยู่อย่างโดดเดี่ยวและทำให้หลงผิด” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

1.2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ พบว่า ผู้ที่ถูกสัมภาษณ์ทั้ง 10 คน เป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ ข่มขืนโดยทั่วไปแล้วว่าทุกคน โสดและผลที่ได้ก็คือ คนโสดจะมีแนวคิดที่แตกต่างกันเช่น คนโสดส่วนมากจะคิดว่าไม่มีภาระหรือพันธะติดตัว, ไม่ต้องรับผิดชอบไม่ต้องวิตกกังวลชอบความเป็นอิสระอยากจะทำอะไรก็ได้ตามที่คิดไม่ต้องพัวพัน คนโสดตัวชอบใช้ชีวิตแบบโดดเดี่ยวสนุกครั้งคราวไม่มีใครมากำหนดชีวิตซึ่งปัจจัยในข้อนี้ผู้ต้องขังที่เบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำรายละเอียดข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต่อไปนี้

“การเป็นโสดไม่มีอิทธิพลหรือปัจจัยใดๆที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะชอบใช้ชีวิตแบบโดดเดี่ยวไม่ชอบมีพันธะสนุกเป็นครั้งคราว” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“สถานภาพโสดจะทำอะไรก็ได้ไม่มีบ่วงชีวิตไม่ต้องมีใครมากำหนดชีวิตเลยไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“การเป็นโสดทำให้ข้าพเจ้าต้องแสวงหาคู่ครองคนรักเพราะไม่ชอบใช้ชีวิตอยู่คนเดียวอยากมีเพื่อนในสถานภาพโสดมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“สถานภาพโสดไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ (กระเทย) ไม่คิดที่จะกลับไปเป็นผู้ชายรักอิสระทำในสิ่งที่อยากจะทำคิดอะไรก็ทำไม่แคร์สื่อและสังคมตัวเราคือตัวเรา” (น.ช.เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“สถานภาพโสดไม่มีผลต่อการกระทำผิดเพราะไม่ต้องการที่จะมีภรรยาหรือพันธะติดตัว” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“สถานภาพโสดไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะมันอยู่ที่ตัวเราเองว่าเราเลือกที่จะเดินในเส้นทางใดที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“สถานภาพโสดไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะเราเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ (ทอม) ไม่ต้องการมีพันธะต้องการอิสระ ไม่ต้องการมีบ่วงชีวิต” (น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“สถานภาพโสดไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ เช่น จะทำในสิ่งที่อยากทำ คิดในสิ่งที่ต้องการ ไม่ต้องพัวพันพะวงคนใกล้ตัว” (น.ญ. เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“สถานภาพโสดไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะเราเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ (ทอม) ชอบผู้หญิงด้วยกันคิดอย่างเดียวว่าจะทำอะไรก็ได้ที่จะทำให้คนรักของเรามีความสุข” (น.ญ.เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“เราเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศหรือสังคมเรียกว่าทอม ชอบใช้ชีวิตแบบโคดเดี่ยว ไม่ต้องการมีภรรยาทำในสิ่งที่อยากจะทำเพราะฉะนั้น ไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาจาก พบว่าผู้ที่ถูกสัมภาษณ์ 10 คน อยู่ในระดับที่ต่ำโดยเฉลี่ยเป็นระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำได้ง่าย เพราะอยากสนุก, อยากมีเพื่อนรักเพื่อนหางานทำอยากเลือกงานไม่ได้รายได้ค่อนข้างต่ำแนวความคิดจากการกระทำในช่วงเวลานั้น ๆ ทำให้หาเงินได้ยากไม่มีเงินเพียงพอในการดำรงชีวิตทำให้ต้องหารายได้เสริมทำในสิ่งที่ผิดกฎหมาย เพราะมีการศึกษาที่ต่ำหางานทำยากหรือมีงานทำแต่ก็ได้เงินเดือนน้อยรายละเอียดข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต่อไปนี้

“การศึกษาระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมาตรฐานซึ่งการกระทำผิดซ้ำอาจจะไม่มีผล เพราะการกระทำผิดซ้ำขึ้นอยู่กับแนวความคิดของการกระทำในช่วงเวลานั้น ๆ การศึกษาจะช่วยพัฒนาแนวความคิดให้ดีขึ้น” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ต่ำหางานทำยากเลือกงานไม่ได้ จะหาวิธีการใดที่จะหาเงินได้ครั้งละมาก ๆ ก็จะต้องทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายเลยทำให้ระดับการศึกษาที่ต่ำมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“จบการศึกษาระดับ ปวช. 3 ในมุมมองก็คิดว่าเป็นระดับการศึกษาที่ต่ำถ้าจบการศึกษาสูงคงมีเพื่อนที่ดีไม่ชักนำหรือพาให้หลงผิดอยากลองในสิ่งที่ไม่ดีทั้งนี้ทั้งนั้นนิสัยใจคอแต่ละคน

ไม่เหมือนกันการศึกษาระดับต่ำเป็นส่วนหนึ่งในการกระทำผิดซ้ำ” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“มีโอกาศศึกษาแต่ตัวเองไม่ไหวกลัวอยากสนุกอยากมีเพื่อนรักเพื่อนทางบ้านให้มาเรียนก็เรียนไม่จบเพราะฉะนั้นระดับการศึกษามีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ญ.เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“ได้รับการศึกษามากพอสมควรมีโอกาสที่จะเลือกเดินชีวิตไปในทางที่ดีหรือปกติเหมือนคนอื่น ๆ แต่ในจุดนั้นบางครั้งทำให้รู้สึกเล็งกว้างไม่มีใครคอยชี้แนะจึงเลือกเดินเข้ามาสู่สังคมที่เสี่ยงต่อการกระทำที่ผิดกฎหมายโดยการเลือกเดิมตามอาชีพสาวประเภท สอง” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“มีโอกาศเรียนระดับปริญญาตรีแต่เรียนไม่จบเพราะถูกชักจูงโดยเพื่อนที่ไม่ดีทำในสิ่งผิดกฎหมายเลยทำให้ระดับการศึกษามีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ระดับการศึกษาจบการศึกษาระดับต่ำแค่ประถมศึกษาปีที่ 6 หางานทำที่ดียวเลือกงานไม่ได้รายได้ที่ได้มาไม่เพียงพอกับรายจ่ายซึ่งตัวเองเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ (ทอม) จะต้องหารายได้ครั้งละมาก ๆ เพื่อที่ให้คนรักเพราะฉะนั้นระดับการศึกษาที่ต่ำมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเป็นอย่างมาก” (น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“จบการศึกษาแค่มัธยมปีที่ 3 เป็นระดับการศึกษาที่ต่ำมากซึ่งเปรียบเทียบกับปัจจุบันหางานทำที่ดียวถึงหางานทำได้แต่รายได้ที่ได้มาก่อนข้างต่ำไม่เพียงพอกับความเป็นอยู่ในปัจจุบันทำให้มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ญ.เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“จบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 ตัวเราเองเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ (ทอม) ถือว่าระดับการศึกษาที่จบมาต่ำมากหางานทำยากเลือกงานไม่ได้” (น.ญ.เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“เราเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ (ทอม) การศึกษาก็แค่มัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเป็นอย่างมากจะทำงานอะไรก็หางานยากเลือกงานไม่ได้” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

1.4 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ พบว่าอาชีพของผู้ที่ถูกสัมภาษณ์ผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี มีอาชีพขายบริการทางเพศ และใช้แรงงานส่วนอาชีพขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงคงจะเปรียบเทียบกับการทำงานแบบหาเช้ากินค่ำทำไปวัน ๆ มีเงินก็ไม่ไปทำงานไม่มีเงินก็ไปทำงานรายได้ที่ได้มาได้มาได้ง่ายก็หมดง่ายเช่นเดียวกันซึ่งคนที่ทำงานขายบริการทางเพศ ส่วนใหญ่ก็มักหลงผิดทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายต่าง ๆ เช่น การเสพยา, ค้ายา,

ลักษณะโดยนัยเป็นต้นซึ่งข้อมูลดังกล่าวมาจะมีผลในการกระทำผิดซ้ำของผู้ที่ขายบริการทางเพศ (ผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ) ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งคือผู้ที่ใช้แรงงานทำงานที่มีรายได้ค่อนข้างต่ำ เช่น ทำงานเป็น รปภ. เสมียนปั้มน้ำมัน สังคมเรียกผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศกลุ่มนี้ว่า “ทอม” ซึ่งงานดังกล่าวก็มีรายได้ที่ไม่เพียงพออยู่แล้วก็ต้องหาทางออกโดยการหาอาชีพเสริมแต่อาชีพใดเล่าที่จะหาเงินได้ครั้งละมาก ๆ นอกจากจะทำการที่ผิดกฎหมาย เช่น การค้ายาเสพติด ซึ่งมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี รายละเอียดข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต่อไปนี้

“อาชีพที่ทำคือพนักงานขายถือว่าเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงเป็นงานอิสระ, ที่ไม่มีเงินเดือนขึ้นอยู่กับความขยันคงมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำแน่นอน” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“งานที่ทำเป็นงานกลางคืนงานเดินโชว์ในบาร์สาวประเภทสองเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงแต่เป็นอาชีพที่สบาย ๆ มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะมีแนวทางที่จะทำในสิ่งที่จะผิดกฎหมายได้ง่าย” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“อาชีพที่ทำคือเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงเป็นอาชีพของคนกลางคืนทำงานตั้งแต่เวลา 21.00-05.00 น. ทุกวัน เจอผู้คนที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดมากมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ทำงานเป็นพนักงานระดับล่างพนักงานเสริฟถือว่าเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงรายได้ต่ำต้องหาอาชีพเสริมทำเพื่อการดำรงชีวิต” (น.ญ.เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“เป็นนักแสดงโชว์คาบาร์เรต์ ในเมืองพัทยาเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงถ้าอายุมากขึ้นคงจะทำไม่ได้แต่อาชีพนี้เป็นอาชีพที่สนุกได้แต่งตัวสวย ๆ เจอลูกค้าชาวต่างชาติ” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“อาชีพที่ทำเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงคือเป็นผู้ขายบริการทางเพศให้กับชาวต่างชาติเป็นอาชีพที่หาเช่ากินค่าทำงานไปวัน ๆ เสี่ยงต่อการกระทำผิดได้ง่าย” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ทำงานเป็นเสมียนปั้มน้ำมันแต่คิดว่าเป็นอาชีพที่มั่นคงรายได้ต่ำเลือกงานไม่ได้ต้องหาอาชีพเสริมทำเพื่อให้ได้เงินมาครั้งละมาก ๆ ” (น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“อาชีพที่ทำเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงคือการขายบริการทางเพศใครบ้างที่จะเอาตัวเองมาขายเพื่อให้มาซึ่งได้เงินแต่มันเลือกไม่ได้และเสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมาย” (น.ญ.เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“ทำงานเป็น ปรก. ของห้างสรรพสินค้ารายได้ที่มำค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ก่อนข้างสูงเงินเดือนไม่พอใช้ต่อการดำรงชีวิตของตนเองและคู่รัก” (น.ญ.เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“อาชีพที่ทำเกษตรกรรมทำไร่นานถือว่าเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศรายได้ที่ได้มาไม่เพียงพอกับการเป็นอยู่คิดว่ามีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

1.5 ปัจจัยสาเหตุส่วนบุคคล ด้านรายได้ พบว่าจากผู้ถูกสัมภาษณ์ 10 คน ผู้ที่เป็ยเบนทางเพศในกลุ่มกระเทยจะมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 25,000-40,000 บาท ต่อเดือน ซึ่งเป็นรายได้ก่อนข้างสูงแต่ก็ยังไม่พอใจในรายได้ที่ได้มา เพราะมีความต้องการในสิ่งภายนอกภายนอกข้างมากกล้าทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการส่วนผู้ที่เป็นทอมจะมีรายได้ที่ต่ำส่วนมากจะใช้แรงงานจะต้องหางานพิเศษทำเพื่อให้ได้เงินมาเลี้ยงชีพและคนรักให้คนรักมีของใช้อย่างคู่ทอมดีคู่อื่น ๆ ฉะนั้นรายได้จึงมีส่วนสำคัญที่จะกระทำผิดซ้ำได้ง่ายรายละเอียดข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต่อไปนี้

“รายได้ที่ได้มาเป็นรายได้ที่ก่อนข้างสูงและเหมาะสมกับเศรษฐกิจ ณ เวลานั้นแต่ทั้งนี้ทั้งนั้นความต้องการของคนเราไม่มีที่สิ้นสุดจะต้องหารายได้เสริมเพื่อสนองความต้องการทางด้านปัจจัยต่าง ๆ เช่น ต้องการอยากได้บ้าน รถยนต์หรู ๆ ฯลฯ” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“รายได้ที่ได้มาเป็นรายได้ที่ก่อนข้างสูงเงินที่หาว่าง่ายก็ใช้จ่ายเพื่อน ๆ จึงชวนกันเสพยาพอยาหมดก็ซื้อยาเสพติด” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“รายได้จากการทำงานที่ได้มาเป็นรายได้ที่สูงจะใช้จ่ายใช้สอยอะไรก็ง่ายไปหมดแม้กระทั่งการหลงผิดเสพยาถ้าเงินหมดก็ออกไปหาเงินโดยการขายบริการซึ่งมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“รายได้ที่ได้มาก่อนข้างต่ำเฉลี่ยเดือนละ 7,500-8,500 บาท ไม่เพียงพอกับการดำรงชีวิตจะต้องหารายได้เสริมทำแต่จะทำอย่างไรให้ได้เงินมาครั้งละมาก ๆ ซึ่งมีผลต่อการกระทำผิดกฎหมายและเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะกระทำผิดซ้ำได้ง่าย” (น.ญ.เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“รายได้ที่ได้มาเป็นรายได้ที่ก่อนข้างสูงซึ่งรวมทิปจากลูกค้าที่มาถ่ายรูปด้วยแต่รายได้ที่ได้มานั้นไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่าย” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“ทำงานเป็นคนขายบริการทางเพศรายได้ที่ได้มาเฉลี่ยเดือนละประมาณ 80,000 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่สูงรายได้ที่ได้มานั้นไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายเพราะต้องรับผิดชอบมากจะต้องส่งให้ทางบ้านให้น้องค่าใช้จ่ายส่วนตัวและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ” (น.ญ.จิ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“รายได้ที่ได้มา 7,500 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่ต่ำไม่พอใช้และตัวเราเองเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ (ทอม) จะหาเงินวิธีการใดซึ่งจะได้เพิ่มขึ้นเพียงกับค่าใช้จ่ายของตนเองและแฟนซึ่งมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ญ.ติ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“รายได้ที่ได้มาเป็นรายได้ที่ค่อนข้างต่ำไม่เพียงพอกับการเป็นอยู่ในปัจจุบันรายได้ที่ได้มานั้นมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงเพราะตนเองเป็นกระเทยชอบความสวยงาม” (น.ญ.เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“ทำงานได้รับเงินเดือน เดือนละ 6,000 บาท แต่เงินเดือนที่ได้รับจะถูกหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ซึ่งไม่เพียงพอกับการดำรงชีวิตจะต้องหาอาชีพเสริมทำที่ได้เงินมาครั้งละมาก ๆ และใช้เวลาน้อยอาชีพนั้นเป็นอาชีพที่ผิดกฎหมายแต่รายได้ที่ได้มาสูงมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำได้ง่าย” (น.ญ. เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“รายได้เฉลี่ย 5,000-6,000 บาท ถือว่าเป็นรายได้ที่ต่ำไม่เพียงพอกับการใช้จ่ายที่เป็นอยู่ซึ่งเสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมายมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำได้ง่าย” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

1.6 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านจำนวนบุตร พบว่าผู้ถูกสัมภาษณ์ 10 คน ซึ่งในทนี่เป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศไม่คิดที่จะมีบุตรมาเป็นภาระของตนเองทำในสิ่งที่ตนเองอยากทำโดยไม่กังวลว่าจะตกมายังบุตร (เวรกรรม) เพราะฉะนั้นแทบจะไม่มีผลต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศรายละเอียดดังข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต่อไปนี้

“คนที่เป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ (กระเทย) ไม่มีบุตรแน่นอนและไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำการที่ไม่มีบุตรทำให้ไม่มีภาระเพิ่มเติม, พันธะผูกพัน” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“เราเป็นสาวประเภทสองแน่นอนอยู่แล้วที่ไม่มีบุตรเพราะร่างกายและจิตใจเราเป็นหญิงการไม่มีบุตรเป็นสิ่งที่ดีไม่ต้องมีภาระดูแลและรับผิดชอบ” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“จำนวนบุตรไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะเงินที่ได้มาก็ใช้กับคู่รักซึ่งเราเป็นสาวประเภทสองอยู่แล้ว” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“เราเป็นกระเทยคิดว่าจำนวนบุตร ไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะคนที่เป็กระเทย ไม่ต้องการที่จะมีบ่วงติด, ไม่ต้องการที่จะมีภาระ, ไม่ต้องรับผิดชอบ, ไม่ต้องวิตกกังวลว่าอนาคต บุตรของเรามีความเป็นอยู่อย่างไร” (น.ญ.เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“จำนวนบุตร ไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะเราเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ (กระเทย)” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“จำนวนบุตร ไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำสำหรับผู้ที่ยังเบี่ยงเบนทางเพศ” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ตัวเราเองเป็นทอมไม่มีบุตรแน่นอนการที่ไม่มีบุตรทำให้ไม่ต้องรับผิดชอบใด ๆ ไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“การที่ไม่มีบุตรทำให้ใช้ชีวิตอย่างอิสระทำอะไรไม่กลัวเวรกรรมตกมาขังลูก” (น.ญ.เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“ไม่มีบุตรแน่นอนเพราะหันเหมาชอบผู้หญิงด้วยกันและไม่เสี่ยงที่จะต้องกระทำ ความผิด” (น.ญ.เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“จำนวนบุตร ไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของตัวเองเพราะเราเป็นผู้ที่ยังเบี่ยงเบนทาง เพศ” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

1.7 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการกำหนดโทษพบว่า การกำหนดโทษจากผู้ถูกสัมภาษณ์ 10 คน โดยเฉลี่ยประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ การกำหนดโทษมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะโทษที่ได้รับจากการกระทำทุกคนถือว่าเป็นโทษที่ไม่รุนแรงเข้ามาอยู่ในเรือนจำสามารถปรับตัวได้, ไม่หวาดกลัว, เจอเพื่อนเก่า ๆ , ผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศไม่ว่าจะเป็นกระเทยหรือ ทอมเข้ามาอยู่ใน เรือนจำก็เป็นจุดเด่นของผู้ต้องขังทั่วไป เช่น คนที่เป็นกระเทยจะเป็นจุดเด่นของผู้ต้องขังชาย ส่วนคนที่เป็นคอกก็เช่นเดียวกันจะเป็นจุดเด่นของผู้ต้องขังหญิงเพราะฉะนั้นการกำหนดโทษจึงไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำรายละเอียดข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต่อไปนี้

“โทษที่ได้รับเป็นโทษที่รุนแรงทำให้เสียเวลาขาดอิสรภาพในการใช้ชีวิตที่ดีและใช้ ชีวิตอย่างมีความสุขจึงถือว่ามีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ไม่กลัวการกระทำผิดซ้ำเพราะการกระทำผิดซ้ำบ่อย ๆ ก็จะกลายเป็นสันดานที่แก้ไม่หาย ไม่เกรงกลัวต่อบาปและโทษที่ได้รับถือว่าเป็นโทษที่รุนแรง” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“โทษที่ได้รับเป็นโทษที่รุนแรงไม่กลัวที่จะกระทำผิดซ้ำอีกเพราะการเข้ามาอยู่ในคุก ทำให้หวาดกลัว, การดำรงชีวิตในคุกยาก” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“โทษที่ได้รับไม่รุนแรงเพราะสามารถปรับตัวได้แค่เข้ามารับผิดชอบถูกกักบริเวณเป็นเรื่องสบาย ๆ จึงถือว่าการกำหนดโทษไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ญ.เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“การกำหนดโทษมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะโทษที่ได้รับถือว่าเป็นโทษที่รุนแรงเพราะต้องโทษถึง 3 ปี เสียเวลาขาดอิสรภาพ” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“การกำหนดโทษมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะโทษที่ได้รับถือว่าเป็นโทษที่รุนแรงทำให้ขาดโอกาส อับอายต่อสังคมและครอบครัว” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“โทษที่ได้รับคือ 2 ปี 6 เดือน คิดว่าเป็นโทษที่รุนแรงแต่ถ้ายังหาทางออกไม่ได้, ไม่มีงานทำ, ไม่มีเงิน คงไม่พ้นที่จะกลับมาขายยาเสพติด (ยาบ้า) เพราะเป็นทางออกเดียวที่หาเงินมาได้ง่ายและเพียงพอกับการดำรงชีวิต” (น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“การกำหนดโทษไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะโทษที่ได้รับไม่รุนแรงถึงจะจำคุกอีกก็ไม่หวาดกลัวเจอเพื่อนเก่า ๆ ในคุก” (น.ญ.เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“การกำหนดโทษไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะโทษที่ได้รับถือว่าไม่รุนแรงเข้ามาอยู่ในเรือนจำถ้าประพฤติตัวดีก็จะพ้นโทษได้ไวขึ้น” (น.ญ.เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“การกำหนดโทษที่ได้รับคือ 3 ปี ถือว่าเป็นโทษที่รุนแรงแต่เมื่อทำผิดก็กล้ารับผิดชอบไม่หวนกลับไปทำผิดซ้ำ” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

2. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

ผลการวิจัยในประเด็นนี้พบว่าจากการสัมภาษณ์เชิงลึกปัจจัยสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า

2.1 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมด้านครอบครัว

ผลการวิจัยในประเด็นนี้พบว่าจากการสัมภาษณ์เชิงลึกถึงปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นปัจจัยสภาพแวดล้อมได้แก่ ครอบครัว, จากผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ผู้ถูกสัมภาษณ์ 10 คน พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี มาเป็นอันดับ 1 โดยเริ่มจากคนใกล้ชิดตัวคือ ปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านครอบครัวทุกคนมาจากครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น, พ่อแม่แยกทางกันอยู่ทำให้

รู้สึกโดดเดี่ยว, ครอบครัวไม่มีเวลาว่างที่จะทำงานอดิเรกร่วมกันทุกวันหยุด, พ่อแม่คอยบังคับไม่ให้อิสระในการตัดสินใจต้องอยู่ในกรอบไม่สามารถตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง, ภายในครอบครัวไม่ค่อยใช้เหตุผลในการพูดคุยเมื่อเกิดการทะเลาะเบาะแว้งไม่มีใครที่หันหน้าเข้ามาช่วยแก้ปัญหาเมื่อเจอปัญหาในครอบครัวก็หันไปปรึกษาเพื่อนและสุดท้ายรายได้ไม่เพียงพอแต่ละคนไม่ให้ความช่วยเหลือเงินซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรีรายละเอียดดึงข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต่อไปนี้

“มาจากครอบครัวที่ไม่อบอุ่นพ่อแม่แยกทางกันได้เข้ามาเรียนโรงเรียนนานาชาติตั้งแต่เยาว์วัยทำให้ได้รับอิทธิพลจากตะวันตกทำให้อยากใช้ชีวิตแบบโคดเดียวถึงพ่อแม่แยกทางกันก็ใช้ชีวิตแบบสบาย ๆ” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ขาดความอบอุ่นจากครอบครัวตั้งแต่เด็ก ๆ เป็นลูกคนโตพ่อแม่เอาใจน้องมากกว่าคิดว่าสามารถใช้ชีวิตอยู่คนเดียวได้สามารถเลือกทางเดินเองได้” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“พ่อแม่แยกทางกันมาอยู่กับแม่แต่กลับไม่ได้รับการดูแลที่ดีต้องหาเลี้ยงชีพด้วยตนเองไม่จำเป็นต้องพึ่งพ่อแม่ทำให้ขาดความอบอุ่น” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“มาจากครอบครัวที่อบอุ่นแต่จะถูกตีกรอบโดยพ่อแม่ต้องการใช้ชีวิตอย่างอิสระ” (น.ญ.เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“ขาดความอบอุ่นจากครอบครัวตั้งแต่วัยเด็กคิดเสมอว่าต้องอยู่คนเดียวสามารถเลือกทางเดินที่จะใช้ชีวิตตามแต่ใจตัวเองปรารถนา” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“อยู่ร่วมกับพ่อแม่ทำให้รู้สึกอบอุ่นจะมีเวลาว่างทำงานอดิเรกร่วมกับครอบครัวในวันหยุดพ่อแม่ให้อิสระในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“เป็นคนที่ชอบคิดอะไรไปก่อนพ่อแม่รักลูกไม่เท่ากันลักษณะส่วนตัวเป็นคนใจน้อยแต่ที่จริงแล้วพ่อแม่รักลูกเท่ากันเสมอ” (น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“มาจากครอบครัวที่อบอุ่นมีพ่อแม่พี่น้องทุกคนไม่รังเกียจที่เราเป็นผู้เบี่ยงเบนทางเพศ (กระเทย) คอยให้กำลังใจและห่วงใยอยู่เสมอ” (น.ญ. เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“อาศัยอยู่กับครอบครัวแต่ภายในครอบครัวจะมีสักกี่คนที่บุคลิกไม่เหมือนพี่น้องชอบทำอะไรตามใจตนเองไม่อยู่ในกรอบทำอะไรตามที่ตัวเราต้องการ” (น.ญ.เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ลักษณะส่วนตัวไม่ชอบอยู่กับครอบครัวชอบอยู่กับคนเดียวทำอะไรก็ได้ที่เป็นอิสระแต่พื้นฐานมาจากครอบครัวที่อบอุ่น” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

2.2 ปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านการคบเพื่อน พบว่าจากผู้ถูกสัมภาษณ์ 10 คน การคบเพื่อนมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี คือเมื่อตนเองประสบปัญหาครอบครัวก็จะขอคำปรึกษาจากเพื่อน, เพื่อนมักจะเป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ แทน, เมื่อเกิดปัญหาเพื่อนจะให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่, ชอบทำกิจกรรมร่วมกันกับกลุ่มเพื่อนเป็นประจำ, การทำกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน, จะพูดคุยเรื่องส่วนตัวให้เพื่อนฟังเสมอซึ่งการคบเพื่อนถ้าตัวเราเองเลือกที่จะคบเพื่อนถ้าได้เพื่อนดีก็จะไม่นำพาไปกระทำความผิดแต่ในกลุ่มผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศส่วนมากจะได้เพื่อนที่ไม่ดีชักจูงไปในทางที่เสื่อมเสียทำในสิ่งที่ผิดกฎหมาย ผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี รายละเอียดดังข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญต่อไปนี้

“มีเพื่อนอยู่หลายกลุ่มแต่เลือกที่จะคบเพื่อนที่อยู่ในระดับทางสังคมที่ใกล้เคียงกันชอบใช้ชีวิตที่หรูหราสบาย ๆ แต่ถ้าคบเพื่อนในสังคมที่ทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายก็จะทำให้หลงผิดกระทำผิดซ้ำได้” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“เป็นคนที่ชอบเข้าสังคมมีเพื่อนหลายประเภททั้งดีและไม่ดีแต่ก็ไม่ได้โทษเพื่อนเพราะทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ที่ตัวเองทั้งสิ้น” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“เป็นคนที่มีการเป็นของตนเองได้เพื่อนที่ไม่ดีเพื่อนส่วนมากจะเสพและขายยาเสพติด (ยาบ้า ยาไอซ์) ทำให้มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำอีกเพราะเจอแต่เพื่อนกลุ่มเดิม ๆ ” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“เข้ามาเรียนหนังสือในกรุงเทพทำให้เจอเพื่อนหลากหลายทำให้หลุดออกมาจากกรอบที่ครอบครัวเคยตั้งไว้” (น.ญ.เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“มีความรู้สึกว่าโดดเดี่ยว, ขาดความอบอุ่นก็ต้องการเข้าสังคมมาเจอกลุ่มเพื่อนที่ไม่ดีเพราะเพื่อนในกลุ่มสาวประเภทสองมักจะหลงตัวเองกล้าทำในสิ่งต่าง ๆ ไม่สนใจว่าถูกต้องหรือผิดกฎหมาย” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“เป็นคนที่มีปัญหาครอบครัวจะขอคำปรึกษาจากเพื่อนบางครั้งเพื่อนมักเป็นผู้ตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ แทนบางครั้งก็ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ชอบทำกิจกรรมกลุ่มจะทำกิจกรรมร่วมกันเป็นประจำกับเพื่อนทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่ม” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ได้เพื่อนไม่ดีส่วนมากเป็นเพื่อนที่เสพยาเสพติดและจะถูกชักจูงจากเพื่อนกลุ่มนี้ได้ง่าย” (น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ส่วนตัวเป็นคนที่มีเพื่อนมากเจอทั้งเพื่อนดีและไม่ดีเพื่อนที่ดีจะคอยตักเตือนในเรื่องค่าใช้จ่ายอยู่เสมอ, ต้องเก็บเงินออมเพื่อนที่ไม่ดีก็ชักชวนให้หลงผิดทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายและใช้จ่ายเงินอย่างสุรุ่ยสุร่าย” (น.ญ.เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“เป็นคนที่ชอบคบหาสมาคมกับเพื่อน ๆ เพื่อนในกลุ่มมีทั้งเพื่อนที่ดีและไม่ดีการคบเพื่อนมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเป็นอย่างมากเพราะทำให้กล้าทำในสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะถูกหรือผิดเพื่อแสดงความเป็นผู้นำให้เพื่อน ๆ เห็น” น.ญ.เอ (นามสมมติ, สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“เป็นคนที่ชอบใช้ชีวิตแบบโคดเดี่ยวได้เพื่อนที่ไม่ดีไม่มีความจริงใจ, เห็นแก่ตัว, ใสร้ายป้ายสี” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

2.3 ปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ทางด้านเศรษฐกิจจากผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ผู้ถูกสัมภาษณ์ 10 คน ทางด้านเศรษฐกิจมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งจะสอดคล้องกับรายได้, การประกอบอาชีพ, ระดับการศึกษาโดยกล่าวได้โดยก่อนต้องโทษมีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย, รายได้ที่ได้มาไม่สามารถเลี้ยงครอบครัวตนเองคนใกล้ชิดได้, ต้องหาอาชีพเสริมทำซึ่งให้ได้มาซึ่งเงินครั้งละมาก ๆ ทุกคนคงคิดเหมือนกันว่าไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศก็ต้องการเงินมาดำรงชีวิตและที่สำคัญที่สุดไม่มีเงินที่เพียงพอสำหรับการเก็บออมเศรษฐกิจฝืดเคืองซึ่งปัจจัยดังกล่าวทำให้หลงผิดทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายซึ่งให้ได้มาคือ เงินและมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรีรายละเอียดข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต่อไปนี้

“ถ้าเศรษฐกิจฝืดเคืองของแพงเงินเดือนไม่พอใช้ก็ต้องหลงผิดกระทำสิ่งที่ผิดกฎหมาย” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“จบการศึกษาระดับต่ำหางานทำยากรายได้ที่หามาไม่เพียงพอทำให้คิดหาทางออกทางลัดโดยการขายยาเสพติดให้กับเพื่อนสนิท” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ทำงานกลางคืนมีรายได้สูงเศรษฐกิจดีไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำไม่ได้ทำให้เราจนอยู่ที่ตัวเราในการจัดการเรื่องใช้เงิน” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“รายได้ที่ได้มาไม่เพียงพอนำไปใช้จ่ายต่าง ๆ และเป็นช่วงที่เศรษฐกิจฝืดเคืองอะไรก็แพงไปหมดต้องหาอาชีพเสริมทำบางครั้งต้องไปนอนกับลูกค้าเมื่อลูกค้าหลับก็ฉวยโอกาสลักทรัพย์แต่ก็ทราบว่าเป็นสิ่งที่ผิดแต่ทำไปก็แล้วยังมีความต้องการเงิน” (น.ญ.เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“อยู่ในช่วงเศรษฐกิจที่ฝืดเคืองมีรายได้เพียงพอกับรายจ่ายมีเงินออมจึงไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“ก่อนต้องโทษมีรายได้ที่เพียงพอหากรายได้ไม่เพียงพอจะหาอาชีพเสริมทำบางครั้งเงินออมก็ไม่มีหาวิธีการต่าง ๆ ซึ่งให้ได้เงินมา” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ถ้ามีงานทำก็มีรายได้ที่จะใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแต่ถ้าเศรษฐกิจฝืดเคืองก็จะทำให้หลงผิดคิดจะรวยทางลัดเพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งเงินเป็นค่าใช้จ่าย” (น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“เงินเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการดำรงชีวิตถ้าเศรษฐกิจไม่ดีฝืดเคืองคงจะหลงผิดและถ้ารู้จักเก็บเงินตอนที่ทำงานก็จะมีเงินเก็บออมเพราะงานที่ทำมีรายได้สูงอยู่แล้ว” (น.ญ.เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“ทำงานที่มีรายได้ต่ำเพราะระดับการศึกษาที่จบต่ำแต่เศรษฐกิจฝืดเคืองมากต้องหาเงินมาให้ได้ครั้งละมาก ๆ เพื่อการดำรงชีวิตและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ โดยการหาเงินทางลัด” (น.ญ.เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ยังไม่มียานพาหนะหาเงินวิธีการใดที่มาใช้ในชีวิตประจำวันนอกจากจะถูกเพื่อนชักจูงให้กระทำหรือหลงผิดทำในสิ่งที่ผิดกฎหมาย” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

2.4 ปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านชุมชน/ สังคม พบว่าจากผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ผู้ถูกสัมภาษณ์ 10 คนพบว่า ในปัจจัยสภาพแวดล้อมทาง ด้านชุมชน/สังคมมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรีเพราะพักอาศัยอยู่ในสถานบันเทิงผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่นมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยซึ่งง่ายต่อการกระทำผิด, ชุมชนที่อยู่ขาดการป้องกันและการแก้ไขไม่พอเรื่องยาเสพติดและง่ายต่อการค้า ยาเสพติด, ชุมชนที่อยู่เป็นชุมชนเมืองผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่นทำให้เกิดปัญหาภายในชุมชนได้มากขึ้น เมื่อมีผู้ประสบปัญหาเดือดร้อนคนในชุมชนไม่เข้ามาช่วยกันแก้ไขและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและ

กัน, ขาดการพึ่งพาอาศัยที่ดีเมื่อชุมชนมีความเจริญมากเท่าใดค่าครองชีพจะสูงตามและง่ายต่อการกระทำผิดซ้ำ เช่น ง่ายต่อการกระทำผิดในสิ่งที่ผิดกฎหมาย เช่น การค้ายาเสพติด เป็นต้น รายละเอียดดังข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต่อไปนี้

“อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีผู้คนหนาแน่นในเมืองพัทยาส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติทำให้เจอคนหลายกลุ่มที่ลุ่มหลงในสิ่งที่ผิดกฎหมาย เช่น การเสพยาเสพติดบุคคลทั่วไปประมาณ 65 เปอร์เซ็นต์ ผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ เช่น ทอม กระเทย ดี เกย์ และคนชอบเที่ยวกลางคืน 10 เปอร์เซ็นต์ บุคคลวัยทำงาน 5 เปอร์เซ็นต์ ที่หลงผิดเสพยาเสพติดส่วนกลุ่มเด็กวัยรุ่น 20 เปอร์เซ็นต์ มักทำ ความผิด” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“สังคมที่อยู่เป็นสังคมเมืองมีบุคคลต่างอาชีพหลากหลายเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าบุคคลต่างสัญชาติ ต่างเชื้อชาติ พักอาศัยอยู่มากเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ชุมชนที่เคยอยู่เป็นชุมชนชนบทเป็นแหล่งค้ายาเสพติดและเสพยาเสพติดคงจะหลีกเลี่ยงการกระทำผิดซ้ำยาก” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“พักอาศัยอยู่ในชุมชนเมืองประชากรอาศัยอยู่แน่นไม่มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน หรือเมื่อใครเดือดร้อนคนในชุมชนจะไม่เข้ามาแก้ปัญหาและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน” (น.ญ.เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองมีการตอบรับและอบอุ่นจากกลุ่มเพื่อนที่ไม่ดีจึงมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“แหล่งที่พักอาศัยหรือสถานที่ทำงานเป็นแหล่งบันเทิงเป็นสถานที่ค้าขายยาเสพติดมากมายขาดการป้องกันที่ดีและเกิดปัญหาภายในชุมชนมาก” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“อาศัยอยู่ในชุมชนชนบทมีรายได้ที่ต่ำคนเราทุกคนต้องดิ้นรนเพื่อที่จะหาเงินมาใช้จ่ายมีวิธีการใดที่จะหาเงินมาได้ง่ายนอกจากทำสิ่งที่ผิดกฎหมาย” (น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ชุมชนที่พักอาศัยเป็นชุมชนเมืองในเขตพัทยาผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่นเป็นแหล่งที่ทำให้ผิดกฎหมายได้ง่ายทำให้เกิดปัญหาภายในชุมชนมากขึ้นและขาดการป้องกันที่ดีเพราะสังคมเป็นสังคมที่มีความเจริญแล้ว” (น.ญ. เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“อยู่ในชุมชนเมืองพัทยาเห็นแสงสีเสียงทำให้แปรเปลี่ยนได้ง่ายตามกระแสซึ่งมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ญ.เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“สังคมที่อยู่เป็นย่าน โรงงานอุตสาหกรรมมีผู้คนหลากหลายง่ายต่อการกระทำผิดซ้ำ เพราะมีทั้งคนดีและไม่ดีทุกคนต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของตนเองและครอบครัว”

(น.ญ. อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

2.5 ปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์ทั้ง 10 คน จากผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี การประกอบอาชีพของผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศทุกคนมีงานทำแต่อาชีพส่วนมากจำเป็นต้องอาศัยแรงกายหรือร่างกายในการปฏิบัติงานอย่างยิ่ง, ทำให้เกิดความเครียดสูง, เสี่ยงต่อการเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ผิดกฎหมายรวมถึงสถานที่ทำงานมีโอกาที่จะเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้ง่ายเพราะฉะนั้นจึงคิดว่าการประกอบอาชีพมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำรายละเอียดดังข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต่อไปนี้

“ทำงานเป็นพนักงานขายคิดว่ามีงานทำแต่เป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงรายได้ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับความสามารถของตนเองและคำพูดอาชีพพนักงานขายมีเวลาว่างมากแต่ใช้เวลานั้นไม่เกิดประโยชน์ทำให้มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ทำงานเป็นนางเดินโชว์ในบาร์สาวประเภทสองไม่มีงานทำที่เป็นหลักแหล่งหาเช่ากินค่าบางวันได้ทิปหรือไม่ได้ทำให้หาเงินโดยวิธีทางลัดคือการขายยาเสพติดเป็นการหาเงินที่ง่าย เสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมาย” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“จบการศึกษาที่ทำงานที่ทำงานไม่พ้ออาชีพคนทำงานกลางคืนเป็นงานที่ไม่มั่นคงวันไหนมีเงินก็ไม่ไปทำไม่มีเงินก็ไปทำหลอกเอาเงินจากลูกค้าบ้างซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดอยู่แล้วและไม่มีทางเลือกที่ดี” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“งานที่ทำเป็นงานที่มั่นคงรายได้ต่ำไม่พอใช้สำหรับผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ (กระเทย)” (น.ญ.เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“งานเดินโชว์เป็นงานที่ไม่มั่นคงเมื่ออายุมากขึ้นก็ไม่สามารถที่จะทำงานนี้ได้สำหรับผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ (กระเทย) มีโอกาสหันเหหรือถูกชักจูงทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายได้ง่าย” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“ทำงานขายบริการทางเพศแน่นอนเป็นงานที่ไม่มั่นคงจะต้องใช้ร่างกายในการปฏิบัติงานทำให้เกิดความตึงเครียดและเสี่ยงต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ผิดกฎหมาย” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ทำงานที่ทำถือว่าไม่มั่นคงรายได้ที่ได้มาเพียงพอกับรายจ่ายแต่มีภาระต่าง ๆ ที่ต้องรับผิดชอบมาก” (น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ทำงานขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงรายได้สูงเพียงพอกับการดำรงชีวิตแต่เมื่อหลงผิดหลงระเรีงไม่รู้จักเก็บออมสักวันเมื่อไม่มีเงินก็มีโอกาสเสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมาย” (น.ญ.เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“ทำงานเป็น รปภ. รายได้ที่ได้มาต่ำกว่าครองชีพต่าง ๆ ในสถานะเศรษฐกิจปัจจุบันสูงไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตแต่เป็นงานที่มั่นคง” (น.ญ.เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“งานที่ทำรับจ้างทำไร่นานาเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงมีปัจจัยหลาย ๆ อย่างสภาพภูมิอากาศรายได้ต่ำไม่แน่นอนหาเงินยากต้องคิดหาเงินทางลัดแต่เสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมาย” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

2.6 ปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านการต้องโทษครั้งก่อน พบว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์ทั้ง 10 คน จากผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี การต้องโทษครั้งก่อนไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี เพราะ ขณะต้องโทษได้รับการอบรมและฝึกวิชาชีพได้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ, ได้รับการดูแลด้านสวัสดิการจากเรือนจำอย่างทั่วถึงสภาพแวดล้อมภายในเรือนจำไม่ทำให้ให้อึดอัด, การควบคุมตัวไม่ทำให้หวาดกลัวและการต้องโทษในเรือนจำทำให้ได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้อะไรจากคนรอบข้างที่กระทำการที่ผิดกฎหมายจากเพื่อนที่ต้องโทษด้วยกันจากสภาพบุคคลของผู้ต้องขังแต่ละบุคคลมาจากหลาย ๆ ที่หลาย ๆ ครอบครัวยุคเพราะฉะนั้นทำให้ได้เรียนรู้ในตัวบุคคลมากยิ่งขึ้นจึงไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี รายละเอียดดังข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต่อไปนี้

“การต้องโทษครั้งก่อนมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะง่ายต่อการกระทำผิดซึ่งอยู่ในเรือนจำส่วนมากเจอแต่กลุ่มเพื่อนที่เสพหรือค้าขายด้วยกันหรือเพื่อนที่ทำการที่ผิดกฎหมาย” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“เข้ามาอยู่ในคุกสามารถปรับตัวได้ไม่หวาดกลัวมีเพื่อนเก่า ๆ ที่เป็นสาวประเภทสองและที่สำคัญได้รับความอบอุ่นหรือเป็นจุดเด่นของผู้ต้องขังชายเพราะฉะนั้นการต้องโทษครั้งก่อนไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“การต้องโทษครั้งก่อนไม่มีผลต่อการกระทำผิดเพราะเราเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ (กระเทย) เข้ามาอยู่ในคุกได้เจอผู้ต้องขังชายหลากหลายเหมือนเป็นดาวเลือกผู้ชายได้แถมเจอคนที่รักจริง” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ขณะต้องโทษได้รับการฝึกอบรมและฝึกวิชาชีพได้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถและได้รับการดูแลด้านสวัสดิการได้อย่างทั่วถึงพร้อมกันนี้สภาพแวดล้อมภายในเรือนจำไม่ทำให้

อีต้อใจ, หวาดกลัวได้รู้จักการใช้ชีวิตมากยิ่งขึ้นไม่กล้ากระทำผิดซ้ำอีก” (น.ญ.เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“การต้องโทษครั้งก่อนไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะได้ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมภายในเรือนจำได้แล้ว” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“การถูกควบคุมตัวในเรือนจำทำให้ได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างเช่น ความอดทน ความพยายาม ความประหยัด ได้รับการดูแลด้านสวัสดิการอย่างทั่วถึง” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ไม่สามารถที่จะเลิกอาชีพเก่าได้เพราะไม่รู้จะหางานอะไรทำสังคมคนใกล้ตัวคงให้โอกาสน้อยมาก” (น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“การเข้าอยู่ในเรือนจำทำให้ได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างเช่นในเรือนจำทำให้ได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากเพื่อนที่ต้องโทษในคดีเดียวกันการถูกควบคุมตัวไม่ทำให้หวาดกลัวอยู่ในเรือนจำทำให้ได้เรียนรู้ฝึกวิชาชีพต่าง ๆ ได้” (น.ญ.เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“การต้องโทษครั้งก่อนที่ได้รับถือน้อยและไม่รุนแรงทำให้ไม่กลัวที่จะกลับมาติดคุกซ้ำอีก” (น.ญ.เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“คนเราทำผิดไปแล้วต้องกล้ารับผิดเพราะฉะนั้นการต้องโทษครั้งก่อนจึงไม่มีผลต่อการกระทำผิด” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

3. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

3.1 บุคลิกภาพแบบแสดงออก-อารมณ์อ่อนไหว และบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-อารมณ์อ่อนไหว

ผลการวิจัยในประเด็นนี้พบว่าจากการสัมภาษณ์เชิงลึกปัจจัยสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นปัจจัยด้านบุคลิกภาพแบ่งตัวแปรออกเป็น 4 ด้าน บุคลิกภาพแบบแสดงออก-อารมณ์อ่อนไหว บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-อารมณ์อ่อนไหว พบว่าจากผู้ถูกสัมภาษณ์ 10 คน ของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี มีลักษณะของบุคลิกภาพที่คล้ายคลึงกัน คือ เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ชอบเข้าสังคมชอบทำความรู้จักกับเพื่อนไม่แยกแยะ ความรู้สึกของตนเองกล้าแสดงออก พุดจาโจ่งฉางไม่สนใจกล้านในสิ่งที่ผู้อื่นไม่กล้าช่างพูดชอบความเป็นผู้นำชอบคบหาอารมณ์แจ่มใส มีชีวิตชีวาควบคุมตัวเองไม่ค่อยได้ร่าเริงกระวนกระวายตื่นเต้นง่ายซึ่งบุคลิกภาพดังกล่าวเป็นบุคลิกภาพแบบแสดงออก-อารมณ์อ่อนไหว มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำได้ง่ายรายละเอียดข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และ

3.2 บุคลิกภาพแบบแสดงออก-อารมณ์มั่นคง และบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-อารมณ์มั่นคง ถ้าเป็นบุคลิกภาพแบบแสดงออก-อารมณ์มั่นคง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-อารมณ์มั่นคง คือ เป็นคนที่มีพฤติกรรมรักสงบไว้วางใจได้อารมณ์เย็น สุขุม มีสุขภาพจิตที่ดี ไม่ยึดหยุ่น หนึ่งไม่ชอบ พุดจา อารมณ์มั่นคงหนักแน่น แสดงพฤติกรรมที่เต็มไปด้วยความระมัดระวัง เอาจริงเอาจังเจ้า ระเบียบไม่แสดงอารมณ์ไม่ชอบว่าวามไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งบุคลิกภาพแบบแสดงออก-อารมณ์มั่นคง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-อารมณ์มั่นคง ค่อนข้างมีผลกระทบต่อการทำงานผิดพลาดน้อย รายละเอียดดังข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต่อไปนี้

“เป็นคนที่มีบุคลิกภาพชอบเข้าสังคมว่าเรงคล้อยตามเพื่อนได้ง่ายรักสนุกชอบเข้าสังคมเป็นกลุ่มกับเพื่อน” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“โดยทั่วไปเป็นคนกล้าแสดงออกและเชื่อมั่นในตนเองสูงแต่อารมณ์แปรปรวนบ่อย หงุดหงิดง่าย ขี้โมโห พุดจาโจงจาง ไม่สนใจใคร กล้าทำในสิ่งที่คนอื่นไม่กล้า” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“เป็นคนแสดงออกเพราะเป็นสาวประเภทสองอารมณ์ฉุนเฉียวกระวนกระวาย ตื่นเต้นง่าย แปรเปลี่ยนง่าย ใจเร็วควนได้ หัวันวิตกเป็นคนใจกว้าง” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ชอบเข้าสังคมชอบทำความรู้จักกับเพื่อน ๆ และคนรอบข้างสามารถแยกแยะความรู้สึกต่าง ๆ ออกมาได้” (น.ญ.เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“เป็นคนกล้าแสดงออกค่อนข้างสูงมีความมั่นใจที่จะทำอะไรแต่ลึก ๆ แล้วนั้นเป็นคนอารมณ์อ่อนไหวต้องการความเข้าใจ ขาดความอบอุ่น ต้องการความยอมรับจากสังคม” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“ชอบความเป็นผู้นำซึ่งพูดพร้อมที่จะโต้ตอบ ชอบคบหา มีอารมณ์แจ่มใส มีชีวิตชีวา ชอบคิดชอบทำควบคุมตัวเองได้ในบางครั้ง” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“เป็นคนใจเย็นหนักแน่นเชื่อมั่นในตนเองสูงแต่บางครั้งรู้สึกเก็บกดหาทางออกไปได้” (น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“เป็นคนที่อ่อนไหวง่ายถูกชักจูงได้ง่ายเป็นคนว่าเรงชอบเข้าสังคมชอบร่วมกิจกรรมของกลุ่มหรือสังคมแต่มีการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ได้ง่ายไร้ระวาง กระวนกระวาย ก้าวร้าว โดยสังคมทราบอยู่แล้วที่เราเป็นกระเทยกลายเป็นชายจิตใจเป็นหญิง” (น.ญ.เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“ขอคบหาเพื่อนชอบสนุกแสดงพฤติกรรมที่ไม่ระมัดระวังรำเริงไม่จำเผลอในโลกในแง่ดีแต่ที่จริงเป็นคนอารมณ์อ่อนไหวคิดมากมีความโน้มเอียงเป็นโรคประสาทได้ง่ายชอบทำกิจกรรม” (น.ญ.เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“เป็นคนอารมณ์อ่อนไหวชอบเข้าสังคมชอบร่วมกิจกรรมของกลุ่มเป็นคนสนุกรำเริงแต่ มีการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ได้ง่าย จีระแวง ก้าวร้าว นิสัยโกรธง่าย” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

4. ปัจจัยด้านอื่น ๆ

4.1 การแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี มีบางคนเห็นว่ามีเหมาะสมเพราะช่วยปรับเปลี่ยนแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการกระทำผิดซ้ำและได้รับการแนะนำในการดำเนินชีวิตที่ดีในสังคมรวมถึงเป็นสิ่งที่คอยเตือนสติในการที่คิดกระทำผิดในครั้งต่อไป ปรับเปลี่ยนแนวคิดในการประกอบอาชีพและตระหนักถึงโทษของการกระทำผิดมากขึ้นส่วนบางคนก็คิดว่าไม่เหมาะสมเพราะเป็นการแก้ปัญหาไม่ตรงจุดเนื่องจากปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดซ้ำมีหลายปัจจัยไม่ว่า จะเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบหรือแม้แต่ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจเมื่อพ้นโทษออกไปไม่มีงานทำ ไม่มีงานรองรับวิชาชีพที่ฝึกในเรือนจำไม่สามารถนำไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้เพียงพอรายละเอียดข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลสำคัญต่อไป

“มีความเหมาะสมเพราะเป็นสิ่งที่คอยเตือนสติในการคิดจะทำผิดในครั้งต่อไปปรับเปลี่ยนแนวคิดและแนวทางในการประกอบอาชีพรวมถึงตระหนักโทษของการกระทำผิดมากขึ้น” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“การแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศมีความเหมาะสมเพราะช่วยปรับเปลี่ยนแนวคิดการกระทำผิดซ้ำและได้รับคำแนะนำที่ดีในสังคม” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“มีความเหมาะสม เพราะได้มีการแนะนำการฝึกอาชีพและแนะนำโดยไม่พึ่งกระทำหรือพึ่งกระทำในสิ่งที่ผิดกฎหมาย เช่น การเสพ หรือค้ายาเสพติด การลักทรัพย์ เป็นต้น” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ช่วยฟื้นฟูสภาพจิตใจให้ดีขึ้นมีส่วนช่วยให้ผู้ต้องขังที่เบี่ยงเบนทางเพศมีความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่กระทำ ทำให้ได้คิดก่อนที่จะกระทำผิด” (น.ญ.เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“ให้ความรู้และบอกให้ทราบถึงผลกระทบต่าง ๆ ต่อสังคมและครอบครัวเมื่อเข้าไปกระทำผิด” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“แนะนำแหล่งประกอบอาชีพรวมทั้งฝึกอบรมวิชาชีพที่สามารถนำไปประกอบอาชีพหลังจากการพ้นโทษ” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“มีการฝึกอบรมด้านจิตใจเพื่อปลูกจิตสำนึกให้รู้จักคิดก่อนที่จะกระทำผิดรวมถึงผลกระทำของการตัดสินใจให้เห็นถึงข้อเสียของชีวิต” (น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศได้อย่างแท้จริงและอาจมีสาเหตุและปัจจัยอื่น ๆ ให้กระทำผิดซ้ำอีก” (น.ญ.เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“เป็นการแก้ไขปัญหาที่ไม่ตรงจุดเพราะว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดซ้ำซึ่งมีหลายปัจจัยไม่ว่าจะเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบ ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ” (น.ญ.เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“เมื่อพ้นโทษออกไปไม่มีเงินไม่มีงานรองรับวิชาชีพที่ฝึกภายในเรือนจำไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้เพียงพอ” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

4.2 การประสบปัญหาภายหลังการพ้นโทษในครั้งก่อนส่วนใหญ่ประสบปัญหาในเรื่องของการไม่ได้รับการยอมรับและไว้วางใจจากสังคมและครอบครัวเนื่องจากมีประวัติติดคุกมาก่อนและที่เป็นปัญหาหลักคือเรื่องของการว่างงานการหางานทำยากทำให้ขาดรายได้รายได้ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพจึงเห็นว่าควรจะมีการแก้ปัญหาในเรื่องของการว่างงานของผู้ที่พ้นโทษไปแล้วรายละเอียดดังข้อมูลผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต่อไปนี้

“การขาดความไว้วางใจจากบุคคลในครอบครัวและคนใกล้ชิด” (น.ช.บี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ครอบครัวไม่ค่อยมีเวลาให้แก่งานขาดความอบอุ่นในครอบครัวทำให้หันกลับไปกระทำผิดซ้ำ” (น.ช.ซี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนดูมองว่าเป็นคนไม่ดี” (น.ช.ไอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“สังคมไม่ให้การยอมรับในการกลับเข้าไปทำงานร่วมกับผู้อื่นรวมทั้งการอยู่ร่วมกันในชุมชน” (น.ญ.เอช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“คนในชุมชนที่คุ้นเคยกันดีค่อย ๆ ดึงตัวออกห่างไม่ค่อยให้ความไว้วางใจ” (น.ช.เจ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2556)

“รายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายเนื่องจากวุฒิการศึกษาต่ำ” (น.ญ.จี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“ปัญหาความเครียดเนื่องจากรายได้ที่ได้รับไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย” (น.ญ.ดี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“มีความวิตกกังวลในเรื่องของการยอมรับของสังคมว่าคนอื่นจะรู้ว่าตนเองเคยมีประวัติติดคุกมาก่อนรวมถึงอนาคตจะใช้ชีวิตอย่างไร” (น.ญ.เอฟ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

“สังคมควรจะให้โอกาสผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเมื่อพ้นโทษออกไปแล้วให้มากกว่านี้ถ้าสังคมให้โอกาสดังนั้นจะไม่คิดที่จะกลับมาทำผิดซ้ำอีกอยากใช้ชีวิตเหมือนคนปกติทั่วไป” (น.ญ.เอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2556)

“กิจกรรมด้านธรรมะฝึกสมาธิการออกกำลังกายการเสริมสร้างสุขภาพให้ดี” (น.ญ.อี (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี และเพื่อศึกษาปัจจัยสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกวิเคราะห์เป็นรายด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ และพฤติกรรมที่กระทำผิดซ้ำ วิธีการศึกษาโดยย่อ ผลการศึกษาโดยสรุป อภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะมีรายละเอียดดังนี้

1. พฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี
2. ปัจจัยสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี
 - 2.1 ปัจจัยด้านบุคคลของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี
 - 2.2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี
 - 2.3 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี
 - 2.4 ปัจจัยด้านอื่น ๆ ของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา

สรุปผลการศึกษา

จากผู้ให้ข้อมูลรายละเอียดสำคัญทั้ง 10 คน เป็นผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่ต้องการเงินมาใช้เพื่อการดำรงชีวิตและเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมไปถึงค่าใช้จ่ายในทางที่ผิดกฎหมาย อาทิเช่น การซื้อสารเสพติด เป็นต้น มีรายได้ที่ต่ำ อาชีพที่ไม่มั่นคงให้ผู้ให้ข้อมูลรายละเอียดสำคัญทั้ง 10 คน

1. พฤติกรรมของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี

จากการศึกษาพบว่า คดีที่ทำการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี คือ คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด เป็นการกระทำผิดซ้ำโดยเฉลี่ย 2 ครั้งขึ้นไป ระยะเวลาห่างเฉลี่ยในการกระทำผิดซ้ำ 1-2 ปี และเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมในที่สุด

2. ปัจจัยสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี

2.1 ปัจจัยด้านบุคคล

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านบุคคลที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี

ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ แยกเป็นด้านต่าง ๆ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ การกำหนดโทษ จะมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำส่วนสถานภาพและจำนวนบุตรภาพรวม แทนไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ

2.2 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี

ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ แยกเป็นด้านต่าง ๆ ได้แก่ ครอบครัว การคบเพื่อน เศรษฐกิจ ชุมชน/ สังคม การประกอบอาชีพ มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำส่วนการต้องโทษครั้งก่อน โดยภาพรวมไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ

2.3 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี

ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญแยกเป็นด้านต่าง ๆ ได้แก่ บุคลิกแบบแสดงออก-อารมณ์อ่อนไหว บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-อารมณ์อ่อนไหว มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ ส่วนบุคลิกภาพแบบแสดงออก-อารมณ์มั่นคง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-อารมณ์มั่นคง โดยภาพรวม แทนไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ

2.4 ปัจจัยด้านอื่น ๆ

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดซ้ำมีหลายปัจจัยไม่ว่าจะเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบ ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจเมื่อพ้นโทษออกไปที่เจอปัญหาหลักคือเรื่องของ การว่างงาน การหางานทำยาก (งานทำที่ไม่มั่นคง) ทำให้ขาดรายได้ รายได้ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพรวมถึงปัญหาในเรื่องของการไม่ยอมรับและไว้วางใจจากสังคมและครอบครัวเนื่องจากมีประวัติเคยติดคุกมาก่อนและไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ได้อย่างแท้จริง

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาในเรื่องของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่ามีหลายปัจจัยที่มีและไม่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี อันได้แก่ พฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำ ปัจจัยด้านส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ซึ่งสามารถอภิปรายได้แยกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี

ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า ผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศส่วนมากเป็นผู้ที่เคยต้องโทษมาก่อน มีพฤติกรรมที่กล้าแสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีจิตใจที่โอบอ้อมอารีชอบช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม ชอบใช้ชีวิตโดดเดี่ยว ดังแนวคิดของ Cohen and Orbuch (1988, pp. 61-61 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551, หน้า 233) ที่ว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนหมายถึงพฤติกรรมที่หันเหออกไปจากบรรทัดฐานไม่ว่าจะกระทำโดยคน ๆ เดียวหรือกระทำเป็นกลุ่ม ซึ่งพฤติกรรมต่างบรรทัดฐานควรพิจารณาจากมาตรฐานหรือเกณฑ์ที่นำมาชี้วัด ระดับของการวัดและประเภทของการวัดซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งแยกอภิปรายในแต่ละด้านได้ดังต่อไปนี้

1.1 พฤติกรรมกล้าแสดงออก ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า พฤติกรรมกล้าแสดงออกของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยาเป็นผู้ที่มีลักษณะอารมณ์แจ่มใส มีชีวิตชีวา มีสุขภาพจิตที่ดี พุดจาโจ่งฉ่าง เป็นคนช่างพูด ชอบความเป็นผู้นำซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวง่ายต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศดังกล่าวของ ศรีเรือน แก้วกังวาน (2544, หน้า 320) ให้ความหมายของพฤติกรรมการแสดงออกว่าเป็นการผสมผสานระบบต่าง ๆ ภายในตัวบุคคลที่มองเห็นได้ชัดเจน เช่น การแต่งกาย รูปร่างหน้าตา ลักษณะการพูด ฯลฯ และระบบภายในที่มองเห็นได้ไม่ชัดเจน เช่น ลักษณะอารมณ์ จิตใต้สำนึก วิธีคิด และค่านิยม พฤติกรรมเป็นส่วนที่เป็นโครงสร้าง (Construct) ซึ่งเป็นพฤติกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งสามารถสังเกตได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม แต่ละบุคคลมีพฤติกรรมบางประการค่อนข้างคงรูป เขาจะแสดงพฤติกรรมเฉพาะด้านออกมาในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ความเพ้อฝัน การถือดี ฯลฯ เมื่อเรารู้จักพฤติกรรมเราสามารถอธิบายเข้าใจและทำนายพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

1.2 ความเชื่อมั่น ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยาจังหวัดชลบุรีเพราะ มีลักษณะชอบเข้าสังคม ชอบร่วมกิจกรรมของกลุ่มหรือสังคม ชีระแวง กระวนกระวาย ก้าวร้าว เปลี่ยนแปลงบ่อย ทำตามอารมณ์

หงุดหงิดง่ายหรืออาจจะเรียกว่า มีลักษณะนิสัยโกรธง่าย (Choleric) ดังคำกล่าวของ Murphy and Murphy (1976, อ้างถึงใน สุชา จันท์ธอม, 2540, หน้า 85) ให้ความหมายว่า พฤติกรรมความเชื่อมั่น คือ ความเด่นประจำตัวของบุคคลซึ่งจะบอกความแตกต่างกับบุคคลอื่น ๆ รูปของปริมาณและคุณภาพในลักษณะเด่นนั้น ๆ

1.3 จิตใจโอบอ้อมอารีชอบช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมจิตใจโอบอ้อมอารีชอบช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำได้ง่ายเพราะมีลักษณะพฤติกรรมไม่เข้มงวดกับกฎระเบียบ ชอบคบหา ค่อนข้างเงิบมีความระมัดระวังตัว กระด้าง หงุดหงิดง่ายมักมองโลกในแง่ดี อารมณ์เย็น มีนิสัยวิตกกังวล (Melancholic) ดังคำกล่าวของ สุชา จันท์ธอม (2540, หน้า 84) ให้ความหมายว่าเป็นลักษณะส่วนรวมของพฤติกรรมของบุคคลในด้านชีวิตส่วนตัว ในด้านกิจการงานในสังคมทั่วไป ไม่เจาะจง เกี่ยวกับรูปร่างหรือนิสัยหรือจิตใจ แต่จะเป็นลักษณะเด่น เช่น รูปร่าง การแต่งกาย ความสามารถ จิตใจ ฯลฯ

1.4 การใช้ชีวิตโดดเดี่ยว ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า การมีพฤติกรรม การใช้ชีวิตโดดเดี่ยวจะมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา เพราะมีลักษณะนิสัยชอบคิดมากกว่าทำ มักคิดในสิ่งที่เป็นไปได้ ข่างไตร่ตรอง รักสงบ ควบคุมตัวเองได้ดี อารมณ์เยือกเย็น ไม่ชอบการแสดงออก มีลักษณะนิสัยเฉื่อยชา (Phlegmatic) ดังคำกล่าวของ นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2548, หน้า 62-65) กล่าวว่า พฤติกรรมของผู้กระทำผิดคือการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรม เป็นสิ่งที่น่าสนใจ เนื่องจากวิชาอาชญาวิทยา จะศึกษาถึงสาเหตุการกระทำผิด พฤติกรรมเป็นการกล่าวถึง ความคิด อารมณ์ ทศนคติ และการกระทำ พฤติกรรมมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิด พฤติกรรมที่ไม่สนใจกับอะไรเลย พฤติกรรมของผู้ที่กระทำผิดที่เห็นได้อีกประการหนึ่งคือ ผู้กระทำความผิดจะเฉยเมยไม่สนใจกับสิ่งรอบตัว คนรอบข้าง และแม้แต่คนใกล้ตัว บางครั้งบิดามารดาก็ไม่ใส่ใจ เช่น ไม่รู้วันเกิด ชื่อปู่ย่าตายาย และแม้แต่บ้านเลขที่ที่อยู่ในปัจจุบัน ลักษณะเช่นนี้แสดงว่าผู้กระทำความผิดดัดตั้งคนอื่นออกหมดจะมุ่งมองแต่ตนเองทำอะไรเพื่อตนเอง ไม่นึกถึงคนอื่นคือมีความเห็นแก่ตัวจนไม่มองไปถึงคนอื่น

2. ปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนบุตร การกำหนดโทษพบว่า ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรีมากที่สุด จะเห็นได้ว่าระดับการศึกษาก็เป็นส่วนสำคัญในการหล่อหลอมจิตใจคนให้สำนึกในการกระทำผิดอีกทั้งยังมีโอกาสและช่องทางในการหางานทำได้มากกว่าคนที่มีการศึกษาต่ำ

ประกอบกับเมื่อมีการศึกษาคำแล้วทำให้รายได้และอาชีพที่ใช้ในการประกอบเลี้ยงชีพนั้นยากและได้ผลตอบแทนที่ต่ำไม่เพียงพอต่อการจุนเจือครอบครัว ซึ่งแยกอภิปรายในแต่ละด้านได้ดังต่อไปนี้

2.1.1 ระดับการศึกษา ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า ระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี เพราะการศึกษาคำมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำได้ง่ายดังแนวคิดของ นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2548, หน้า 354-416) ที่กล่าวว่า การศึกษานับว่าเป็นตัวแปรพื้นฐานที่สำคัญอันดับแรกทั้งนี้เพราะความรู้เปรียบเสมือนแสงสว่างที่จะนำทางของมนุษย์ได้ รัฐควรให้ความสำคัญกับการศึกษาด้วยการเพิ่มการศึกษาให้แก่ผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถานทั้งการศึกษาภาคบังคับและการเพิ่มศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน นอกจากนี้ในชุมชนและท้องถิ่นต่าง ๆ ควรเพิ่มการศึกษาให้มากขึ้น

2.1.2 อาชีพ ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่าส่วนใหญ่อาชีพของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรีเป็นอาชีพขายบริการทางเพศซึ่งถือว่าเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงและทำให้หลงผิดทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายต่าง ๆ เช่นการเสพหรือค้ายาเสพติด เป็นต้น ดังนั้นการประกอบอาชีพที่ไม่มั่นคงมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำดังแนวคิด (พรชัย ชันดี และคณะ, 2543, หน้า 47) ที่กล่าวว่า การฝึกอาชีพของผู้ต้องขังให้เกิดประโยชน์แก่กิจการสาธารณะโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดโทษอันเป็นผลตอบแทนที่กระทำความผิดและอบรมขัดเกลาผู้กระทำความผิดให้เป็นพลเมืองดี สามารถช่วยตนเองได้เมื่อพ้นโทษออกไปสู่สังคมในวันข้างหน้า การฝึกวิชาชีพเพื่อมุ่งการประกอบอาชีพนั้นผู้ต้องขังจะถูกฝึกฝนให้รู้จักใช้ความคิด ความประณีต ความละเอียดรอบคอบ รู้จักแก้ไขข้อบกพร่องจากการฝึกงานที่ทำอยู่ประจำทุกวันเป็นการสะสมความรู้ ความคิดเพิ่มพูนทักษะขึ้นและสามารถประกอบอาชีพหารายได้เลี้ยงตนเองได้ภายหลังพ้นโทษ

2.1.3 รายได้ ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่าผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี มีรายได้ที่ค่อนข้างสูงแต่ก็ยังไม่เพียงพอในรายได้ที่ได้มา เพราะมีแรงจูงใจหรือความต้องการภายนอกค่อนข้างสูงกล้าทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการดังกล่าวของ Wallter (1978, p. 18 อ้างถึงใน นุชนาฏ มุกระ, 2554, หน้า 26-27) ที่กล่าวว่า ในเรื่องของที่มาแรงจูงใจซึ่งได้แก่ ความต้องการ แรงขับ สิ่งล่อใจ การตื่นตัว ความคาดหวัง และการตั้งเป้าหมายจะเห็นได้ว่าการที่จะกล่าวอธิบายแต่ละเรื่องแยกจากกันโดยเอกเทศ ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละเรื่องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน ตัวอย่างเช่น ความต้องการทำให้เกิดภาวะขาดสมดุลภายในร่างกายหรือจิตใจ มนุษย์อยู่ในภาวะขาดสมดุลไม่ได้ ต้องหาทางสนองความต้องการเพื่อให้เข้าสู่ภาวะสมดุลส่งผลให้เกิดแรงขับหรือแรงผลักดันพฤติกรรม ทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทางมุ่งไปสู่เป้าหมายเมื่อบรรลุเป้าหมายแล้วแรงผลักดันพฤติกรรมก็ลดลงภาวะสมดุลก็กลับคืนมาอีกครั้ง จากคำอธิบายนี้จะเห็นได้ว่าที่มาของแรงจูงใจหลายเรื่องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพและรายได้

2.2 ปัจจัยสภาพแวดล้อม สามารถอธิบายในแต่ละด้านได้ ดังนี้

2.2.1 ครอบครัวยุคใหม่ ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่าครอบครัวมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีกระบวนการทางสังคม สุดสงวน สุธีสร (2546, หน้า 83-86) ที่กล่าวถึงความสำคัญของบุคคลในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญและมีบทบาทอย่างมากต่อพฤติกรรมของมนุษย์การสื่อสารที่สร้างความเข้าใจภายในครอบครัว การฝึกให้มีวินัยที่ถูกต้องสามารถกำหนดพฤติกรรมของสมาชิกของครอบครัวได้ทั้งสิ้น หากครอบครัวขาดการเอาใจใส่ซึ่งกันและกันและเกิดการทะเลาะเบาะแว้งหรือสมาชิกในภายในครอบครัวประสบปัญหาและไม่ได้ปรึกษาหารือหรือแนวทางการแก้ไขร่วมกันก็ทำให้ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวห่างเหินและทำให้หันไปกระทำสิ่งที่ผิดกฎหมายแทนซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุพัตรา สุภาพ (2523, หน้า 123-126 อ้างถึงใน นุชนาฏ มุกระ, 2554, หน้า 16-17) ที่กล่าวถึงปัญหาทางสังคมที่มีสภาพการครองชีพต่ำและมีสถานภาพเป็นชนกลุ่มน้อยในสังคมและตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญปรากฏว่า 95 เปอร์เซ็นต์ มีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ราบรื่น เช่น บิดา มารดา แยกกันอยู่ หรือหย่าร้างขาดความอบอุ่นเป็นต้น ดังนั้นครอบครัวจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี หากอยู่ในครอบครัวที่มีพื้นฐานที่ดีมีความรักความเข้าใจเมื่อสมาชิกในครอบครัวประสบปัญหา ก็จะร่วมกันแก้ไขและหากเป็นผู้ที่เคยกระทำผิดมาก่อนครอบครัวจะช่วยเหลือดูแลบุคคลในครอบครัวของตนไม่ให้กลับมากระทำผิดซ้ำ

2.2.2 การคบเพื่อน ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่าครอบครัวมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการกระทำผิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดของ นวลจันทร์ ทักษิณชัชกุล (2548, หน้า 62-65) ว่าบุคลิกภาพเป็นการกล่าวถึงความคิดอารมณ์ทัศนคติและการกระทำประเด็นที่ควรศึกษาคือ เราต้องการศึกษาให้เห็นว่าบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดอย่างไรในส่วนของครอบครัวนั้นชอบแสดงออกถึงความ เป็น “ผู้นำ” (Hero) คนที่จะกระทำผิด พฤติกรรมที่ชอบถึงแสดงความเก่งชอบใช้อำนาจ ลักษณะการแสดงออกมีศักดิ์ศรี ชอบมีบริวารให้มายอมรับ ซึ่งการกระทำผิดผู้ที่กระทำผิดมักจะมีความต้องการที่จะได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนทำให้กลุ่มยอมรับตน ทั้งนี้ สุพัตรา สุภาพ (2523, หน้า 123-126 อ้างถึงใน นุชนาฏ มุกระ, 2554, หน้า 16-17) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการกระทำผิดมาจากสาเหตุทางด้านวัฒนธรรมในเรื่องของการยึดถือเป็นพวกเดียวกันหรือให้กลุ่มยอมรับตนซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้ที่กระทำผิดซ้ำที่ว่า การทำกิจกรรมเป็นประจำทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน

2.2.3 เศรษฐกิจ ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยทางด้านเศรษฐกิจนี้ จะศึกษาในเรื่องของรายได้ก่อนต้องโทษของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งส่วนใหญ่แล้วนั้นก่อนต้องโทษมีรายได้ที่ไม่เพียงพอกับรายจ่ายทำให้หวนกลับเข้ามากระทำผิดในคดียาเสพติดในข้อหาทั้งเสพและจำหน่ายซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการกระทำผิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้ที่กระทำผิดของ นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2548, หน้า 62-65) ที่ว่าฐานะทางเศรษฐกิจยากจนหรือรายได้ต่ำว่างงานไม่มีรายได้ รายได้ไม่แน่นอนหรือมีรายได้ต่ำ ครอบครัวยากแค้นภาวะเศรษฐกิจที่ฝืดเคืองที่ขัดสนนับว่าเป็นข้อบกพร่องของครอบครัวที่ไม่สามารถหาสิ่งที่จำเป็นแก่ชีวิตได้ทางออกที่เกิดขึ้นเพื่อการอยู่รอดอาจจะเป็นการกระทำผิดซ้ำได้

2.2.4 ชุมชน/ สังคม ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านชุมชน/ สังคม มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี เมื่อพ้นโทษออกจากเรือนจำกลับเข้าสู่สภาพสังคมหรือชุมชนเดิม ๆ ก็ทำให้หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำได้ง่าย ทั้งนี้ความหนาแน่นของชุมชนที่มีลักษณะของความเป็นชุมชนเมืองก็ทำให้ปฏิสัมพันธ์ของคนในชุมชนห่างเหินขาดการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเมื่อสมาชิกในชุมชนประสบปัญหาที่หันไปทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายมากกว่าที่จะไปประกอบอาชีพที่สุจริตและได้รับการช่วยเหลือจากชุมชนและสังคมรอบข้างอีกทั้งเมื่อพ้นโทษกลับเข้าสู่ชุมชนก็ไม่ได้รับการยอมรับจากคนในชุมชนยังมองว่าเป็นคนจู้จู้จี้จระรังซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีประทับตรา พรชัย ชันตรี และคณะ (2543, หน้า 45) ที่กล่าวว่า การกระทำผิดที่เกิดขึ้นเพราะสังคมเป็นผู้ที่กำหนดหรือเป็นผู้ประทับตรา การประทับตรานั้นจะเกิดขึ้นเมื่อการกระทำผิดครั้งแรกและผู้กระทำผิดได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานอื่น ๆ ในสังคมสถาบันเหล่านี้เป็นผู้กำหนดว่าเขามีพฤติกรรมเป็นอาชญากรดังนั้น การที่สังคมไม่ยอมรับจึงเป็นเหตุผลที่สนับสนุนให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ โดยเฉพาะผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ที่มีปัจจัยชักจูงหลายด้านที่ส่งเสริมให้เกิดการกระทำผิดซึ่งในการแก้ไขปัญหาการป้องกันการกระทำผิดซ้ำจึงควรใช้ภาคสังคมอันได้แก่ บุคคลในชุมชน หน่วยงานในภาครัฐและเอกชน ที่อยู่ในชุมชนได้เข้ามาในชุมชนได้เข้ามาแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

2.2.5 การประกอบอาชีพ ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางด้านประกอบอาชีพมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งการประกอบอาชีพนั้นหมายถึงการประกอบอาชีพครั้งก่อนสุดก่อนต้องโทษส่วนใหญ่การประกอบอาชีพจะประกอบอาชีพขายบริการทางเพศและอาชีพที่ใช้แรงงานคือ การรับจ้างทั่วไปอีกทั้งสถานที่ทำงานทำให้เข้าถึงยาเสพติดและสิ่งที่ผิดกฎหมายได้ง่าย

ซึ่งจากข้อมูลในส่วนของข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำแล้วนั้นกลุ่มตัวอย่างเสนอถึงกันที่มีอาชีพที่ไม่เสี่ยงต่อการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดสิ่งผิดกฎหมาย ซึ่งในบางครั้งการออกไปขายบริการทางเพศหรือรับจ้างการใช้แรงงานสถานที่ประกอบอาชีพเช่น สถานบันเทิงต่าง ๆ ก็ทำให้เข้าถึงยาเสพติดสิ่งผิดกฎหมาย ซึ่งจากแนวคิดทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Different Association Theory) (สุดสงวน สุธีสร, 2546, หน้า 83-86 อ้างถึงใน นุชนาฏ มุกระ, 2554, หน้า 17-27) โดย Sutherland and Cressey (1978) กล่าวถึงพฤติกรรมของการกระทำผิดที่มาจากการเรียนรู้ทางสังคมที่เข้าไปเกี่ยวข้องและมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันซึ่งในครั้งแรกผู้ที่กระทำผิดอาจจะไม่ได้เกิดความต้องการที่จะกระทำผิดแต่เมื่ออยู่ในสถานที่และสังคมที่มีพฤติกรรมการกระทำผิดอาจจะทำให้เข้าไปกระทำผิดไปด้วย

2.2.6 การต้องโทษในครั้งก่อน ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมทางด้าน การต้องโทษในครั้งก่อนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเป็ยเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยมากแล้วนั้นการถูกควบคุมตัวในครั้งก่อนไม่ทำให้รู้สึกหวาดกลัวอีกทั้งการต้องโทษอยู่ในเรือนจำทำให้รู้จักเพื่อนที่ต้องโทษทำให้สิ่งที่ผิดกฎหมายด้วยกัน ซึ่งในบทลงโทษในปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนแนวคิดจากการลงโทษเพื่อข่มขู่ ยับยั้ง มาเป็นการควบคุมเพื่อการแก้ไขและพัฒนาฟื้นฟูพฤติกรรมนิสัยให้กลับตนเป็นคนดีแทนการข่มขู่ ยับยั้งใช้บทลงโทษที่รุนแรงเพราะเป็นการขัดกับแนวคิดในเรื่องมนุษยธรรมและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ นอกจากนี้ยังมีการทำให้ผู้คุมมีจิตใจคุ้นกับความเหี้ยมโหดซึ่งทำให้เป็นผลร้ายมากกว่าผลดีแต่ทั้งนี้เองการแก้ไขฟื้นฟูให้กลับเป็นคนดีนั้น ผู้ที่กระทำผิดซ้ำไม่ได้เกิดความต้องการกระทำของตนเท่าที่ควรเพราะการถูกควบคุมอยู่ในเรือนจำนั้นไม่ทำให้รู้สึกหวาดกลัวแล้วกลับตนเป็นคนดีของสังคมภาครัฐได้นำแนวคิดปรัชญาของการลงโทษมาปรับใช้ให้เหมาะสมต่อพฤติกรรมกระทำผิดเพื่อให้เกิดความหลากหลายจำสำนึกต่อความผิดที่ตนได้กระทำปัญหาของการกระทำผิดซ้ำจะสามารถลดลงไปได้ซึ่งจากแนวคิดของปรัชญาการลงโทษและการฟื้นฟูจะเห็นได้ว่ารัฐบาลก็ได้มีการนำปรัชญาการฟื้นฟูมาใช้แทนการลงโทษแบบดั้งเดิมการนำปรัชญาการลงโทษและการฟื้นฟูมาใช้ในการอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือ นโยบายที่มีต่อปัญหายาเสพติดในกลุ่มผู้เสพยาเสพติดซึ่งได้มีการปรับเปลี่ยนแนวคิดของการเสพยาเสพติดมาเป็นผู้ป่วยไม่ใช่อาชญากรซึ่งจะต้องให้ความสำคัญทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้ป่วยแล้วรัฐบาลจะต้องให้ความสนใจในการแก้ไขปัจจัยภายนอกเช่น สภาพแวดล้อมในชีวิตประจำวันเป็นต้นซึ่งมีความสำคัญไม่ให้ไปกระทำผิดซ้ำอีก

2.3 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่าบุคลิกภาพที่ 4 ด้านไม่ว่าจะเป็นบุคลิกภาพประเภทแสดงออก-อารมณ์อ่อนไหว (Extraversion-Neuroticism) บุคลิกภาพประเภทแสดงออก-อารมณ์มั่นคง (Extraversion-Stability) บุคลิกภาพประเภทเก็บตัว-

อารมณ์อ่อนไหว (Introversion-Neuroticism) บุคลิกภาพประเภทเก็บตัว-อารมณ์มั่นคง (Introversion-Stability) นั้นล้วนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยส่วนใหญ่แล้วผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี จะมีลักษณะพฤติกรรมแบบแสดงออก ส่วนบุคลิกภาพด้านอารมณ์นั้นผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหวมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำซึ่งตามลักษณะนิสัยตามความคิดของ ไอแซกส์ ที่นำเอามิติของการเก็บตัว (Introverted) การแสดงออก (Extraverted) และแนวโน้มโลกประสาท (Neuroticism) ความมั่นคงทางใจ (Stability) (จิราภา เต็งไตรรัตน์, 2543, หน้า 330 อ้างถึงใน นุชนาฏ มุกระ, 2554, หน้า 17-27) แล้วมาแบ่งเป็นชนิดของบุคลิกภาพออกเป็น 4 ประเภท (Park, 1986 อ้างถึงใน จิตภา พวงเพ็ชร, 2541) แบ่งตามชนิดของบุคลิกภาพแล้วพบว่าการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบแสดงออก-อารมณ์อ่อนไหว (Extraversion-Neuroticism) รองลงมาคือ บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-อารมณ์อ่อนไหว (Introversion-Neuroticism) ซึ่งผลตามรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลสำคัญผู้ที่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบแสดงออก และเก็บตัวรวมทั้งบุคลิกภาพด้านอารมณ์อ่อนไหว มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเบี่ยงเบนทางเพศในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังมีความต้องการมีอาชีพที่สุจริต มีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ดังนั้นจึงเสนอให้กระทรวงแรงงานควรจัดสรรงบประมาณในการสร้างงานรองรับผู้ต้องขังที่พ้นโทษออกไปแล้วเพื่อผู้ต้องขังจะได้มีงานอาชีพที่สุจริตและรายได้ที่เพียงพอในการเลี้ยงชีพของตนเองและครอบครัว

1.2 จากการศึกษาพบว่า การแก้ไขป้องกันมิให้ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำหลังจากถูกปล่อยตัวพ้นโทษออกไปควรมีการสร้างอาชีพที่สมัครใจและได้รับการฝึกอบรมจากเรือนจำ ดังนั้นจึงเสนอให้กระทรวงแรงงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำแก่ผู้ต้องขังกู้ยืมเพื่อไปประกอบอาชีพและมีอาชีพที่สุจริตทำหลังจากพ้นโทษออกไป

1.3 จากการศึกษาพบว่า สถานศึกษาหรือสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานมีไม่เพียงพอสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น ดังนั้นจึงเสนอให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทำการจัดสรรงบประมาณในการสร้างสถานศึกษาและพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มบุคลากรให้ความรู้เพิ่มประสบการณ์การทำงานสถานประกอบการหลังจากพ้นโทษออกไปรวมถึงสถาบันการศึกษาควรมีบทบาทให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่ครอบครัวของผู้ต้องขัง

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 จากการศึกษาพบว่า ควรมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นสาธารณะประโยชน์ให้กับผู้ต้องขังหลังจากพ้นโทษเพื่อป้องกันมิให้หลงผิด ดังนั้นจึงเสนอให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้นำท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์พร้อมทั้งแนะแนวทางในการดำเนินชีวิตหลังพ้นโทษออกไป

2.2 จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองหรือบุคคลผู้ใกล้ชิดควรมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเพื่อสร้างความอบอุ่น ความเข้าใจ ให้เกิดขึ้นภายในครอบครัวหรือสังคม ดังนั้นจึงเสนอให้นักสังคมสงเคราะห์ควรไปให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางให้แก่ผู้ปกครองหรือบุคคลใกล้ชิดของผู้ต้องขังในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ต้องขังหลังพ้นโทษ

2.3 จากการศึกษาพบว่า ควรมีการจำกัดขอบเขตการแสดงออกให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมดังนั้นจึงเสนอให้สังคมควรเปิดโอกาสยอมรับการแสดงออกที่เหมาะสมของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเพื่อป้องกันการกระทำผิดไปในทางที่ผิดเสื่อมเสีย

2.4 จากการศึกษาพบว่า ปัญหาการตกงาน การขาดรายได้ที่ไม่เพียงพอหลังจากพ้นโทษออกไปแล้ว ดังนั้นจึงเสนอให้ควรเพิ่มกิจกรรมในเรื่องของการประกอบอาชีพเพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองหลังจากพ้นโทษ

2.5 จากการศึกษาพบว่า การแก้ไขบำบัด พัฒนา พฤตินิสัยของผู้กระทำผิดซ้ำในเรือนจำควรมีความสอดคล้องและเข้มงวดให้มากขึ้น ดังนั้นจึงเสนอให้เพิ่มความมีระเบียบวินัย กฏข้อบังคับ ข้อกฎหมาย มากขึ้นเพราะผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำมีลักษณะพื้นฐานในการรับการแก้ไขที่แตกต่างจากผู้ต้องขังที่เคยต้องโทษครั้งแรก

3. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

3.1 จากการศึกษาพบว่า การเลือกคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำเป็นอย่างมากและส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมในอนาคตได้ ดังนั้นจึงเสนอให้มีการศึกษาในประเด็นอิทธิพลของเพื่อนที่มีต่อพฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง

3.2 จากการศึกษาพบว่า ครอบครัว สังคม หรือบุคคลใกล้ชิดมีอิทธิพลอย่างมากในการสร้างความเข้าใจและยอมรับในเอกลักษณ์ทางเพศเองของผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศดังนั้นจึงเสนอให้มีการศึกษาถึงปัจจัยทางด้านครอบครัว สังคมและบุคคลใกล้ชิดที่มีอิทธิพลต่อความเบี่ยงเบนทางเพศ

3.3 จากการศึกษาพบว่า ครอบครัว ชุมชนและสังคมมีความสำคัญอย่างมากต่อการแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ดังนั้นจึงเสนอให้มีการศึกษาแนวทางในการสร้างการมีส่วนร่วมจากครอบครัว ชุมชนและสังคมในการแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง

บรรณานุกรม

- กรมราชทัณฑ์. (2549). *กลุ่มงานพัฒนาระบบการพัฒนาพฤตินิสัยสำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์*. กรุงเทพฯ: กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม.
- กลุ่มงานพัฒนาระบบด้านทัณฑวิทยา สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์. (2549). *การเฝ้าระวังผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติคมีให้กระทำผิดซ้ำ*. กรุงเทพฯ: กลุ่มงานพัฒนาระบบด้านทัณฑวิทยา สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์.
- กันยา สุวรรณแสง. (2533). *การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว (Personality Development and Adjustment)* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- คณะอนุกรรมการวางแผนความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและสวัสดิการสังคม. (2554). *สาเหตุและปริมาณของการกระทำผิดซ้ำ ปี พ.ศ. 2524*. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน.
- จันทนา เจริญโต. (2540). *ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง คดีอาญาเฉพาะเรือนจำในเขตกรุงเทพมหานคร*. งานวิจัยอบรมหลักสูตรผู้บริหารกระบวนการยุติธรรมระดับสูง, วิทยาลัยการยุติธรรม, กระทรวงยุติธรรม.
- จำเนียร ชุณหโสภาค และอภิรัชศักดิ์ รัชนิวงศ์. (2551). *ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการทำความผิดซ้ำในคดีอาญาเสพติค*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิตภา พวงเพ็ชร. (2541). *บุคลิกภาพของผู้เสพยาบ้าที่มารับการรักษา ณ ศูนย์บำบัดรักษาเสพติคภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์สาทรณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสาทรณสุข, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิราภา เต็งไตรงรัตน์. (2543). *จิตวิทยาทั่วไป* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2551). *สังคมวิทยาอาชญากรรม (Sociology of Crime)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาติชาย ชินคำหาร. (2547). *การบริหารการจัดการศึกษาแบบชั้นเรียนในเรือนจำและทัณฑสถานเขต 3 และเขต 4 ปัญหาเรื่องการศึกษาภายในเรือนจำและทัณฑสถาน มาจากตัวผู้เรียนที่มีจำนวนมากและคดียุ่ระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา*. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฐ จุลสุวรรณ. (2537). *ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพในเรือนจำกลางคลองเปรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น*. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาการศึกษาผู้ใหญ่, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ตรีสุข พลาณกุล. (2545). *การใช้พุทธธรรมในการพัฒนาชีวิต: ศึกษากรณีผู้ฟื้นฟูโศกที่เข้ารับ การอุปสมบท ณ วัดหนองปลิง ตำบล แสลม อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี*.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการศึกษาทางพุทธศาสนา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทินกร เกื้อกุล. (2539). *ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์ต่อการกระทำคามผิดฐาน
ลักทรัพย์ของผู้ต้องขัง: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังชาย ในเรือนจำกลางคลองเปรม*.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชานินทร์ สุนทรสุทธิวัตร. (2539). *ปัจจัยที่เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดซ้ำในคดีอุกฉกรรจ์
: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังในเรือนจำบางขวาง*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์
มหาบัณฑิต, สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- น.ญ.จี (นามสมมติ). (2556, 6-16 สิงหาคม). สัมภาษณ์.
- น.ช.เจ (นามสมมติ). (2556, 6-16 สิงหาคม). สัมภาษณ์.
- น.ช.ซี (นามสมมติ). (2556, 6-16 สิงหาคม). สัมภาษณ์.
- น.ญ.ดี (นามสมมติ). (2556, 6-16 สิงหาคม). สัมภาษณ์.
- น.ช.บี (นามสมมติ). (2556, 6-16 สิงหาคม). สัมภาษณ์.
- น.ญ.อี (นามสมมติ). (2556, 6-16 สิงหาคม). สัมภาษณ์.
- น.ญ.เอ (นามสมมติ). (2556, 6-16 สิงหาคม). สัมภาษณ์.
- น.ญ.เอช (นามสมมติ). (2556, 6-16 สิงหาคม). สัมภาษณ์.
- น.ญ.เอฟ (นามสมมติ). (2556, 6-16 สิงหาคม). สัมภาษณ์.
- น.ช.ไอ (นามสมมติ). (2556, 6-16 สิงหาคม). สัมภาษณ์.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2548). *อาชญากรรม (การป้องกัน: การควบคุม)*. กรุงเทพฯ: พรทิพย์
การพิมพ์.
- นัทธี จิตสว่าง. (2540). *การปฏิบัติต่อผู้ที่กระทำความผิด*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย,
สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- นัทธี จิตสว่าง และ สุนนทิพย์ ใจเหล็ก. (2542). *การกระทำผิดซ้ำผู้ต้องขังคดียาเสพติด*. กรุงเทพฯ:
บพิชการพิมพ์.
- นัยวัฒน์ ณะเดิมจิต. (2533). *การตัดสินใจเลือกเป้าหมายและ โอกาสในการประกอบอาชญากรรม
ของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิมิตร จันทร์จารุ. (2551). *การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง: กรณีศึกษาเรือนจำพิเศษพัทยา
จังหวัดชลบุรี*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- นุชนาฏ มุกระ. (2554). *ปัจจัยที่อิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลาง จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประไพ ชันทองดี. (2549). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำ จังหวัดกาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ประวุฒิ ถาวรศิริ. (2532). *วิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิง*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประหยัด พวงจำปา. (2537). *ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ถูกคุมประพฤติ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2531). *อาชญาวิทยา: สหวิทยาการว่าด้วยปัญหาอาชญากรรม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรชัย ชันดี, ธัชชัย ปิตะนี และอศวิน วัฒนวิบูลย์. (2543). *ทฤษฎีและการวิจัยทางอาชญากรรม*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย.
- พะยาศักดิ์ ธานีรัตน์. (2533). *สภาพปัญหาการนำหลักจิตภาวนาในพุทธศาสนา ไปใช้ในการอบรมเพื่อพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง: ศึกษาเปรียบเทียบกรณีของ เรือนจำกลางคลองเปรม และทัณฑสถานหญิง*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มนตรี บุญนาค. (2542). *วิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำในคดีเสพยาบ้า: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มนตรี รัชศรี. (2553). *การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการศึกษาผู้ใหญ่, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ราชนิ โนรี. (2544). *การศึกษาวิชาชีพของผู้ต้องขังในเรือนจำภาคตะวันออก*. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วินัย สายหงส์. (2538). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพระยะสั้นของครูผู้สอนและผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการศึกษาผู้ใหญ่, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2544). *ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ: รู้เขา รู้เรา*. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.

- สติต วงศ์สวรรค์. (2540). *การพัฒนาบุคลิกภาพ (Personality Development)*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- สมบุญ มาศประมุท. (2547). *ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง: ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางบางขวาง*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมบูรณ์ เตชะวงศ์. (2545). *การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีอาชญากรรม: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารงานยุติธรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สาวตรี ไพฑูรย์. (2533). *ปัจจัยที่นำมาสู่การกระทำผิดซ้ำของสตรี*. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมนุษยวิทยามหาบัณฑิต, สาขาสังคมวิทยา, คณะพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชา จันทร์เอม. (2540). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แพรววิทยา.
- สุดสงวน สุธีสร. (2546). *อาชญาวิทยาและงานสังคมสงเคราะห์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพจน์ สุโรจน์. (2543). *แนวคิดและทฤษฎีการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุพัตรา สุภาพ. (2523). *ปัญหาสังคม*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อานันท์ อาจเลิศ. (2544). *ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง ศึกษาเฉพาะกรณีนักโทษเด็ดขาดชาย เรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร*. สมุทรสาคร: เรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร.
- Ausubel, D. P. (1968). *Educational Psychology: A Cognitive View*. New York: Holt- Rinehart and Winston.
- Cattell , R. B. (1950). *Personality: A Systematic Theoretical and Factual Study*. New York: McGraw-Hill.
- Cohen, J., & Orbuch, T. L. (1988). Multiple regression and correlation analysis. In J. Cohen (Ed.), *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd ed). (pp. 407-465). New Jersey: Lawrence Erlbaum.
- Eysenck, J. J., Arnold, W., & Meili, R. (1972). *Encyclopedia of Psychology*. London: Search Press.
- Lindesmith, A., & Strauss, A., Et Denzin, N. (1977). *Social Psychology*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Murphy, M., & Murphy, D. (1976). Making ethical decision systematically. *Nursing*, 76 (6), 137-147.

Shamansky, S. L., & Clausen, C. L. (1980). Levels of prevention examination of the concept.

Nursing Outlook, 28(2), 104-108.

Sutherland, E. H., & Cressey, D. R. (1978). *Criminology*. New York: J. B. Lippincott.

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์

1. การต้องโทษครั้งสุดท้ายของคุณเกิดขึ้นเมื่อใด เป็นการกระทำความผิดครั้งที่เท่าไร
และเป็นการกระทำความผิดในคดีใด
.....
.....
2. รายละเอียดของกระบวนการกระทำความผิดในการต้องโทษครั้งสุดท้าย (จุดเริ่มต้น,
กระบวนการของการกระทำความผิด, การถูกจับกุมและขั้นตอนในกระบวนการยุติธรรม)
.....
.....
3. ปัจจัยส่วนบุคคลต่อไปนี้ที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของคุณหรือไม่ อย่างไร
 - 3.1 อายุ (ผู้ใหญ่, เด็ก)
 - 3.2 สถานภาพ (โสด, สมรส, หย่าร้าง)
 - 3.3 ระดับการศึกษา (สูง, ต่ำ)
 - 3.4 อาชีพ (อาชีพมั่นคง, อาชีพไม่มั่นคง)
 - 3.5 รายได้ (สูง, ต่ำ)
 - 3.6 จำนวนบุตร (หลายคน, 1-2 คน, ไม่มี)
 - 3.7 กำหนดโทษ (รุนแรง, ไม่รุนแรง)
4. ปัจจัยสภาพแวดล้อมต่อไปนี้ที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของคุณหรือไม่ อย่างไร
 - 4.1 ครอบครัว (อบอุ่น, ไม่อบอุ่น)
 - 4.2 การคบเพื่อน (ดี, ไม่ดี)
 - 4.3 เศรษฐกิจ (ดี, ฝืดเคือง)
 - 4.4 ชุมชน/ สังคม (เมือง, ชนบท)
 - 4.5 การประกอบอาชีพ (มีงานทำ, ไม่มีงานทำ)
 - 4.6 การต้องโทษครั้งก่อน (มี, ไม่มี)
5. บุคลิกภาพส่วนใหญ่ของคุณเป็นแบบใด และบุคลิกภาพดังกล่าวมีผลต่อการกระทำผิด
ของคุณหรือไม่ อย่างไร
 - 5.1 แสดงออก-อารมณ์อ่อนไหว
 - 5.2 แสดงออก-อารมณ์มั่นคง
 - 5.3 เก็บตัว-อารมณ์อ่อนไหว
 - 5.4 เก็บตัว-อารมณ์มั่นคง

กรณีศึกษา น.ช.เจ (นามสมมติ) สัมภาษณ์วันที่ 6 สิงหาคม 2556

ตอบข้อ 1. ข้าพเจ้าต้องโทษครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2553 เป็นครั้งที่ 6 และเป็นคดียาเสพติด

ตอบข้อ 2. รายละเอียดของการต้องโทษครั้งสุดท้าย มีกระบวนการกระทำความผิด ดังนี้ โดยข้าพเจ้าพ้นโทษจากคดีครั้งก่อนได้เพียง 2 วัน ก็ได้กลับไปสู่สังคมวงจรชีวิตเก่า ๆ กับเพื่อน และคนรู้จักเก่า ๆ ที่เคยติดต่อช่วยเหลือในเรื่องการขายยา โดยได้รับการช่วยเหลือเรื่องที่พัก อาหาร เสื้อผ้า เงินทอง ซึ่งข้าพเจ้าไม่มีที่ไป ไม่ได้กลับบ้าน (บิดา, มารดา แยกทางกันตั้งแต่ข้าพเจ้ายังเด็ก) บิดาไม่เคยติดต่อกลับมา ส่วนมารดาไปอยู่ต่างประเทศนานครั้งจะติดต่อ หรือกลับมาเยี่ยม ญาติพี่น้องต่างคนต่างมีชีวิตเป็นของตัวเอง จึงทำให้รู้สึกได้ว่าข้าพเจ้าไม่มีที่พึ่งพาใด ๆ มาตั้งแต่เด็ก แต่ข้าพเจ้าก็สามารถเรียนจบการศึกษาชั้น ปวช. จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี แล้วต้องดิ้นรน ออกมาทำงานหาเลี้ยงตนเองมาโดยตลอด เมื่อวันหนึ่งมีคนหยิบยื่นความช่วยเหลือให้กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงขาดความรู้สึกผิดชอบชั่วดี และไม่คิดจะสนใจว่าสังคม หรือคนที่เค้าช่วยเหลือข้าพเจ้านั้น ต้องการสิ่งใด แม้จะเป็นการก้าวเข้าไปสู่สังคมที่ไม่ดี เป็นสังคมของยาเสพติด-ค้าขายยา แต่ข้าพเจ้าก็ รู้สึกว่าเป็นทางเลือกเดียวที่ข้าพเจ้ามีอยู่จริง ๆ จึงตัดสินใจ หลังจากพ้นโทษกลับไปสู่สังคมนั้น โดยการเริ่มต้นจากการกลับไปเสพยาก่อน แล้วเมื่ออยากอยู่รอดในสังคมและเศรษฐกิจที่เลวร้าย รอบข้าง ต้องการมีรายได้มีเงินหาเลี้ยงชีพตัวเอง จึงเริ่มขอยาจากเอเยนต์ใหญ่เพื่อนำมาจำหน่าย ทั้งยาบ้าและยาไอซ์ โดยการแบ่งขายตามจำนวนการสั่งซื้อของลูกค้าตามที่ต้องการ และก่อนถูก จับกุมนั้น ข้าพเจ้าเหลือยาไอซ์ติดตัวอยู่จำนวน 0.3 กรัม เพื่อเอาไว้เสพ แต่ระหว่างทางกลับที่พัก ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจขอตรวจค้น พบยาดังกล่าวจึงเป็นเหตุให้ข้าพเจ้าถูกจับกุม โดยถูกส่งตัวเข้า เรือนจำ ๗ เป็นจำนวน 7 ฝาก ก็ถูกตัดสินพิพากษาในข้อหาครอบครองยาไอซ์ จำนวน 0.3 กรัม ไว้ ในครอบครอง ให้จำคุก 18 เดือน

ตอบข้อ 3. ปัจจัยที่ทำให้ข้าพเจ้ากระทำความผิดซ้ำ (ข้าพเจ้าเป็นผู้เบี่ยงเบนทางเพศ) ซึ่งเริ่มจากในวัยเด็กนั้น ข้าพเจ้าคิดอยู่เสมอว่า ข้าพเจ้าเป็นเด็กมีปัญหา อาจจะเนื่องมาจาก ความเบี่ยงเบนทางเพศที่ข้าพเจ้าเป็น ประกอบกับขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว จึงรู้สึก ได้ว่า ตัวข้าพเจ้ามีสังคมที่แคบกว่าคนอื่น ๆ ขาดการยอมรับ, กดดัน และขาดความเข้าใจจากคน รอบข้าง จึงโหยหาที่จะได้รับความรักความอบอุ่นจากคนอื่น ๆ อยู่เสมอ แม้การศึกษาที่ข้าพเจ้า ได้รับจะถือได้ว่า มากพอสมควรมีโอกาสที่จะเลือกเดินทางไปทางชีวิตที่ดีและปกติเหมือนคนอื่น ๆ แต่ในจุด ๆ นั้นข้าพเจ้ารู้สึกแคว้งคว้าง ไม่มีใครคอยชี้นำจึงเลือกที่จะเดินเข้ามาสู่สังคมที่เสี่ยง โดยเลือกเดินตามอาชีพสาวประเภท 2 หลาย ๆ คนใฝ่ฝันในการเป็นนักแสดงโชว์คาบาเรต์ในเมือง พัทยาตั้งแต่เรียนจบทันที เพราะรู้สึกได้ว่าเป็นอาชีพที่สนุก ได้แต่งตัวสวย ๆ มีรายได้ที่ดีพอสมควร ได้อยู่กับแสงสี และได้เที่ยวกลางคืนใช้ชีวิตแบบคนกลางคืน และเนื่องจากมันเป็นอาชีพกลางคืน

มีสถานที่ที่แวดล้อมต่อจิตใจ และง่ายต่อการกระทำความคิด เช่น ตามสถานบันเทิงรื่นรมย์ต่าง ๆ ทั้งทะเล, บาร์, แหล่งมั่วสุม และผู้คนรอบตัวที่สามารถชักจูงข้าพเจ้าไปในทางที่ไม่ดี ที่แย่ที่สุดแล้ว ข้าพเจ้าก็เริ่มคบหาเพื่อนที่เสพยา, ัฒยา และพาให้วงจรชีวิตเริ่มเปลี่ยนไปในทางที่เลวร้ายลง และจากการเริ่มติดยานี้ ก็เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ตัวเองจมดิ่ง สู่สภาพแวดล้อมที่ไม่ดีมาโดยตลอด เพื่อคิดว่าเป็นหนทางที่ทำให้ข้าพเจ้ามีเพื่อน มีความสุข มีความอบอุ่น และมีรายได้เยอะกว่าการทำงานสุจริต

ตอบข้อ 4. ปัจจัยสภาพแวดล้อมนั้น มีผลต่อการกระทำความคิดซ้ำของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก เริ่มต้นตั้งแต่จากครอบครัวที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะไม่อบอุ่นมาตั้งแต่เด็ก คิดว่าตัวข้าพเจ้าต้องอยู่คนเดียว สามารถเลือกทางเดินที่จะมีชีวิตอย่างไรก็ได้ตามแต่ใจตัวเองปรารถนา ไม่มีห่วงใด ๆ ให้ต้องคิดถึง ไม่แคร์ว่าชีวิตและอนาคตจะอยู่ไปเพื่อใคร นอกจากอยู่เพื่อตัวเอง เมื่อข้าพเจ้าเดินเข้าไปสู่สภาพแวดล้อมที่ไม่ดี แต่กลับรู้สึกว่าตัวเองไม่โดดเดี่ยว มีความอบอุ่น ก็จะมองข้ามความดีหรือไม่ดีออกไป และเริ่มที่จะไม่กลัวที่จะกระทำความคิดซ้ำอีก เพราะคิดอยู่เสมอว่าตนไม่มีโอกาสไม่มีทางเลือกอื่นใดอีกแล้ว สังคมเดียวที่ยอมรับข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้าพ้นโทษ ก็คือสังคมเก่า ๆ ทั้งนั้น เพราะเมื่อข้าพเจ้าหรืออีกหลาย ๆ คนพ้นโทษไปแล้ว ถ้ามีบ้าน มีครอบครัวให้คิดถึง หรือกลับไปก็ยังมีโอกาสที่ดีที่จะเริ่มต้นชีวิตใหม่ แต่สำหรับข้าพเจ้าแล้ว เหมือนข้าพเจ้าต้องเริ่มต้นจากการติดลบด้วยศูนย์ ไม่มีเงิน ไม่มีบ้านให้กลับ ไม่มีพี่น้อง, พ่อแม่หรือใคร ๆ ฉะนั้นการกลับเข้าไปสู่สังคมเก่า ๆ จึงเป็นทางเลือกเดียวที่ข้าพเจ้ามี เพราะที่นั่นมีทุกอย่างต้อนรับและโอบอุ้มข้าพเจ้า ฉะนั้นครอบครัวที่ดีเพื่อนที่ดี เศรษฐกิจที่ไม่บีบรัด การต้อนรับที่อบอุ่นจากสังคม หรือชุมชน และโอกาสในการประกอบอาชีพเป็นปัจจัยสำคัญมากที่สุด ถ้าหากข้าพเจ้ามีโอกาสที่ดีกว่านี้ ข้าพเจ้าก็ไม่ต้องการที่จะกลับเข้าไปสู่สังคมที่ไม่ดีเหล่านั้น และไม่อยากจะกระทำความคิดซ้ำ ๆ เช่นนี้อีก

ตอบข้อ 5. บุคลิกภาพของข้าพเจ้านั้น โดยรวมแล้วข้าพเจ้าเป็นคนที่ไม่กล้าแสดงออกค่อนข้างสูงมีความมั่นใจที่จะทำอะไร ๆ แต่ลึก ๆ แล้วนั้น ข้าพเจ้าเป็นคนที่อารมณ์อ่อนไหว ต้องการความเข้าใจ ขาดความอบอุ่น ต้องการการยอมรับจากสังคม และต้องการความจริงใจ เมื่อผิดหวังก็จะรู้สึกเสียใจรุนแรง โทษตัวเอง โทษคนรอบข้าง และชอบประชดชีวิตอยู่บ่อย ๆ ยกตัวอย่างเช่น ข้าพเจ้าเคยผิดหวังจากความรัก จึงคิดฆ่าตัวตายหลาย ๆ ครั้ง ทั้งการกินยา หรือแม้กระทั่งการผูกคอตาย เพื่อเป็นการเรียกร้องความรัก ความสนใจจากคนอื่น แต่ปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกใช้ชีวิตมากขึ้น อาจเนื่องมาจากอายุที่มากขึ้นของข้าพเจ้าได้ผ่านบทเรียนในชีวิตมาจาก จึงหวังไว้และเชื่อว่า ถ้าหากข้าพเจ้าก้าวพ้นออกจากเรือนจำอีกครั้งนั้น และได้รับโอกาสที่ดี มีทางเลือกที่ถูกต้อง ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพของตัวเองให้เข้ากับสังคมที่ดี และคงไม่กลับไปเข้าสู่สภาพแวดล้อมไม่ดีเหมือนเก่าอีกแน่นอน

กรณีศึกษา น.ญ.เอ (นามสมมติ) สัมภาษณ์วันที่ 8 สิงหาคม 2556

ตอบข้อที่ 1. ข้าพเจ้าต้องโทษครั้งแรกครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2556 เป็นครั้งที่ 4

คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด

ตอบข้อที่ 2. จุดเริ่มต้นของกระบวนการกระทำความผิดข้าพเจ้ามีอยู่ว่า ตัวของข้าพเจ้า มีความผิดปกติทางด้านจิตใจคือมีความเบี่ยงเบนทางเพศหรือเรียกสั้น ๆ ว่าทอม ทำตัวเป็นผู้ชาย จิตใจเป็นชายชอบผู้หญิงด้วยกัน อยู่มาวันหนึ่งข้าพเจ้าได้ทำความรู้จักกับผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้า ทั้งชอบ ทั้งรักผู้หญิงคนดังกล่าว เราคบกันได้สักระยะหนึ่งก็ได้เป็นแฟนกัน ข้าพเจ้าเลยคิดว่า จะทำอย่างไรที่จะหาเงินมาได้ง่ายและครั้งละมาก ๆ เพื่อที่จะให้แฟนของข้าพเจ้ามีของใช้เหมือน คู่ทอมดีคู่อื่น ๆ ข้าพเจ้าคิดได้ว่าตอนที่ติดคุกครั้งที่แล้ว ข้าพเจ้ามีเพื่อนที่อยู่ในคุกด้วยกันเลยทำให้ ข้าพเจ้ากลับไปขงงาน (ยาเสพติด) เพื่อนหญิงที่รู้จักกันในคุกมาทำ ซึ่งตอนนั้นข้าพเจ้าก็ยังไม่ มีอาชีพและแล้วเพื่อนก็ให้งานมา (ยาบ้า, ยาไอซ์) และข้าพเจ้าก็รับซื้อเสนอต่าง ๆ ที่เพื่อนในคุกให้มา หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็ได้นำไปจำหน่ายในสถานที่ต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้ารู้จัก โดยข้าพเจ้าได้เรียกเก็บเงิน วันต่อวันรับมาเท่าไรขายไปเท่านั้น และวิ่งเก็บเงินจนได้เงินมาง่ายมีเงินเยอะ จนอยู่มาวันหนึ่งทาง เจ้าหน้าตำรวจ ได้ล่อซื้อยาจากคนที่ซื้อยาจากข้าพเจ้าไป และทางผู้รับยาจากข้าพเจ้าได้แจ้งว่า รับยามาจากข้าพเจ้าทางตำรวจก็ได้หลอกล่อซื้อจากข้าพเจ้าจนข้าพเจ้าได้ถูกจับพร้อมของกลาง ยาบ้า 24 เม็ด ยาไอซ์ 0.4 กรัม ข้าพเจ้าได้อยู่ที่สถานีตำรวจเป็นเวลา 2 วัน หลังจากนั้นได้ถูกส่งตัว มายังศาล และได้เข้ามาอยู่ที่เรือนจำ (เป็นเวลา 7 ฝาก 84 วัน) และส่งศาลพิจารณา โทษของข้าพเจ้า จำคุก 5 ปี

ตอบข้อที่ 3. การกระทำผิดซ้ำทางด้านบุคคลมีผลต่อการกระทำผิดของข้าพเจ้าใน ช่วงนั้น ข้าพเจ้าอายุ 38 ปี ก็ถือว่าอยู่ในวัยผู้ใหญ่ แต่การที่เราจะกระทำโดยวิธีการใด ๆ ที่จะได้เงิน มาครั้งละมาก ๆ ทำให้หลงผิด แต่บางครั้งข้าพเจ้าก็คิดว่าอายุเป็นเพียงแค่ตัวเลขแต่มันอยู่ที่การ กระทำ ส่วนคนที่เป็ทอมแบบข้าพเจ้าเป็น โสดแน่นอน เพราะชอบผู้หญิงด้วยกันเราจะทำอย่างไรก็ได้ที่จะทำให้แฟนของเราเหมือนคู่ที่เป็นทอมดี มีของใช้อยากได้อะไรเราจะให้ตัวข้าพเจ้าเองจบ การศึกษาแค่ ประถมศึกษาปีที่ 6 ก็ถือว่าต่ำมากหางานทำยากเลือกงานไม่ได้ ส่วนมากในเมืองพัทยา การรับคนเข้าทำงานอย่างน้อยต้องใช้เวลามัธยมศึกษาปีที่ 3 ถ้าอย่างข้าพเจ้าจะหางานอะไรทำก็เลือก งานไม่ได้ เพราะวุฒิการศึกษาต่ำทำให้ข้าพเจ้าไปสมัครงานทำเป็น รมภ. และถูกส่งไปประจำที่ ห้างสรรพสินค้า ข้าพเจ้าได้รับเงินเดือน 6,000 บาท แต่จะมีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ถูกหักทำให้เงินเดือน ที่ได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตของข้าพเจ้า และแฟนของข้าพเจ้า ตัวข้าพเจ้าเองเป็นผู้เบี่ยงเบน ทางเพศอยู่แล้วในเรื่องของการคิดที่จะมีบุตรไม่มีแน่นอน เพราะเราหันเหมาชอบผู้หญิงด้วยกัน อยู่แล้ว ถ้าพูดถึงการกำหนดโทษมาอยู่ในเรือนจำมีการแบ่งชั้นของนักโทษอยู่ เช่น นักโทษชั้นกลาง

นักโทษชั้นดี นักโทษชั้นดีมาก นักโทษชั้นเยี่ยม ตามที่เขากำหนดแต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็อยู่ที่ตัวเราว่า จะประพฤติตัวอย่างไร ที่จะหลุดหรือพ้นโทษออกจากเรือนจำให้ไวที่สุด

ตอบข้อที่ 4. สำหรับตัวข้าพเจ้าเองในตอนเด็กก็อยู่กับครอบครัว แต่ในครอบครัวจะต้อง มีสักหนึ่ง หรือสองคนที่ชอบแหวกแนวออกมาอย่างเช่นตัวข้าพเจ้า ที่ชอบทำอะไรตามใจตนเอง ไม่อยู่ในกรอบทำอะไรก็ตามที่ตัวเราต้องการส่วนตัวแล้วข้าพเจ้าเป็นคนที่ชอบคบหาสมาคมกับ เพื่อน ๆ เพื่อนในกลุ่มของข้าพเจ้ามีทั้งเพื่อนดีและเพื่อนไม่ดี การคบเพื่อนนี้มีผลต่อการกระทำผิด ซ้ำอย่างมากเพราะทำให้เรากล้าทำในสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะสิ่งนั้นจะถูกหรือผิดแสดงความเป็นผู้นำ ให้เพื่อน ๆ เห็นอย่างทีกล่าวก่อนแล้ว ว่าการประกอบอาชีพของข้าพเจ้าเป็นได้แค่ รมก. จะเอาเงินมาจากที่ไหน ถ้าไม่หาวิธีการอื่น ๆ จะได้เงินมาครั้งละมาก ๆ เพื่อดำรงชีวิตและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของตัวข้าพเจ้าและแฟน ค่าครองชีพต่าง ๆ ในภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันก็สูงส่วนถ้าพูดถึง ด้านสังคมข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตอยู่ในเมืองพัทยา มา โดยตลอดเห็นแสงสีเสียงมันก็ทำให้เราแปรเปลี่ยน ได้ง่ายตามกระแสการต้องโทษครั้งก่อนของข้าพเจ้ามีโทษน้อยแต่ทำให้ไม่กลัวที่จะกลับมาติดคุก ซ้ำอีก

ตอบข้อที่ 5. ตัวข้าพเจ้าเป็นคนที่ชอบเข้าสังคม คบเพื่อน ชอบสนุกสนาน แสดง พฤติกรรมที่ไม่ระมัดระวัง ร่าเริง ไม่จำเจ มองโลกในแง่ดี แต่ที่จริงอารมณ์อ่อนไหว คิดมาก มีความโน้มเอียง เป็นโรคประสาทได้ง่าย ชอบทำกิจกรรม ถ้าข้าพเจ้าไม่มีคู่ ข้าพเจ้าอยู่ได้ โดย ไม่กระทำความผิด แต่เมื่อไรถ้ามีแฟนต้องทำความคิดแน่นอนเพราะต้องการให้แฟนเท่าเทียมกับ ผู้อื่น

กรณีศึกษา น.ญ.อ. (นามสมมติ) สัมภาษณ์วันที่ 8 สิงหาคม 2556

ตอบข้อที่ 1. ข้าพเจ้าต้องโทษครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 25 เมษายน 2555 เป็นโทษครั้งที่ 2 คดีร่วมกันลักทรัพย์

ตอบข้อที่ 2. ก่อนที่ข้าพเจ้าต้องโทษข้าพเจ้าได้ออกจากบ้านและได้มาเช่าห้องพักอาศัย ร่วมกับเพื่อน 3-4 คน ณ เวลานั้น ตัวข้าพเจ้าก็ยังไม่ทำงาน อยู่มาวันหนึ่งเพื่อนที่เช่าห้องพักอยู่ ด้วยกัน ได้ชวนให้ข้าพเจ้าไปสมัครงานและทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ ทำงานสักระยะหนึ่ง จนอยู่มาวันหนึ่งในช่วงกลางคืน ทางเพื่อนของข้าพเจ้ามาขอขยืม รถจักรยานยนต์จากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ให้ขยืมแต่ไม่ทราบว่าเป็นเพื่อนขยืมไปทำอะไรรุ่งเช้า ข้าพเจ้าก็ เปิดดูที่ได้บาะรถ ก็ได้พบทองแดงแต่ไม่ทราบว่าเป็นทองแดงที่เพื่อนของข้าพเจ้าได้ขโมยมา จากบริษัทเมื่อคืน และแล้วทางเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ได้มาตามตัวข้าพเจ้าว่าทางบริษัทแจ้งว่ามี รถจักรยานยนต์ยี่ห้อ ทะเบียนหมายเลข. . . ว่าเมื่อคืนได้เข้ามาขโมยทองแดงของบริษัทและ ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ได้ตรวจค้นรถของข้าพเจ้า และพบของกลางแต่ข้าพเจ้าได้ปฏิเสธว่า

ข้าพเจ้าไม่ได้ทำ ข้าพเจ้าได้ให้เพื่อนยืมรถ แต่ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เชื่อ เพราะมีหลักฐานที่ชัดเจน และได้จับกุมข้าพเจ้านำตัวไปที่สถานีตำรวจ ข้าพเจ้าได้อยู่ที่สถานีตำรวจได้ 2 วัน และหลังจากนั้นก็ได้ออกจากตัวไปยังศาล จากนั้นได้ถูกส่งตัวมายังเรือนจำ อยู่เรือนจำทั้งหมด 4 ฝาก 48 วัน ศาลได้ตัดสินข้าพเจ้าจำคุก 3 ปี (ข้าพเจ้าได้รับสารภาพทุกข้อกล่าวหา)

ตอบข้อที่ 3. ก่อนต้องโทษข้าพเจ้ามีอายุเพียง 22 ปี ยังอยู่ในสถานะวัยรุ่น อยู่ในวัยกึ่งคะนอง ไม่ต้องการอยู่กับครอบครัว ต้องการที่จะหารายได้เพิ่ม และในช่วงนั้นเองข้าพเจ้าก็ยังโตดข้าพเจ้าเป็นผู้เบี่ยงเบนทางเพศหรือทางสังคมเรียกว่า ทอม การศึกษาของข้าพเจ้าก็แค่มัธยมศึกษาปีที่ 6 จะทำงานอะไรก็หายาก รายได้ก็ต่ำ อาชีพที่ทำก็ไม่มั่นคง เพราะข้าพเจ้าได้ช่วยงานที่บ้านทำไร่นาหารายได้เฉลี่ย 5,000-6,000 บาท ทำให้ไม่เพียงพอ กับการใช้จ่ายที่เป็นอยู่ ส่วนการกำหนดโทษข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ เพราะข้าพเจ้าจะไม่ทำอะไรซ้ำอีกกับความผิดที่ทำไป

ตอบข้อที่ 4. ข้าพเจ้าไม่ชอบอยู่กับครอบครัว ชอบอยู่คนเดียว ทำอะไรก็ได้ที่เป็นอิสระ ครอบครัวของข้าพเจ้าเป็นครอบครัวที่อบอุ่น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นการที่ข้าพเจ้าชอบฉายเดี่ยว ทำให้ข้าพเจ้ามีทั้งเพื่อนดีและไม่ดี ถ้าข้าพเจ้าได้เพื่อนดี ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนของข้าพเจ้าไม่ทำกับข้าพเจ้า เช่นนี้ ส่วนถ้าคิดในเรื่องของเศรษฐกิจ และการประกอบอาชีพ ข้าพเจ้าคิดว่ามีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะถ้าข้าพเจ้าไม่มีงานทำข้าพเจ้าจะดำรงชีวิตอย่างไร ค่าครองชีพสูงก็ต้องทำให้ข้าพเจ้าคิดว่าจะทำอย่างไรที่จะหาเงินมาใช้ในการดำรงชีวิต, จะหาโดยวิธีการใดที่หาเงินมาได้ครั้งละเยอะ ๆ ส่วนการต้องโทษถ้าข้าพเจ้าทำผิดซ้ำอีกข้าพเจ้าไม่กลัวความผิดที่ข้าพเจ้าทำ เพราะการทำให้เราต้องกลัวรับผิด

ตอบข้อที่ 5. ส่วนบุคลิกภาพของข้าพเจ้าเป็นแบบแสดงออก อารมณ์อ่อนไหว ชอบเข้าสังคม ชอบร่วมกิจกรรมของกลุ่ม เป็นคนสนุกสนาน ร่าเริง แต่มีการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ได้ง่าย ชีระแวง ก้าวร้าว เปลี่ยนแปลงตามอารมณ์ หรืออาจจะเรียกนิสัยโกร่ง่าย ทำให้ข้าพเจ้า ไม่กลัวต่อการกระทำผิดซ้ำอีก

กรณีศึกษา น.ช.จี (นามสมมติ) สัมภาษณ์วันที่ 8 สิงหาคม 2556

ตอบข้อที่ 1. ข้าพเจ้าต้องโทษครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2554 เป็นครั้งที่ 2 คดียาเสพติด (ยาไอซ์)

ตอบข้อที่ 2. หลังจากที่ข้าพเจ้าพ้นโทษครั้งสุดท้าย ข้าพเจ้าได้มาพักที่จังหวัดชลบุรี ในเมืองพัทยา ได้มาอาศัยอยู่กับเพื่อนคนหนึ่งที่ข้าพเจ้ารู้จัก และในช่วงนั้นข้าพเจ้าได้ออกหางานทำจนได้ไปสมัครงาน เป็นพนักงานเสิร์ฟร้านอาหารแห่งหนึ่งในเมืองพัทยามีรายได้เฉลี่ย ต่อเดือนประมาณ 5,000-6,000 บาท ทำให้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ณ ตอนนั้นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทำงาน

เป็นพนักงานเสิร์ฟได้สักกระยะหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ออกจากงานพอคิงหะวะที่ได้รู้จักกับเพื่อนที่เป็นสาวประเภทสองด้วยกัน ได้ชวนข้าพเจ้าทำงานในบาร์สาวประเภทสอง คือ งานเดินโชว์ให้ลูกค้าชาวต่างชาติดู และคอยดูแลนั่งครึ่งซึ่งตอนนั้นเพื่อนของข้าพเจ้าบอกว่า เป็นรายได้ที่ค่อนข้างสูงและอีกอย่าง คือ นิติบุคคลส่วนตัวของข้าพเจ้าเป็นคนชอบแสงสีเสียงท่องเที่ยวในยามราตรีทำให้ข้าพเจ้าตัดสินใจทำงานในบาร์สาวประเภทสอง รายได้ที่ได้มาก่อนข้างสูงตามที่เพื่อนของข้าพเจ้าได้บอกไว้ เมื่อครั้งแรกหลังจากเลิกงานคืนหนึ่ง เพื่อนของข้าพเจ้าได้ชวนไปเที่ยวผับ ข้าพเจ้าก็ไปด้วยก่อนไปเพื่อนได้ชวนเสพยา ข้าพเจ้าได้ตัดสินใจเสพและได้เสพตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ทำให้ข้าพเจ้ากลัวที่จะทำอะไรก็ได้ไม่กลัวความผิด และแล้ววันที่โชคร้ายได้มาถึงตัวข้าพเจ้า ก่อนที่ข้าพเจ้าจะไปทำงานในวันดังกล่าว ข้าพเจ้าได้เสพยาก่อนไปทำงาน เป็นจังหวะที่ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาตรวจปัสสาวะทำให้ข้าพเจ้าต้องถูกจับตรวจไปด้วย ผลที่ออกมา คือ พบสารเสพติดในตัวข้าพเจ้าพร้อมกันนั้น พบของกลางที่ข้าพเจ้าได้นำมาในร้านแต่ของกลางนั้นเป็นยาไอซ์จำนวนน้อยมากไม่ถึงกรัม ข้าพเจ้าได้ถูกควบคุมตัวไปที่สถานีตำรวจซอย 9 บางละมุง ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งข้อหาข้าพเจ้าพบสารเสพติดในร่างกายและวันต่อมาทางตำรวจได้ส่งเรื่องฟ้องศาล ศาลได้พิจารณาคำคุก 2 ปี 6 เดือน

ตอบข้อที่ 3. การต้องโทษครั้งแรกของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอายุเพียง 22 ย่าง 23 ซึ่งตอนนั้นก็คิดว่ายังวัยรุ่นเฮฮาปาร์ตี้คึกคะนองในช่วงอายุดังกล่าวชอบหาสิ่งใหม่ ๆ ที่แปลก ๆ ส่วนสถานะของข้าพเจ้าก็ยังโสดทำอะไรก็ได้ไม่มีบ่วงชีวิตจะทำอะไรก็ได้ไม่ต้องมีใครมากำหนด ข้าพเจ้าจบการศึกษาแค่มัธยมปีที่ 6 ซึ่งถือว่าต่ำ หางานทำยาก เลือกลงงานไม่ได้ ทำให้ข้าพเจ้าคิดว่าจะหาวิธีการใดที่จะหาเงินมาได้ครั้งละมาก ๆ นอกจากจะทำงานกลางคืน คือ งานเดินโชว์ในบาร์ ซึ่งตอนนั้นงานเดินโชว์ในบาร์สาวประเภทสอง ในเมืองพัทยา รายได้ดีเฉลี่ยต่อเดือน 15,000-20,000 บาท ยังไม่รวมทิป ซึ่งเป็นงานสบาย ๆ สังคมรอบข้าง เพื่อน ๆ กันเงินหาได้ง่ายก็ใช้จ่าย พวกเพื่อน ๆ จึงชวนกันเสพยาพอยาหมดก็ซื้อยามาเสพใหม่ บางครั้งลูกค้าชวนเสพ อาชีพการเดินโชว์เป็นอาชีพที่ไม่มั่นคง แต่หาเงินง่ายเลยทำให้ไม่กลัวที่จะกระทำผิดซ้ำ เราเป็นสาวประเภทสอง แน่แน่นอนอยู่แล้วว่าไม่มีบุตรแน่นอน เพราะร่างกายและจิตใจเราเป็นหญิง การไม่มีบุตรเป็นสิ่งที่ดีที่ไม่ต้องมีภาระดูแลรับผิดชอบ ส่วนการกำหนดโทษข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้ากลัวต่อการกระทำผิดซ้ำ ไม่กล้ากระทำผิดอีก เพราะทำผิดซ้ำบ่อย ๆ ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นสันดานที่แก้ไม่หาย ไม่เกรงกลัวต่อบาป

ตอบข้อที่ 4. ปัจจัยสภาพแวดล้อมนั้น มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก เริ่มตั้งแต่ครอบครัวของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณค่าความอบอุ่นมาตั้งแต่เด็ก ๆ ข้าพเจ้าเป็นลูกคนโต พ่อแม่เอาใจน้อมมากกว่าข้าพเจ้าเลยคิดว่า ข้าพเจ้าสามารถใช้ชีวิตอยู่คนเดียวได้สามารถเลือกทางเดินของตัวเองได้ข้าพเจ้าเป็นคนชอบเข้าสังคมคบเพื่อน ข้าพเจ้ามีเพื่อนหลายประเภทมีเพื่อนทั้งดีและไม่ดี ถ้าได้เพื่อนที่ดีก็นำพาเราไปในทางที่ดี ถ้าได้เพื่อนไม่ดีก็จะชักจูงเราตกนรกทั้งเป็นแต่

ทั้งนี้ทั้งนั้นข้าพเจ้าไม่โทษเพื่อน เพราะทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ที่ตัวของข้าพเจ้าทั้งสิ้น บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกน้อยใจตัวเองที่มีการศึกษาค่าแค่มัธยมศึกษาปีที่ 6 ทำงานทำยากรายได้ที่หามาได้ไม่เพียงพอทำให้คิดหาทางออกทางลัด โดยการขายยาเสพติดให้กับเพื่อนสนิทก่อนเริ่มต้น ส่วนถ้าถามถึงทางด้านสังคมหรือชุมชนมีส่วนในการกระทำผิดซ้ำสังคมที่ข้าพเจ้าอยู่เป็นสังคมเมือง มีบุคคลต่างอาชีพหลากหลายเทคโนโลยีที่ก้าวไหลบุคคลต่างสัญชาติต่างเชื้อชาติพักอาศัยอยู่เยอะ เพราะฉะนั้นมันง่ายต่อการที่จะทำผิดซ้ำส่วนการประกอบอาชีพของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นนางเดินโชว์ถือว่าเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงหาเช้ากินค่ำบางวันได้ทีปมาก บางวันก็ไม่ได้เลยทำให้คิดหาเงินโดยทางลัดอย่างที่กล่าวมาข้างต้น คือ การขายยาเสพติด เพราะเงินที่ได้จากการขายยาเสพติดเป็นเงินที่หาง่ายและได้เสียการต้องโทษครั้งสุดท้าย ไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าเข้ามาอยู่ในคุก ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวได้ไม่กลัวมีเพื่อนเก่า ๆ ที่เป็นสาวประเภทสอง และที่สำคัญข้าพเจ้าเจอผู้ชายที่อยู่ในคุกทำให้ข้าพเจ้าได้รับความอบอุ่น

ตอบข้อที่ 5. บุคลิกภาพของข้าพเจ้านั้น โดยทั่วไปเป็นคนกล้าแสดงออก และเชื่อมั่นในตัวเองสูงแต่อารมณ์แปรปรวนบ่อย หงุดหงิดง่าย ขี้โมโห พุดจาโจ่งจาง ไม่สนใจใครกล้าทำในสิ่งที่คนอื่นไม่กล้า เพราะฉะนั้นอารมณ์ที่อ่อนไหวก็จะถูกชักจูงง่าย ทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำได้ง่ายกว่าอารมณ์ที่มั่นคง แต่ถ้าบุคลิกภาพแบบเก็บตัวอารมณ์อ่อนไหว มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำแน่นอน เพราะทำให้จิตใจ หรือสมองคิดฟุ้งซ่านอยากมีเพื่อนคุยใครพูดจาอะไรมากระทบกระทั่งก็จะคล้อยตาม สุดท้าย ถ้าหากข้าพเจ้าก้าวพ้นออกจากเรือนจำอีกครั้ง และได้รับ โอกาสที่ดีมีทางเลือกที่ถูกต้อง ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพของตัวเองให้เข้ากับสังคมที่ดี และคงไม่กลับไปสู่สภาพแวดล้อมที่ไม่ดีเหมือนเก่าอีกแน่นอน

กรณีศึกษา น.ช.ไอ (นามสมมติ) สัมภาษณ์วันที่ 8 สิงหาคม 2556

ตอบข้อที่ 1. ข้าพเจ้าต้องโทษครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2554 เป็นการต้องโทษครั้งที่ 2 คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด

ตอบข้อที่ 2. รายละเอียดของการต้องโทษครั้งสุดท้าย มีกระบวนการกระทำผิดดังนี้ตัวข้าพเจ้าเองเข้ามาเรียนหนังสือ และได้เช่าห้องพักซึ่งในบริเวณห้องพักของ ข้าพเจ้าจะมีกลุ่มเพื่อน ๆ ที่เสพยาอยู่ ข้าพเจ้าก็คิดที่อยากลองเสพก็เลยไปขอกับเพื่อนของข้าพเจ้าที่รู้จักพอได้เสพทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกตัวเองกล้าในสิ่งที่เรากลัวหรือทำให้เรารำเริงตัว ข้าพเจ้าเป็นสาวประเภทสองอยู่แล้ว แต่ยังไม่ได้แปลงเพศเวลาเสพยา บางครั้งก็ดูแลจะรักสวยรักงามสวย หรือยังเลิซ หรือยังในช่วงที่เป็นนักศึกษาทางบ้านก็ให้เงินมาก็พอมีเงินเงินที่ได้มาก็ซื้อยาเสพครั้งละน้อย ๆ แต่พอเริ่มเสพเข้าเยอะ ๆ ทำให้ไม่อยากไปซื้อบ่อยก็เลยซื้อครั้งละมาก ๆ การซื้อครั้งละมาก ๆ ก็เหมือนกับ การขายยานั่นเอง แต่เราไม่ขายเราซื้อมาเพื่อเสพช่วงปิดเทอม ข้าพเจ้าไม่ได้อยู่หอพักไปอยู่กับแฟน

ต่างจังหวัด ที่ห้องพักก็ให้พี่ชายของข้าพเจ้าอยู่ พี่ชายของข้าพเจ้าก็เสพยาด้วยรวมทั้งพี่ชายของข้าพเจ้าใช้ห้องพักของข้าพเจ้าใช้เป็นที่พักยาม เมื่อเปิดเทอมข้าพเจ้าได้กลับมาเพื่อที่จะไปเรียนพอบอยู่ได้สัก 2-3 วัน ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้มีหมายมาตรวจค้นที่ห้องพักของข้าพเจ้า แต่ตอนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาตรวจค้นทางพี่ชายของข้าพเจ้าไม่ได้อยู่ที่ห้องทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ตรวจค้นและพบยาบ้า 20 เม็ด ในห้องของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าต้องรับผิดไป เพราะข้าพเจ้าเป็นเจ้าของห้อง และหลังจากนั้นทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้พาตัวไปสถานตำรวจ ข้าพเจ้าได้อยู่ที่นั่น 2 วัน จากนั้นทำเรื่องฝากขัง อยู่ในเรือนจำ 72 วัน และถูกส่งไปศาล ศาลพิจารณาโทษจำคุก 2 ปี ปรับ 150,000 บาท แต่ทางญาติของข้าพเจ้าได้ยื่นอุทธรณ์ทางศาลอุทธรณ์กลางตามศาลชั้นต้น

ตอบข้อที่ 3. ปัจจัยส่วนบุคคลที่ทำให้ข้าพเจ้ากระทำผิดซ้ำ (เบี่ยงเบนทางเพศ) ข้าพเจ้าคิดอยู่เสมอว่า ตัวข้าพเจ้าต้องหาเงินตั้งแต่อายุ 19 ปี เป็นค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตัวข้าพเจ้าเองเป็นคนที่มีเพื่อนมาก เพื่อนของข้าพเจ้าแต่ละคน เป็นสาวประเภทสองส่วนมากก็จะเสพยาแต่เพื่อน ๆ ของข้าพเจ้าไม่ได้ชวนข้าพเจ้าแต่ข้าพเจ้ารู้สึกอยากลองเสพยาเองถ้าจะถามว่าสถานภาพของข้าพเจ้า ณ ตอนนั้นก็ยังไม่โตมีผลต่อการกระทำซ้ำที่ต้องการที่จะมีเพื่อน, แฟน, คู่ครอง ถ้ามีคู่ครองเราคงไม่ต้องแสวงหาไม่เจอเพื่อนที่เสพยา อย่างที่กล่าวมาว่าข้าพเจ้าจบการศึกษาแค่ ปวช. 3 การศึกษาในมุมมองของข้าพเจ้ายังคิดว่ายังต่ำถ้าข้าพเจ้าจบการศึกษาที่สูงคงมีเพื่อนที่ดีไม่ชักนำหรือพาให้ข้าพเจ้าหลงผิดอยากลองในสิ่งที่ไม่ดีทั้งนี้ทั้งนั้นนิสัยใจคอแต่ละคน ไม่เหมือนกัน ข้าพเจ้าจบแค่ ปวช. 3 มีอาชีพเดียวที่หารายได้มาเพียงพบกับการดำรงชีวิต คือ อาชีพคนทำงานกลางคืน ข้าพเจ้าทำงานตั้งแต่ 21.00-05.00 น. ทุกวัน รายได้ที่ได้มาก่อข้างสูงจะจับจ่ายใช้สอยอะไรก็ง่ายไปหมด แม้กระทั่งการหลงผิดเสพยาสาวประเภทสองแบบข้าพเจ้าคิดว่า จำนวนบุตรไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะสาวประเภทสองจะมีบุตรได้อย่างไร ได้เงินมาก็ใช้กับแฟนส่วนการกำหนดโทษมีผลแน่นอน เพราะคนที่ยังไม่เคยเข้ามาใช้ชีวิตในคุกคงยากต่อการดำรงชีวิตทำให้กลัวไม่กล้ากระทำความผิดซ้ำอีก

ตอบข้อที่ 4. ปัจจัยสภาพแวดล้อมมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก เพราะข้าพเจ้ามาจากครอบครัวที่ขาดความอบอุ่นพ่อแม่แยกทางกัน ทางคุณแม่ได้นำพาข้าพเจ้ามาจากคุณแม่ โดยบอกคุณแม่ว่าจะเลี้ยงข้าพเจ้าเป็นอย่างดี แต่กลับตรงกันข้ามข้าพเจ้าหาเลี้ยงตัวเองมาโดยตลอด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องพึ่งพ่อแม่ ส่วนเรื่องการคบเพื่อนของข้าพเจ้าคิดว่าสำหรับข้าพเจ้าเองประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ ได้คบเพื่อนที่ไม่ดีเพื่อนส่วนมากเสพยา, ขายยา เลยทำให้มีเปอร์เซ็นต์มากที่จะกระทำผิดซ้ำอีก เพราะเจอแต่เพื่อนเดิม ๆ ส่วนชุมชนที่ข้าพเจ้าเคยอยู่ตอนเด็ก ๆ เป็นชุมชนของการค้า และเสพยาเสพติด เพราะฉะนั้นมันก็คงหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะหันกลับไปเสพยาหรือค้าเพราะเจอแต่คนเดิม ๆ การประกอบอาชีพ ชีวิตของข้าพเจ้าการศึกษาน้อยหางานยากคงไม่พ้นงานกลางคืนซึ่งเป็นงานที่ไม่มั่นคงวันไหนไม่มีเงินก็ไปทำมีเงินก็ไม่ไปทำเงินหามาได้ง่าย

หลอกเอาจากลูกค้าที่มาเที่ยวบ้างซึ่งตรงนี้ทำให้ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเราคิดได้ไม่กล้าทำผิดเราคงตั้งใจเรียนให้จบการศึกษาที่สูง เพื่อที่จะหางานทำให้มั่นคงอย่างที่บอกว่างานกลางคืนมีรายได้สูง เศรษฐกิจไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำไม่ได้ทำให้เราจนอยู่ที่ตัวเรา เพราะถ้าเราเองยังไม่เลิกเสพยาก็ต้องกระทำผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ถ้าจะถามว่าการต้องโทษครั้งก่อนมีผลไหมข้าพเจ้าตอบได้เลยว่า ไม่มีผลต่อข้าพเจ้าอย่างแน่นอน ข้าพเจ้าอยู่ในคุกเจอผู้ชายหลากหลายเหมือนเป็นควาเลือกผู้ชายได้แถมเจอคนที่รักจริง

ตอบข้อที่ 5. บุคลิกภาพของข้าพเจ้านั้น โดยทั่วไป ข้าพเจ้าเป็นคนแสดงออก เพราะเราเป็นสาวประเภทสองอารมณ์ฉุนเฉียว, กระวนกระวาย, ดิ้นเด่นง่าย, เปลี่ยนแปรง่าย, ใจเร็วคว่นได้ บางครั้งหวั่นวิตกเป็นคนใจกว้างน้าคบ ซึ่งอารมณ์ดังกล่าวของข้าพเจ้าจะมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำแน่นอน เพราะยัง ใจข้าพเจ้าไม่ยอมอยู่คนเดียว อยากมีเพื่อนตามเพื่อนเพื่อนซุกซน ยัง ใจก็ขอให้ทำไปก่อนผิดถูกว่ากันทีหลัง จากที่กล่าวมาทั้งหมดคนเราทุกคนเลิกเกิดไม่ได้แต่เลือกที่จะทำความดีได้ เมื่อข้าพเจ้าพ้นโทษออกไปถ้าสังคมให้โอกาสข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกระทำแต่ความดีไม่กล้าที่จะกระทำผิดซ้ำอีก

กรณีศึกษา น.ญ.ติ (นามสมมติ) สัมภาษณ์วันที่ 8 สิงหาคม 2556

ตอบข้อที่ 1. ข้าพเจ้าต้องโทษครั้งหลังสุดเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2555 เป็นครั้งที่ 3
คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด

ตอบข้อที่ 2. รายละเอียดการต้องโทษครั้งหลังสุดมีกระบวนการทำความผิดดังนี้ หลังจากที่ข้าพเจ้าได้พ้นโทษ ข้าพเจ้าได้กลับบ้านต่างจังหวัดไปหาครอบครัว ซึ่งครอบครัวของข้าพเจ้ามีทั้งพ่อแม่พี่และน้องข้าพเจ้าเป็นลูกคนที่ 3 แต่เมื่อกลับไปถึงบ้าน กลับได้รับการต้อนรับจากครอบครัวไม่ดีเลยทำให้ข้าพเจ้าคิดน้อยใจตัวเองอยู่ที่บ้านได้ประมาณ 1 เดือน ข้าพเจ้าก็ได้ออกจากบ้านมาอาศัยอยู่กับเพื่อน ซึ่งเพื่อนของข้าพเจ้าส่วนใหญ่ได้เสพยาทำให้ข้าพเจ้าต้องหันกลับไปสู่อสังคมน่า ๆ อีกครั้ง โดยเริ่มจากการ ขอเพื่อนเสพซึ่งตอนนั้นเอง ตัวข้าพเจ้าก็ยังไม่มียานทำที่เป็นหลักแหล่งขอยาเพื่อนเสพอยู่บ่อย ๆ ก็เกรงใจเพื่อน เพื่อนจึงชักชวนให้ข้าพเจ้านำยาไปขายเงินที่ได้มาก็สามารถเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้ และยังได้มียาเสพด้วยข้าพเจ้าก็ตกลงตามที่เพื่อนเสนอ โดยนำไปขายให้กับเพื่อนเก่า ๆ ที่เสพยา และในสถานที่ขายบริการผู้หญิง เพราะตัวข้าพเจ้าเองเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้ว จนอยู่มาวันหนึ่งมีเพื่อนของข้าพเจ้ามารับยาจากข้าพเจ้าไปขายต่อ ข้าพเจ้าก็ได้ให้ไป และข้าพเจ้าก็ได้เก็บเงินเลยอยู่ได้ไม่ได้ผู้ที่มีรับยาจากข้าพเจ้าถูกตำรวจจับและทำการขัดทอมาขังข้าพเจ้าว่ารับยาจากข้าพเจ้าทำให้ตำรวจทำการล่อซื้อยาจนผลสุดท้ายข้าพเจ้าถูกจับและถูกดำเนินคดีข้าพเจ้าอยู่ที่สถานีตำรวจ 2 วัน จากนั้นทำเรื่องฝากขังที่ศาล และถูกส่งตัวมายัง

เรือนจำถูกฝากขังทั้งหมด 7 ฝาก (84 วัน) หลังจากนั้นถูกส่งตัวไปที่ศาลเพื่อพิจารณาคดี ศาลตัดสินจำคุก 2 ปี 6 เดือน ปรับ 200,000 บาท

ตอบข้อที่ 3. ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของข้าพเจ้าคือ ข้าพเจ้าคิดอยู่เสมอว่าตัวข้าพเจ้าเองเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ (ทอม) ขาดความอบอุ่นที่ดีจากครอบครัวเมื่อข้าพเจ้าได้ทะเลาะเบาะแว้งกับพี่หรือน้องทางพ่อหรือแม่ไม่ให้ความยุติธรรมแก่ข้าพเจ้าในช่วงเวลาดังกล่าว ข้าพเจ้ามีอายุเพียง 28 ปี ในความคิดของข้าพเจ้า คิดว่าอยู่ในวัยผู้ใหญ่ แต่ถึงอายุจะมากหรือน้อยวัยเด็กหรือวัยผู้ใหญ่ถ้าตัวเราเองไม่รู้จักแยกแยะ หรือคิดว่าดีหรือว่าไม่ดีถูกต้องหรือไม่ถูกต้องก็ต้องกระทำผิดซ้ำอีกเรื่อย ๆ การศึกษาอาชีพ และรายได้ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่จบการศึกษาแค่แค่ประถมศึกษาปีที่ 6 หางานทำที่เดียวก็เลิกงานไม่ได้รายได้ที่ได้มาไม่เพียงพอกับรายจ่าย ข้าพเจ้าเคยประกอบอาชีพเป็นเสมียนปั้มน้ำมันรายได้ประมาณ 7,500 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่ต่ำเงินที่หาได้ไม่พอใช้ ในช่วงนั้นข้าพเจ้าได้มีแฟนเป็นผู้หญิงก็คิดว่าจะหาเงินวิธีการใดซึ่งจะได้เงินเพิ่มขึ้นเพียงพอกับค่าใช้จ่าย และให้แฟนของข้าพเจ้ามีของใช้เครื่องประดับเหมือนคู่ทอมดีคู่อื่น ส่วนในเรื่องของสถานะภาพ และจำนวนบุตร ไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของข้าพเจ้า เพราะสังคมของข้าพเจ้ารู้อยู่แล้วว่าข้าพเจ้าเป็นทอม ไม่มีบุตรแน่นอนถ้าข้าพเจ้ายังเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศอยู่การไม่มีบุตรทำให้ไม่ต้องรับผิดชอบอะไรสถานะภาพโสดไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะตัวเองอิสระ, ไม่มีพันธะ, ไม่มีบ่วง การกำหนดโทษจากประสบการณ์ของข้าพเจ้าคิดว่า การกำหนดโทษที่ข้าพเจ้าเคยได้รับเป็นโทษที่รุนแรงแต่ถ้ายังหาทางออกไม่ได้, ไม่มีงานทำ, ไม่มีเงิน คงไม่พ้นที่จะกลับมาค้ายาอีกแน่นอนเพราะเป็นทางออกเดียวที่หาเงินมาได้ง่ายและเพียงพอกับการดำรงชีวิต

ตอบข้อที่ 4. ปัจจัยสภาพแวดล้อมมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของข้าพเจ้าแน่นอน โดยเริ่มต้นจากครอบครัวของข้าพเจ้าจริง ๆ แล้ว ครอบครัวของข้าพเจ้าเป็นครอบครัวที่อบอุ่น แต่โดยทั่วไปนิสัยของข้าพเจ้าชอบคิด ไปเองว่า พ่อแม่รักลูกไม่เท่ากันทำให้ข้าพเจ้าหลงผิดผสมกับนิสัยส่วนตัวที่เป็นคนขี้อายน้อยส่วนการคบเพื่อน เพื่อนส่วนใหญ่ของข้าพเจ้าเป็นเพื่อนที่เสพยาจะว่าเพื่อนไม่ดีก็ไม่ได้ซึ่งขึ้นอยู่กับตัวเราเองว่าจะตาม หรือจะถูกเขาชักจูงคล้อยตาม หรือไม่ถ้าข้าพเจ้าคบเพื่อนดีก็จะนำพาข้าพเจ้าไปในทางที่ดี ถ้าเหมือนทุกวันนี้ข้าพเจ้าคบเพื่อนไม่ดีก็จะชักจูงนำพาข้าพเจ้าไปในทางที่เสื่อมเสียส่วนเศรษฐกิจ และการประกอบอาชีพในความคิดของข้าพเจ้าเป็นสิ่งที่คู่กันอยู่แล้ว เพราะถ้าเรามีงานทำเราก็มีรายได้ที่จะใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเศรษฐกิจถ้าฝืดเคืองก็จะทำให้เราหลงผิดหรือคิดจะรวยทางลัดเพื่อที่จะได้มาซึ่งเงินเป็นค่าใช้จ่ายเช่นค่าเช่าห้อง, ค่าเช่ารถจักรยานยนต์ และอื่น ๆ ชุมชน หรือสังคมข้าพเจ้าอยู่ในชุมชนชนบทมาก่อนก็คิดว่ามีผลต่อการกระทำผิดซ้ำแน่นอน คนเราทุกคนต้องดิ้นรนเพื่อที่จะหาเงินมาใช้จ่ายมีวิธีการใดที่จะหาเงินมาได้ง่ายนอกจากการขายยา เพราะชุมชนชนบทรายได้ที่ได้มาก็ต่ำพออยู่แล้ว ไม่มีวิธีการใดเลยที่หามาได้ครั้งละมาก ๆ นอกจากค้ายาแต่การค้ายาเป็นสิ่งที่ไม่ดีทำลายชีวิตคนหลายคนแต่จะทำ

ยังไม่ได้ คนเราทุกคนต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด ถึงจะถูกจับเราก็ต้องยอมรับผิดกับสิ่งที่เราทำลงไป การถูกจับต้องมีบทลงโทษแน่นอน โทษนั้นมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในตัวข้าพเจ้า เพราะถึงถูกจำคุกไปแล้วก็ไม่สามารถเลิกอาชีพค้ายาได้ เพราะไม่รู้จะหางานอะไรทำสังคม, คนใกล้ชิด คงไม่ให้โอกาสข้าพเจ้า

ตอบข้อที่ 5. บุคลิกภาพ โดยทั่วไปของข้าพเจ้าเป็นคนใจเย็นจิตใจหนักแน่นเชื่อมั่นในตัวเองสูง แต่ก็ยังมีบางครั้งที่รู้สึกตัวเองเป็นคนเก็บกดหาทางออกไม่ได้ เพราะฉะนั้นอารมณ์ของข้าพเจ้าจะมีผลอย่างยิ่งต่อการกระทำผิดซ้ำอย่างมาก ถ้าข้าพเจ้าได้ออกจากเรือนจำแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าไม่หลงผิดกับสิ่งเก่า ๆ เพราะอายุของข้าพเจ้าก็มากขึ้นทุกวัน ความคิดเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นความดีที่ทำอยู่ในเรือนจำคงจะส่งผลกระทบต่อข้าพเจ้าหลังจากพ้นจากขุมมรณนี้

กรณีศึกษา น.ญ.เอช (นามสมมติ) สัมภาษณ์วันที่ 16 สิงหาคม 2556

ตอบข้อที่ 1. การต้องโทษครั้งสุดท้ายของข้าพเจ้า วันที่ 20 กรกฎาคม 2554 เป็นครั้งที่ 2 คดี ชักยอกทรัพย์

ตอบข้อที่ 2. รายละเอียดของการต้องโทษครั้งสุดท้ายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ออกจากบ้านมาตั้งแต่อายุ 19 ปี เข้ามาศึกษาต่อที่กรุงเทพฯ ช่วงแรก ๆ ที่เข้ามาในกรุงเทพฯ ใหม่ ๆ ข้าพเจ้ายังไม่มีเพื่อน หรือรู้จักใครเลยพอข้าพเจ้าได้ศึกษาต่อระดับ ปวส. ที่สถาบันการศึกษาแห่งหนึ่ง ทำให้ข้าพเจ้ารู้จักเพื่อน ๆ มากขึ้น ส่วนตัวข้าพเจ้าเองเป็นคนบุคลิกส่วนตัวที่เข้ากับเพื่อน ๆ ได้ง่าย เป็นคนร่าเริงจากการที่ไม่รู้จักใครเลยก็ทำให้รู้จักเพื่อน ๆ มากขึ้น การรู้จักเพื่อนมากทำให้ข้าพเจ้าได้หลงผิดหลังจากเลิกเรียนทุกวันต้องไปนั่งดื่มกับเพื่อน ๆ ทุกวัน ๆ จนทำให้เงินที่ทางบ้านส่งมาไม่เพียงพอ จนข้าพเจ้าต้องไปหางานพิเศษทำเป็นร้านสะดวกซื้อใกล้ ๆ กับหอพักของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทำงานได้ 2 เดือน ทางผู้จัดการร้านได้จัดให้ ข้าพเจ้าเข้างานตั้งแต่ 23.00-07.00 น. ทุกวันศุกร์และวันเสาร์ จนอยู่มาวันหนึ่ง ข้าพเจ้าได้นำเงินจำนวน 12,000 บาท จากร้านมาใช้ส่วนตัวและหลังจากนั้นวันดังกล่าว ข้าพเจ้าก็ไม่ไปทำงานอีกเลย และข้าพเจ้าเองก็ได้ย้ายหอพัก จนกระทั่งข้าพเจ้าถูกจับได้ที่สถาบันการศึกษาของข้าพเจ้า และถูกดำเนินคดีข้าพเจ้านอนที่สถานีตำรวจ 2 วัน หลังจากนั้นถูกนำตัวส่งมายังศาล และฝากขังที่เรือนจำทั้งหมด 4 ฝาก (48 วัน) และศาลพิจารณาโทษของข้าพเจ้าจำคุก 1 ปี

ตอบข้อที่ 3. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ, การศึกษา, อาชีพและรายได้ มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของข้าพเจ้า ตอนที่ข้าพเจ้าทำความผิดข้าพเจ้ามีอายุเพียง 19 ปี ฟังที่จะบรรลุนิติภาวะไม่ว่าทั้งด้านความคิดประสบการณ์ก็ยังเป็นแนวความคิดแบบเด็ก ๆ ยังต้องขอเงินจากทางบ้านมาใช้ บางเดือน ถ้าข้าพเจ้าไม่เที่ยวเตร่ก็เพียงพอการศึกษาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีโอกาสที่จะศึกษา แต่ตัวข้าพเจ้าไม่ไขว่คว้ามันเอง อยากสนุกอยากมีเพื่อนรักเพื่อนทางบ้านให้มาเรียนก็เรียนไม่จบ จนต้อง

มาถูกจับ การศึกษาของข้าพเจ้าคิดว่าต่ำจะหางานทำที่คึกคัก อาชีพของข้าพเจ้าเป็นได้แค่พนักงานระดับล่าง เช่น พนักงานเสิร์ฟ, พนักงานล้างจาน, พนักงานเช็ดของ ฯลฯ ซึ่งถือว่าเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงรายได้ที่ได้มาก็ค่อนข้างต่ำเพียงเดือนละประมาณ 7,500-8,500 บาท ไม่เพียงพอกับการดำรงชีวิต จะต้องหารายได้เสริมทำแต่จะทำอย่างไรให้ได้มาครั้งละมาก ๆ ส่วนสถานภาพ, จำนวนบุตร ไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำแน่นอน ในแนวความคิดของข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าเป็นผู้เบี่ยงเบนทางเพศ (กระเทย) ต้องการผู้ชายจิตใจเป็นหญิงแน่นอนอยู่แล้ว ว่าต้องเป็น โสด ไม่คิดที่จะกลับไปเป็นผู้ชายดั้งเดิม ข้าพเจ้ารักอิสระทำในสิ่งที่อยากทำคิดอะไรก็ทำไม่แค่อื่อ หรือสังคมตัวเราคือตัวเราผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศอย่างข้าพเจ้าจะมีบุตรได้หรือมดลูกก็ไม่มี การไม่มีลูก คือการไม่มีบ่วงติดตัว, ไม่มีภาระ, ไม่ต้องรับผิดชอบ, ไม่ต้องวิตกกังวล ว่าอนาคตบุตรของเราจะมีความเป็นอยู่อย่างไร การกำหนดโทษ ไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าคิดว่าโทษที่ได้รับไม่รุนแรงสำหรับข้าพเจ้า การใช้ชีวิตในคุกสามารถปรับตัวได้แค่เข้ามารับผิดชอบกับบริเวณเป็นเรื่องสบาย ๆ

ตอบข้อที่ 4. ปัจจัยสภาพแวดล้อมมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องครอบครัว, การคบเพื่อน, เศรษฐกิจ, การประกอบอาชีพ ข้าพเจ้ามาจากครอบครัวที่อบอุ่น ถูกปลูกฝังให้เป็นคนดีมาตั้งแต่เด็ก ตัวข้าพเจ้าเองครั้งเมื่อไปโรงเรียนทางคุณพ่อแม่ไปรับและส่งทุกวันแต่การประพฤติตัวของข้าพเจ้าเหมือนกับตัวเองอยู่ในกรอบที่ทางคุณพ่อแม่ตั้งไว้เลยทำให้ข้าพเจ้าคิดที่จะหนีออกจากกรอบ เลยขอมาเรียนที่กรุงเทพฯ เมื่อมาอยู่กรุงเทพฯ ทำให้เจอกลุ่มเพื่อนหลากหลาย ทำให้หลุดออกจากกรอบ หลังเลิกเรียนจะต้องไปเที่ยวกันทุกวันนั่งดื่มนั่งคุยกันทุกวัน จนทำให้ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจเรียนตื่นเช้าไปเรียนไม่ไหวไปเรียนบ้างหยุดบ้าง ทำให้ผลการเรียนตกทำให้ทุกคนที่บ้านเสียใจ ข้าพเจ้าเลยตัดสินใจไม่เรียนขอหยุดการเรียนไว้ชั่วคราว และออกหางานทำงานที่ทำก็ไม่มียะไรมากมายเป็นแค่พนักงานต้อนรับในร้านอาหารมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 9,000-10,000 บาท แต่สำหรับข้าพเจ้าเองคิดว่าเป็นรายได้ค่อนข้างสูง แต่รายได้ที่ได้มาก็ไม่เพียงพอเพราะข้าพเจ้าเป็นคนรักสวยรักงาม เงินที่ได้มาก็ไปซื้อพวกเครื่องสำอางเครื่องประดับหมด เศรษฐกิจในช่วงนั้นค่อนข้างฝืดเคือง อะไรก็แพงไปหมดเงินที่ได้มาทำให้ ข้าพเจ้าชักหน้าไม่ถึงหลังใช้ไม่ถึงสิ้นเดือน ทำให้ต้องหาอาชีพเสริม บางครั้งก็ต้องไปนอนกับลูกค้าเพื่อให้ได้เงินมา บางครั้งข้าพเจ้าก็ลักทรัพย์จากลูกค้าตอนลูกค้าผลอหลับคิดอยู่เสมอว่า เป็นสิ่งที่ไม่ดีแต่ทำไม่ได้เมื่อเราต้องการ ส่วนด้านชุมชนข้าพเจ้าอยู่ในสังคม หรือชุมชนเมืองคนอาศัยอยู่หนาแน่นที่ชุมชนของข้าพเจ้าไม่มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน หรือเมื่อใครเดือดร้อนคนในชุมชนจะไม่เข้ามาแก้ปัญหาและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ด้านการต้องโทษครั้งก่อนไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของข้าพเจ้า เพราะขณะต้องโทษข้าพเจ้าได้รับการฝึกอบรม และฝึกวิชาชีพได้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ และได้รับการดูแลด้านสวัสดิการจากเรือนจำได้อย่างทั่วถึงพร้อมกันนี้

สภาพแวดล้อมภายในเรือนจำไม่ทำให้ข้าพเจ้าอึดอัดใจ, หวาดกลัว ได้รู้จักการใช้ชีวิตมากยิ่งขึ้นไม่กล้าทำผิดอีก

ตอบข้อที่ 5. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของข้าพเจ้าคือ ข้าพเจ้าเป็นคนเชื่อมั่นในตัวเองสูงชอบเข้าสังคมชอบทำความรู้จักกับเพื่อน ๆ และคนอื่น ๆ ถ้าข้าพเจ้าสามารถแยกแยะความรู้สึกต่าง ๆ ออกมาได้ก็คงที่จะไม่กระทำผิดซ้ำอีก หลังจากที่ข้าพเจ้าได้พ้นโทษ ข้าพเจ้าจะไม่ทำผิดซ้ำอีก เพราะเพียงพอแล้วกับการทำผิดบ่อย ๆ จนไม่อยากให้สังคมประจานไม่อยากจะให้ครอบครัวเสียใจ ข้าพเจ้าคิดเสมอว่า คนเราเลือกเกิดไม่ได้เลือกทำความดีได้ เมื่อพลาดไปแล้วต้องเอาส่วนที่พลาดไปมาแก้ไขเพื่อมิให้เกิดซ้ำอีก

กรณีศึกษา น.ญ.เอฟ (นามสมมติ) สัมภาษณ์วันที่ 8 สิงหาคม 2556

ตอบข้อที่ 1. โทษครั้งสุดท้ายของข้าพเจ้าเมื่อ วันที่ 7 พฤศจิกายน 2555 เป็นครั้งที่ 2
คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด

ตอบข้อที่ 2. รายละเอียดของการต้องโทษครั้งสุดท้ายมีกระบวนการการทำความผิดดังนี้โดยข้าพเจ้าเริ่มต้นจากการเสพยาก่อน แต่ก่อนที่ข้าพเจ้าจะเสพยาตอนนั้นข้าพเจ้าอายุเพียง 17 ปี ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ (กระเทย) ข้าพเจ้าได้ทำศัลยกรรมเปลี่ยนแปลงเพศเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าได้รู้จักเพื่อนกลุ่มเดียวกันได้ชักชวนข้าพเจ้าไปทำงานที่ต่างประเทศเป็นงานขายบริการทางเพศข้าพเจ้าก็ได้ทำงานได้สักระยะหนึ่ง พอมีเงินเก็บก็ได้กลับบ้านและได้มาอยู่ที่เมืองพัทยา ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่รู้จักคนในกลุ่มเดียวกันค่อนข้างมากในเมืองพัทยา เพื่อนจึงชักชวนข้าพเจ้ามาขายบริการทางเพศที่เมืองพัทยารีกครั้ง เพื่อนส่วนใหญ่ในกลุ่มที่ขายบริการทางเพศในเมืองพัทยาได้เสพยาทำให้ข้าพเจ้าได้ขอเพื่อนเสบบ้างโดยเริ่มจากที่ละนิดจนกลายเป็นบ่อยครั้งขึ้น ทำให้ข้าพเจ้าจะต้องเสพอยู่บ่อยครั้งและมากขึ้นงานขายบริการที่ข้าพเจ้าทำส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าชาวต่างชาติที่มาใช้บริการบางครั้งลูกค้าชวนข้าพเจ้าเสบบ้างทำให้ข้าพเจ้าขาดมัน ไม่ได้จากการเสพสุดท้ายข้าพเจ้าจะต้องค้ายาไปด้วย เพราะความที่ไม่ต้องการที่จะไปซื้อบ่อย ๆ ข้าพเจ้าได้ค้ายาให้กับเพื่อนสนิทในกลุ่มเบี่ยงเบนทางเพศเท่านั้นรายได้ที่ได้มาจากการค้ายาข้าพเจ้าก็ได้กลับมาซื้อยาเสพเองบ้างเอามาใช้ส่วนตัวบ้างแต่ทำได้ไม่ไ้ก็ถูกล่อซื้อโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ให้เพื่อนที่เป็นเกย์ทำการล่อซื้อจากข้าพเจ้า จนทำให้ข้าพเจ้าถูกจับกุมดำเนินคดีและทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ถามว่ารับงานจากใครโดยให้ข้าพเจ้าบอก ข้าพเจ้าบอกว่า ไม่ทราบเพราะไม่เคยเห็นหน้าทางเจ้าหน้าที่ตำรวจบอกกับข้าพเจ้าว่าถ้าได้บอกกับคนที่ข้าพเจ้าไปรับยามาจะทำการปล่อยตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ให้การปฏิเสธอีกครั้งว่าไม่เคยเห็นหน้าไม่เคยรู้จักรับมาอีกครั้งหนึ่งและข้าพเจ้าได้นอนที่สถานีตำรวจ 2 วัน และถูกส่งตัวฝากขังทั้งสิ้น 84 วัน และศาลพิจารณาโทษจำคุก 2 ปี 6 เดือน

ตอบข้อที่ 3. ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านอายุ,สถานภาพ,จำนวนบุตร ไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของข้าพเจ้า (เป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ) ตอนที่ข้าพเจ้าทำความผิดข้าพเจ้าอายุเพียง 18 ปี อยู่ในวัยเด็กความคิด,ความอ่านก็ยังไม่ดีทำอะไรไปขาดการไตร่ตรองสนุกสนานตามเพื่อนที่เราโสดมีผลต่อตัวข้าพเจ้าหลาย ๆ อย่างเช่น ทำในสิ่งที่อยากทำ, คิดในสิ่งที่ต้องการ,ไม่ต้องพัวพันวงคนที่ใกล้ตัวคนที่เบี่ยงเบนอย่างข้าพเจ้าถึงจะแปลงเพศแล้วก็ตามไม่สามารถที่จะมีบุตรได้ การไม่มีบุตรทำให้ข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตอย่างอิสระสบายทำอะไรก็ไม่กลัวที่จะต้องตกมาถึงลูก (เวรกรรม) ข้าพเจ้าถือว่าเกิดมาเป็นกระเทยก็ยังไม่คิดตัวเราเป็นอย่างไรทำอะไรก็ไม่อายระดับการศึกษาข้าพเจ้าจบการศึกษาแค่มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในความคิดของข้าพเจ้าถือว่าเป็นระดับการศึกษาที่ต่ำมาก ซึ่งเปรียบเทียบกับปัจจุบันงานที่ดีทำยากถึงหาได้แต่รายได้ที่ได้มาก่อนข้างต่ำไม่เพียงพอกับการเป็นอยู่ในปัจจุบันอาชีพที่ข้าพเจ้าทำงานก็คือ การขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงอยู่แล้วใครบ้างที่จะเอาตัวเองมาขายเพื่อให้มาซึ่งเงินแต่มันเลือกไม่ได้ถามว่าอาชีพขายบริการรายได้ที่ได้มาสูงเฉลี่ยเดือนละ 100,000 บาท เงินที่ได้มาง่าย ๆ ก็ออกไปง่าย ๆ เช่นเดียวกัน เช่นเอาเงินมาซื้อของใช้ซื้อยาบ้างและเครื่องสำอางข้าพเจ้าเป็นกระเทยเป็นที่ทราบอยู่แล้วว่าชอบความสวยงามเฉลี่ยค่าเครื่องสำอางเดือนละ 10,000 บาท การต้องโทษครั้งก่อนไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้าเข้ามาในคุกเจอเพื่อน ๆ ข้าพเจ้าปรับตัวได้ไม่หวาดกลัววิตกกังวลถึงจะกระทำผิดซ้ำ

ตอบข้อที่ 4. ปัจจัยสภาพแวดล้อมข้าพเจ้ามาจากครอบครัวที่พร้อมมีทั้งพ่อแม่พี่น้องทุกคนไม่รังเกียจข้าพเจ้าคอยให้กำลังใจข้าพเจ้าทั้งพ่อและแม่คอยเป็นห่วงข้าพเจ้ากลัวจะโดนผู้ชายหลอกบ้างข้าพเจ้ายัง โศกเศร้าที่ได้ครอบครัวที่อบอุ่นอย่างที่เล่าแล้วว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่มีเพื่อนมาก เพราะเพื่อนในกลุ่มกระเทยมีทั้งคนดีและไม่ดีเพื่อนที่ดีก็จะคอยเตือนข้าพเจ้าเสมอในเรื่องของค่าใช้จ่าย,การเก็บออมเพื่ออนาคตถ้าอายุมากขึ้นจะได้มีเงินใช้เพราะคนอย่างพวกกระเทยอายุมากก็ทำอะไรทำไม่ได้ส่วนเพื่อนอีกกลุ่มที่ไม่ดีก็ได้ชักชวนหลงผิดพากันไปเสพยาที่ยิวซื้อผู้ชายแต่ข้าพเจ้าจะไม่โทษเพื่อน ๆ ทั้งหมดมันอยู่ที่ตัวเราว่าเราจะเลือกเดินทางใดส่วนเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพทุกคนคิดว่าเงินเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการดำรงชีวิตถ้าเศรษฐกิจไม่ดีผิดคือข้าพเจ้าคงไม่หลงผิดรู้จักเก็บเงินเพราะรายได้จากการขายบริการก็เพียงพออยู่แล้วไม่ต้องหาอาชีพเสริมการประกอบอาชีพอาชีพขายบริการเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงในความคิดของข้าพเจ้าการทำงานขายบริการทำให้ข้าพเจ้าเกิดความเครียดค่อนข้างสูงและเป็นอาชีพที่เสี่ยงต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งผิดกฎหมายเช่น ยาเสพติด, การพนัน ชุมชนหรือสังคมข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในเมืองพัทยาแน่นอนผู้คนหนาแน่นเป็นแหล่งค้าขายยาเสพติดได้ง่ายทำให้เกิดปัญหาภายในชุมชนมากขึ้นตามไปด้วยและที่สำคัญขาดการป้องกันปัญหาเรื่องยาเสพติดในชุมชนเพราะเป็นชุมชนที่มีความเจริญแล้ว การต้องโทษไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของข้าพเจ้าเมื่อเราทำผิดเราก็ต้องรับผิดข้าพเจ้าเข้ามาอยู่ใน

เรียนจำทำให้ได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างเช่น ในเรียนจำทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากเพื่อนที่ต้องโทษในคดีเดียวกันการถูกควบคุมตัวไม่ทำให้ข้าพเจ้าหวาดกลัวอยู่ในเรียนจำทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ฝีมือวิชาชีพต่าง ๆ

ตอบข้อที่ 5. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพข้าพเจ้าเป็นกระเทยสังคมทราบอยู่แล้วว่ากายเป็นชายจิตใจเป็นหญิงอ่อนไหวง่ายถูกชักจูงง่ายเป็นคนร่าเริงชอบเข้าสังคมชอบร่วมกิจกรรมของกลุ่มหรือสังคมแต่มีการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ได้ง่ายจึงระแวงกระวนกระวายก้าวร้าวเพราะฉะนั้นบุคลิกภาพดังกล่าวของข้าพเจ้ามีผลต่อการกระทำผิดซ้ำสังคมทุกวันนี้ไม่ว่าหญิง, ชาย, กระเทย, ทอมต่างก็เท่าเทียมกันใครบ้างที่อยากทำผิดซ้ำข้าพเจ้าคิดว่าคงไม่มีและตัวข้าพเจ้าหลังจากที่พ้นโทษคงจะเริ่มดำเนินชีวิตใหม่รู้จักทำมาหากินเก็บเงินเป็นคนดีให้กับครอบครัว, สังคม, และประเทศชาติ การทำผิดซ้ำบ่อย ๆ จะบั่นทอนอายุของตัวเองให้สั้นลงมีใครบ้างที่จะฆ่าตัวเอง

กรณีศึกษา น.ช. บี (นามสมมติ) สัมภาษณ์วันที่ 8 สิงหาคม 2556

ตอบข้อที่ 1. การต้องโทษครั้งสุดท้ายของข้าพเจ้าเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2554 ครั้งที่ 2 คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด

ตอบข้อที่ 2. รายละเอียดของการต้องโทษครั้งสุดท้ายสุดมีกระบวนการทำความผิดดังนี้ ข้าพเจ้ามีกลุ่มเพื่อนที่รู้จักกันเป็นเพื่อนสนิทในกลุ่มของการค้ายา (ยาไอซ์) ข้าพเจ้าต้องการเงินที่จะไปใช้ประกันตัวเพื่อนของข้าพเจ้าซึ่งติดคุกอยู่ต้องใช้เงินถึง 180,000 บาท ในการประกันตัวแต่ช่วงนั้นข้าพเจ้ามีเงินไม่เพียงพอจึงได้ขอยืมเงินจากเพื่อนที่ค้ายาข้าพเจ้าทำงานได้ 4 วัน ได้เงินเพียง 80,000 บาท แต่ก็ยังไม่เพียงพอจึงขอยืมเงินจากเพื่อนเพื่อที่จะได้เงินมาใช้ประกันตัวเพื่อนของข้าพเจ้าแต่ผลสุดท้ายทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับกุมข้าพเจ้าโดยมีสายรายงานให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจทางเจ้าหน้าที่ตำรวจถามว่ารับงานจากที่ไหนข้าพเจ้าตอบว่ารับมาจากที่กรุงเทพฯ และไม่ทราบว่าเพื่อนที่รับมารับมาจากใครเช่นเดียวกันสุดท้ายข้าพเจ้าถูกจับพร้อมของกลางยาไอซ์จำนวน 14 กรัมทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้คุมขังข้าพเจ้าเป็นเวลา 2 วัน และถูกส่งตัวมายังศาลเพื่อฝากขังอยู่ที่เรือนจำได้ทั้งหมด 7 ฝาก (84 วัน) ศาลพิจารณาโทษ 6 ปี ปรับ 300,000 บาท

ตอบข้อที่ 3. ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านอายุ, สถานภาพ, การศึกษา, จำนวนบุตรไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของข้าพเจ้าเพราะในช่วงนั้นข้าพเจ้าอายุเพียง 25 ปี ซึ่งตัวข้าพเจ้าเองคิดว่ายังอยู่ในวัยที่ผู้ใหญ่จะทำอะไรก็ได้แล้วแต่ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางด้านความคิดและการกระทำอยู่ที่ตัวเราเอง ทั้งสิ้นส่วนสถานภาพข้าพเจ้าเป็นโสดไม่มีอิทธิพลหรือปัจจัยใด ๆ ที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำสำหรับข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้าชอบใช้ชีวิตแบบโดดเดี่ยวไม่ชอบมีพันธะ, สุนัขเป็นครั้งคราว จำนวนบุตรในความคิดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นผู้เบี่ยงเบนทางเพศ (กระเทย) ไม่มีบุตรแน่นอนและไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำการไม่มีบุตรทำให้ไม่มีภาระเพิ่มเติม, พันธะผูกพันการศึกษาข้าพเจ้าจบ

การศึกษาระดับปริญญาตรีในความคิดของข้าพเจ้าอยู่ในระดับมาตรฐานซึ่งการที่จะกระทำผิดซ้ำคงไม่มีผลเพราะการกระทำผิดซ้ำขึ้นอยู่กับแนวคิดของการกระทำในช่วงเวลานั้นการศึกษาจะช่วยพัฒนาแนวความคิดให้ดีขึ้นอาชีพ, รายได้ การกำหนดโทษข้าพเจ้ามีอาชีพเป็นพนักงานขายซึ่งคิดว่า เป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงเป็นงานอิสระเป็นงานที่ไม่มีเงินเดือนรายได้ที่ได้มาขึ้นอยู่กับความขยัน การประมูลงานและค่าคอมมิสชันมีเวลาว่างก็ทำถ้าพูดถึงรายได้โดยเฉลี่ย 30,000-40,000 บาท ขึ้นไปรายได้ที่ได้มาข้าพเจ้าคิดว่าเป็นรายได้ที่สูงและเหมาะสมกับเศรษฐกิจ ณ เวลานั้น แต่ทั้งนี้ ทั้งนั้นความต้องการของคนเราไม่มีที่สิ้นสุดจะต้องหารายได้เสริมเพื่อสนองความต้องการทางด้าน ปัจจัยต่าง เช่น ต้องการอยากได้บ้าน รถยนต์หรู ๆ ฯลฯ การกำหนดโทษมีผลต่อการกระทำผิดเพราะ ข้าพเจ้าถือว่าโทษที่ข้าพเจ้าได้รับเป็นโทษที่รุนแรงทำให้ข้าพเจ้าเสียเวลาขาดอิสรภาพในการใช้ชีวิต ที่ดีและมีความสุข

ตอบข้อที่ 4. ปัจจัยสภาพแวดล้อมข้าพเจ้าคิดว่าครอบครัวการคบเพื่อนชุมชนเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของข้าพเจ้าแน่นอนเช่น ข้าพเจ้ามาจากครอบครัวที่ไม่ อบอุ่น คุณพ่อแม่แยกทางกันข้าพเจ้าได้ศึกษา โรงเรียนนานาชาติตั้งแต่ยังเยาว์วัยทำให้ได้รับอิทธิพล จากตะวันตกทำให้อยากใช้ชีวิตแบบ โคลเดี้ยวถึงคุณพ่อแม่แยกทางกันข้าพเจ้าก็ใช้ชีวิตแบบสบาย ๆ ข้าพเจ้าได้รู้จักเพื่อนอีกในสังคมหนึ่งที่อยู่ในระดับใกล้เคียงกันการคบเพื่อนในความคิดของข้าพเจ้า ก็ขึ้นอยู่กับว่าสังคมเพื่อนของข้าพเจ้าเป็นสังคมแบบใดข้าพเจ้ามีเพื่อนที่เป็นสังคมชั้นสูงพวกเขา ต่างใช้ชีวิตแบบหรูหราสบาย ๆ กับเพื่อนอีกสังคมหนึ่งคือสังคมเสพยา (ยาไอซ์) ทำให้เรามีช่องทาง ที่คิดอยากลองเพื่อนในสังคมที่เสพยาส่วนมากจะเป็นเพื่อนเที่ยวในกลางคืนตามผับทำให้มีความ สนุกว่าจริงเป็นระยะ ๆ จากการเราเสพยาแล้วทำให้ข้าพเจ้าได้รู้สึกปลดปล่อยใช้ชีวิตแบบ ทะเยอทะยานส่วนรายได้มีแนวคิดว่าจะทำอะไรที่ตัวเองได้ยามาโดยไม่ต้องซื้อ ก็คือ การเอาเข้าไป ขายส่วนที่เหลือก็นำมาเสพ ชุมชนที่ข้าพเจ้าอยู่เป็นชุมชนที่หนาแน่นในเมืองพัทยาส่วนมากเป็นคน ระดับไฮโซ เมืองพัทยาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทำให้พบปะผู้คนต่างชาติมากมายทำให้ข้าพเจ้าได้ใช้ ภาษาอังกฤษประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ เป็นบุคคลที่เสพยา 65 เปอร์เซ็นต์ เป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ ทอม, กระเทย, เกย์, ดี และคนที่ชอบเที่ยวกลางคืนตามผับ 10 เปอร์เซ็นต์ เป็นบุคคลวัยทำงาน ส่วน 5 เปอร์เซ็นต์ เป็นกลุ่มคนวัยรุ่นที่ชอบเที่ยวตามผับ การประกอบอาชีพอาชีพที่ข้าพเจ้าเคยทำ คือพนักงานขาย คิดว่าเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงรายได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความสามารถของตัวเองและ การมอาชีพพนักงานขายของข้าพเจ้ามีเวลาว่างมากแต่ข้าพเจ้าใช้เวลา นั้น ไม่ให้เกิดประโยชน์เลยทำ ให้มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำการต้องโทษครั้งก่อนมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเพราะง่ายต่อการกระทำ ผิดซึ่งอยู่ในเรือนจำส่วนมากเจอแต่กลุ่มเพื่อนที่เสพหรือค้าขายด้วยกัน

ตอบข้อที่ 5. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพข้าพเจ้าเป็นคนชอบเข้าสังคม, ร่าเริง, คล้อยตามเพื่อน ได้ง่ายใจเย็น, รักสนุก เป็นปัจจัยที่มีผลอย่างมากสำหรับการกระทำผิดซ้ำเพราะข้าพเจ้าชอบเที่ยว

ชอบเข้าสังคมเพื่อนในกลุ่มเป็นเพื่อนที่ไม่ดีข้าพเจ้าถูกชักจูงไปได้ง่ายถ้าข้าพเจ้าพ้นโทษออกไปแล้ว ข้าพเจ้าตั้งใจจะทำธุรกิจส่วนตัวเปิดร้านอินเทอร์เน็ตคาร์เฟ่ ชั้นล่างจะเปิดเป็นร้านขายกาแฟ เค้ก ขนมพวกเบเกอรี่ ชั้นบนข้าพเจ้าจะเปิดเป็นร้านอินเทอร์เน็ต ข้าพเจ้าจะช่วยสังคมโดยการเผยแพร่ความรู้ทางด้านยาเสพติดและโทษที่ได้รับว่ามีผลต่อชีวิตของเราเป็นอย่างมาก

กรณีศึกษา น.ญ.จี (นามสมมติ) สัมภาษณ์วันที่ 16 สิงหาคม 2556

ตอบข้อที่ 1. การต้องโทษครั้งหลังสุดเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2554 เป็นครั้งที่ 2 คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด

ตอบข้อที่ 2. กระบวนการกระทำความผิดของข้าพเจ้ามีรายละเอียดดังนี้คือ ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ (กระเทย) ที่แปลงเพศแล้วลักษณะร่างกายเหมือนผู้หญิงข้าพเจ้าทำงานเป็นผู้ขายบริการทางเพศคอยจับแขกอยู่แถวแยก Walkking Street ในเมืองพัทยาข้าพเจ้าจะต้องเสพยาก่อนออกไปขายบริการทุกครั้งเพื่อให้ข้าพเจ้ามีความกล้ามากยิ่งขึ้นจากการที่เสพยาบ่อยครั้งขึ้นและบางครั้งเพื่อนมาขอขายข้าพเจ้าไปเสบบ้างทำให้ยาที่ซื้อมาหมดไปจนต้องทำให้ข้าพเจ้าต้องซื้อยาจากเพื่อนมาเก็บไว้ครั้งละมาก ๆ จากการซื้อครั้งละมาก ๆ จนต้องขายยาให้กับเพื่อนที่สนิทเพราะจะมาขอเสพทุกวันคงไม่ไหวข้าพเจ้าเองก็ซื้อมาเช่นเดียวกันจนสุดท้ายจากการขายยาให้เพื่อนและเพื่อนของข้าพเจ้านำไปขายต่ออีกจนทำให้ข้าพเจ้าถูกทำการล่อซื้อโดยเพื่อนข้าพเจ้าส่งยาให้เพื่อนตำรวจมาประจันออกมาสั่งให้ยกมือขึ้นหยุดอยู่กับที่ไม่งั้นจะยิงตำรวจมาด้วยกัน 7-8 คน และสอบถามข้าพเจ้าว่ารับยามาจากที่ใดข้าพเจ้าตอบว่ารับมาจากเพื่อนโดยไม่ทราบที่อยู่ที่พักที่แน่นอนของเพื่อนตำรวจก็เลยจับกุมพร้อมของกลางก็คือยาไอซ์จำนวน 2 กรัม ทำให้ข้าพเจ้าต้องนอนที่สถานีตำรวจ 1 วัน หลังจากนั้นถูกส่งตัวมายังศาลและถูกฝากครั้งที่เรือนจำ จำนวน 84 วัน ศาลตัดสินโทษ 2 ปี 6 เดือน ปรับ 200,000 บาท

ตอบข้อที่ 3. ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการกระทำความผิดของข้าพเจ้าคืออายุ, รายได้, การศึกษา, การประกอบอาชีพ ตอนที่ข้าพเจ้ากระทำความผิดข้าพเจ้ามีอายุเพียง 23 ปี 24 ปี ข้าพเจ้าคิดว่ายังอยู่ในวัยเด็กยังไม่มีการปรับตัวที่ดีความคิดการอ่านยังเด็กถึงจะบรรลุนิติภาวะก็ตามการประกอบอาชีพของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทำงานเป็นคนขายบริการทางเพศก็ถือว่าไม่มั่นคงเป็นคนหาเช้ากินค่ำทำงานไปวัน ๆ รายได้ที่ได้มาก็มากพอเฉลี่ยเดือนละ 80,000 บาท ซึ่งเป็นรายได้ค่อนข้างที่สูงแต่ข้าพเจ้ามีภาระต้องรับผิดชอบมากไหนจะต้องส่งให้ทางบ้าน, ให้น้อง, ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และค่าใช้จ่ายอื่น ข้าพเจ้ามีโอกาสเรียนระดับปริญญาตรีแต่เรียนไม่จบเพราะถูกชักจูงโดยเพื่อนที่ไม่ดีให้ทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายสถานภาพส่วนตัวข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีผลต่อตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าโสดอยู่แล้วถึงจะแปลงเพศแล้วก็ตามจะทำอะไรตามที่คิดการกำหนดโทษมีผลต่อการกระทำความผิดของข้าพเจ้าเพื่อที่ข้าพเจ้าได้รับข้าพเจ้าคิดว่ามากพอหรือรุนแรงเพราะจะทำให้ข้าพเจ้าเสียเวลาและโอกาส

ตอบข้อที่ 4. ปัจจัยสภาพแวดล้อมเช่นทางด้านการครอบครัวข้าพเจ้าอยู่ร่วมกับพ่อแม่ทำให้รู้สึกอบอุ่นอยู่เสมอในหนึ่งสัปดาห์จะมีเวลาว่างที่ทำงานอดิเรกร่วมกันในวันอาทิตย์พ่อแม่ให้อิสระในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตัวเองด้านการคบเพื่อนบางครั้งข้าพเจ้ามีปัญหาครอบครัว ข้าพเจ้าก็จะขอคำปรึกษาจากเพื่อนบางครั้งเพื่อนมักจะเป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ แทนบางครั้งเพื่อนก็ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่ชอบทำกิจกรรมกลุ่มจะทำกิจกรรมร่วมกันเป็นประจำกับเพื่อนเลยทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มการใช้ยาเสพติดอาจจะแสดงออกให้เห็นถึงความเป็นผู้นำในกลุ่มด้านเศรษฐกิจก่อนต้องโทษข้าพเจ้ามีรายได้เพียงพอหากรายได้ไม่เพียงพอข้าพเจ้าก็จะหาอาชีพเสริมบางครั้งเงินออมของข้าพเจ้าก็ไม่มีเลยคิดหาวิธีการต่าง ๆ ด้านชุมชนแหล่งที่ข้าพเจ้าอยู่หรือทำงานเป็นสถานบันเทิงเป็นแหล่งค้าขายยาเสพติดขาดการป้องกันที่ดีและเกิดปัญหาภายในชุมชนมากการประกอบอาชีพ อาชีพของข้าพเจ้าจะต้องใช้กายในการปฏิบัติงานทำให้เกิดความตึงเครียดและเสี่ยงต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดการต้องโทษในครั้งก่อนข้าพเจ้ารู้สึกว่าการถูกควบคุมตัวในเรือนจำทำให้ได้เรียนรู้อะไรหลาย ๆ อย่างเช่น ความอดทน, ความพยายาม, ความประหยัด ได้รับการดูแลด้านสวัสดิการจากเรือนจำอย่างทั่วถึงถึงจะติดอีกครั้งก็ไม่เป็นไรสบายใจ ๆ

ตอบข้อที่ 5. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพข้าพเจ้าเป็นบุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำอย่างไรก็ได้, ช่างพูด, พร้อมที่จะได้ตอบ, ชอบคบหา, มีอารมณ์แจ่มใสมีชีวิตชีวา, ชอบคิด, ชอบทำ, ควบคุมตัวเองได้ เพราะฉะนั้นบุคลิกภาพของข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำหลังจากที่พ้นโทษออกไปแล้วข้าพเจ้าคงไม่หันหลังกลับเข้าเรือนจำอีกต่อไป ตั้งใจที่จะทำแต่ความดีละความชั่วไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อครอบครัว, สังคม, และประเทศชาติ